

தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு

வணிகம் - II

மூன்றாம் பருவம் மற்றும் நான்காம் பருவம்

பட்ட வகுப்பு பாடத்திட்டத்திற்குரியது.

Under the National Educational Policy (NEP-2020)

TAMIL CHEIYUL THIRATTU- VANIGAM - II .

Tamil Poetry Selections.

III & IV Semester.

B.Com/B.Com(Industry Integrated) TAMIL LANGUAGE

BENGALURU CITY UNIVERSITY

தமிழ்ப் பாடநூல் குழு.

BENGALURU CITY UNIVERSITY.

Bengaluru-560001.

TAMIL CHEIYUL THIRATTU - VANIGAM - II.

A Prescribed Tamil Text book (Poetry Selections)
for **B.Com/ B.Com(Industry Integrated)**
Degree Courses (III & IV Semester)

Chief Editor: Prof.U.Basavaraju.

Chairman, Board of Studies in Tamil & Malayalam,
Bengaluru City University & Professor of Tamil,
Maharani Cluster University Bengaluru-560001.

Edited by: Prof.I. Arockia Mary.

HoD of Tamil,
St.Joseph' s college (Autonomous) Lalbagh road,
Bengaluru-560027.

Published by:

Bengaluru City University, First Print - 2022. Bengaluru-560001.

© Bengaluru City University.

Pp.

தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்.

பேரா. உ. பசுவராசு.

Price:

விலை ரூ:

வெளியீடு:

பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக் கழகம்.

FOREWORD

I am happy to present the new edition of the Tamil text book **TAMIL CHEIYUL THIRATTU – VANIGAM -II** For the **III** and **IV** semester **B.Com/ B.Com(Industry Integrated)** degree courses of Bengaluru City University (BCU) published by Bengaluru City University. I hope this new textbook will be a rewarding experience for both Teachers and students. Board of studies – Tamil, BCU has taken this initiative of selecting, editing and designing this textbook. I thank the Chief Editor, Editor, members of the text book committee and the staff of Bengaluru City University for publishing this book.

Prof. Lingaraja Gandhi
Vice-Chancellor
Bengaluru City University

Preface

As per the request of the Board of Studies in Tamil, Bengaluru City University is bringing out the Tamil Text Book of Poetry "**Tamil Cheiyul Thirattu-Vanigam-II** for the **III** and **IV** semester **B.Com/B.Com(Industry Integrated)** degree courses of Bengaluru City University (BCU)

The Tamil Students of this University will be very much benefited by this Publication.

I thank our University Vice-Chancellor Prof. Lingaraja Gandhi and Registrar of Bengaluru City University for their Consistent support for this publication.

I thank the Members of Board of Studies for their efforts in the preparation of this textbook.

Prof. U. Basavaraju
Chairman,
Board of Studies in Tamil
& Malayalam,
Bengaluru City University.

Members of the Board of Studies in Tamil

- 1. Prof. U. Basavaraju** Chief Editor
Chairman, Board of Studies in
Tamil and Malayalam,
Bengaluru City University and
HoD of Tamil,
Maharani Cluster University,
Bengaluru-560001.
- 2. Prof. I. Arockia Mary** Editor
HoD of Tamil,
St. Joseph's College (Autonomous)
Lalbagh Road, Bengaluru-560027
- 3. Mrs. Amudha. S** Member
Associate Professor of Tamil
Deccan College of Management & Science,
Bengaluru-562149
- 4. Dr. T. Saraswathi** Member
Assistant Professor in Tamil
Govt. Arts and Science College,
Midugarapalli,
Hosur (TN) Pin-635109.

முன்னுரை

கர்நாடக மாநிலத் தலைநகராம் பெங்களூருவில் அமைந்து கலை ,அறிவியல் , வணிகம், நிர்வாகவியல் ,கணினி மற்றும் பல்வேறு துறைக் கல்வியை வழங்கி வரும் பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழகத்தின் செயல்திறன் பல்வேறு வகைகளில் வளர்ந்து வருகிறது.

மாணவர்களின் நலன் கருதி அவர்களின் வளர்ச்சியை உள்வாங்கிக் காலத்திற்குத் தகுந்தவாறு இப்பாடத்திட்டம் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அது தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு-வணிகம்-II ஆக வெளிவந்துள்ளது இது B.Com / B.Com(Industry Integrated) பட்ட வகுப்பிற்குரிய மூன்றாம் பருவம் மற்றும் நான்காம் பருவ மாணாக்கர்களுக்கு உரியது.

கர்நாடகத்தில் தமிழ் பயிலும், பயில வரும் அண்டை மாநில மாணவர்கள் அனைவருக்கும் பெங்களூரு நகரப் பல்கலைக்கழக பாட நூல் குழுவினரால் இந்நூல் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் உருவாகப் பல வகைகளிலும் உதவிய பாடநூல் குழுவினருக்கும், புலவர்.கார்த்தியாயினி அம்மையார் அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் இந்நூலைப் பயன்படுத்திப் பயன்பெறுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பேரா. உ. பசுவராசு

தலைவர்.

பாடநூற்குழு

பெங்களூரு நகரப்

பல்கலைக்கழகம்.

தமிழ்ச் செய்யுள் திரட்டு

வணிகம் - II

மூன்றாம் பருவம் மற்றும் நான்காம் பருவம்

பட்ட வகுப்பு பாடத்திட்டத்திற்குரியது.

Under the National Educational Policy (NEP-2020)

TAMIL CHEIYUL THIRATTU- VANIGAM- II.

Tamil Poetry Selections.

III & IV Semester.

B.Com / B.Com(Industry Integrated) TAMIL LANGUAGE

BENGALURU CITY UNIVERSITY

தமிழ்ப் பாடநூல் குழு.

BENGALURU CITY UNIVERSITY.

Bengaluru-560001.

பொருளடக்கம்.

மூன்றாம் பருவம்	நான்காம் பருவம்.
அலகு- I. முக்கூடற் பள்ளு	அலகு - I. ஆசிய ஜோதி
அலகு - II. நாட்டுப்புற பாடல்கள்	அலகு-II. வைரமுத்து கவிதைகள்
அலகு- III. சித்தர் பாடல்கள்	அலகு- III. பாண்டியன் பரிசு
அலகு-IV. இலக்கணம் பொருள் இலக்கணம்	அலகு -IV. இலக்கணம் 1.யாப்பு 2.அணி

முன்றாம் பருவம்

முக்கூடற் பள்ளு

தமிழ்நாட்டில் வளமான ஒரு பகுதி திருநெல்வேலி மாவட்டம். திருநெல்வேலியை 'நெல்லை' என்றும் கூறுவர். திருநெல்வேலிக்கு வடகிழக்கே சித்திரா நதி, கோதண்டராம நதி ஆகிய இரு நதிகளும் தாமிரபரணி ஆற்றில் கலக்கும் இடம் முக்கூடல் என்று அழைக்கப்பட்டது. இவ்வூரில் எழுந்து அருளி இருக்கும் அழகர் என்னும் தெய்வத்தின் மீது பாடப்பட்டதே முக்கூடற் பள்ளு ஆகும்.

பெயர்க் காரணம்

முக்கூடற் பள்ளு என்பது இடத்தால் பெற்ற பெயர் ஆகும். முக்கூடல் இன்று சீவலப்பேரி எனக் குறிக்கப்படுகிறது. பாண்டியன் மாறவர்மன் ஸ்ரீவல்லபன் கி.பி. 12-ஆம் நூற்றாண்டில் தன் பெயரில் ஓர் ஏரி கட்டினான். அது ஸ்ரீவல்லபன் ஏரி எனப்பெயர் பெற்றது. இதனால் இவ்வூர் சீவலப்பேரி என வழங்கப்படுகிறது. இங்கு மூவேந்தர் கல்வெட்டுக்களுடன் கூடிய தொன்மையான திருமால் கோயில் உள்ளது. இங்குக் கோயில் கொண்டிருக்கும் திருமாலை 'அழகர்' என்றும் 'செண்டு அலங்காரர்' என்றும் முக்கூடற் பள்ளு புகழ்ந்து போற்றுகின்றது.

காலம்

இந்நூலின் காலம் கி.பி. 17-ஆம் நூற்றாண்டு எனலாம். காவை வடமலைப் பிள்ளையன், ஆறை அழகப்ப முதலியார், திருமலைக் கொழுந்துப் பிள்ளையன் ஆகிய செல்வர்கள் முக்கூடற் பள்ளுவில் பாராட்டப்பட்டுள்ளனர். இவர்களின் காலம் கி.பி. 1676 முதல் கி.பி. 1682 வரை ஆகும். எனவே முக்கூடற் பள்ளுவின் காலத்தை 17-ஆம் நூற்றாண்டு என்று கணக்கிடலாம்.

ஆசிரியர்

இந்நூலின் ஆசிரியர் பெயரை அறிய முடியவில்லை. புலவர் பெயரை அறிய முடியாவிட்டாலும் அப்புலவர் இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் ஆகிய முத்தமிழையும் நன்கறிந்த கவிஞர் என்பதைப் பாடல்கள் புலப்படுத்தி உள்ளன.

நூலின் தன்மை

பாத்திரங்கள் நாடகத் தன்மையுடன் அறிமுகப்படுத்தப் படுகின்றன. மேலும் உரையாடல் வழியே கதை நிகழ்த்தப்படுகின்றது. இந்நூல் இயல், இசை, நாடகம் கலந்த முத்தமிழ் நூல் என்று கூறுவது மிகையாகாது.

சிறந்த சந்த நயமும் நாட்டுப்புறவியல் கூறுகளும் வளமான கற்பனைகளும், உவமைகளும் நிறைந்து முக்கூடற் பள்ளு விளங்குகிறது.

பள்ளியர் வரவு.

01.காவலராந் தேவரைமுன் கைதொழுது பின்னருமென்
ஆவலினா லேயழகர் ஆதூர் வளநாடு
சீவலநன் னாடுமிசை தேர்ந்துரைக்கப் பண்ணைதனில்
ஏவலுறும் பள்ளியர்வந் தெய்தியது சொல்வேனே.

முக்கூடற் பள்ளி

02.நெற்றியி லிடும் மஞ்சணைப் பொட்டும்
மற்றொரு திருநாமப் பொட்டும்
நெகிழ்ந்த கருங் கொண்டையும் ரெண்டாய்
வகிர்ந்த வகுப்பும்
பற்றிய கரும்பொற் காப்பும் கையில்
வெற்றிலையும் வாயில் ஒதுக்கிய
பாக்கும்ஒரு சுருளுக் கொருக்கால்
நீக்கும் இதழும்
வெற்றிவிழிக் கெதிர் கொண் டிருகோ
டுற்ற கருப் பின்னு மெதிர்ந்தால்
விரிந் திடுமென் றெண்ணிச் சற்றே
சரிந்த தனமும்
சிற்றிடையும் செம்பொ னிடைக்கிடை
பெற்றிடும் பட்டாங்கு மிலங்கத்
திரு முக்கூடல் வாய்த்த பள்ளி
தோன்றினாளே.

மருதூர்ப் பள்ளி

03.செஞ்சரணப் படமிடுங் கொச்சியின்
மஞ்சளும்பும் பச்சையும் மணக்கச்
சிறியநுதற் பிறை வெண்ணீற்றுக்
குறி யொளி வீசப்
பஞ்சலைமீன் கெண்டைகள் எனவே
அஞ்சனந்தோய் கண்கள் இரண்டும்
பக்கக் கொண்டையினும் குழையினுந்
தைக்கக் குதிக்க
நெஞ்சகவர் கனதன மாமதக்
குஞ்சரவிணைக் கோடுகள் அசைய
நீலவடக் கல்லுடன் கோவைத்

தாலியும் இலங்க
வஞ்சிமருங்கி லணிதரும் பட்டும்
பஞ்சவணத் தழகுந் துலங்க
மருதூர்க்கு வாய்த்த பள்ளி
தோன்றி னாளே.

பள்ளன் வரவு

04.கறுக்குங் கடாய் மருப்பின்
முறுக்கு மீசையும்—சித்ரக்
கத்தரிகை யிட்ட வண்ணக்
கன்னப் பரிசும்
குறுக்கில் வழுதடி சேர்த்
திருக்குங் கச்சையும்--செம்பொற்
கோலப் புள்ளி யுருமாலும்
நீலக் கொண்டையும்
சறுக்குந் தொறுங் குதிப்பும்
சறுக்குந் தலை—யசைப்பும்
தடிசுற்றி ஏப்ப மிட்டே
அடிவைப் பதும்
மறுக்கும் மதுவெறிகொண்
டுறுக்குஞ் சிரிப்புந் தோன்ற
வடிவழகக் குடும்பன்வந்து
தோன்றினானே.

பள்ளன் தன் பெருமை கூறல்
05.ஒருபோ தழகர்தாளைக்
கருதார் மனத்தைவன்பால்
உழப்பார்க்குந் தரிசென்று
கொழுப்பாய்ச்சுவேன்
சுருதிஎண் ணெழுத்துண்மைப்
பெரியநம் பியைக்கேளாத்
துட்டர்செவி புற்றெனவே
கொட்டால் வெட்டுவேன்
பெருமாள் பதிநூற்றெட்டும்
மருவி வலம்செய்யார் தம்
பேய்க்காலை வடம்பூட்டிஏர்க்கால் சேர்ப்பேன்
திருவாய் மொழிகல்லாரை
இருகால்மா டுகளாக்கித்
தீத்தீயென் றுழக்கொலால்
சாத்துவே னாண்டே.

பள்ளியர் குடித்தரங் கூறுதல்
06.மள்ளர் குலத்தில் வரினும்இரு பள்ளியர்க்கோர்
பள்ளக் கனவன்எனின் பாவனைவே றாகாதோ
கள்ளப்புள் வாய்கிழித்த காரழகர் முக்கூடல்
கொள்ளத் தமுது குடித்தரங்கள் கூறினரே.

மூத்த பள்ளி

07.உத்தர பாக மான
சித்திர நதிக்குத் தென்பால்
ஓடும் பொருநையுடன்
கூடும் போதே
அத்தனை காலமுந் தொட்டு
இத்தனை காலமுங் கண்டு
அடியடி வாழையாய்நான்
குடியில் வந்தேன்பத்திலே
பதினொன் றாகவைத்தா னில்லைக் குடும்பன்
பண்டே சரடுகட்டிக்
கொண்டான் என்னை
முத்தமிழ் நாட் டழகர்
கொத்தடி யானுக் கான
முக்கூடல் மூத்தபள்ளி
நானே யாண்டே.

இளைய பள்ளி

08.செஞ்சிக்குங் கூடலுக்குந்
தஞ்சைக்கும் ஆணை செல்லும்
செங்கோல் வடமலேந்தரன்
எங்கள் ஊரே
நெஞ்சிற் குறித்த குளம்
அஞ்சுக்குஞ் சக்கரக் *கால்
நிலையிட்ட நாளிற்பண்ணைத்
தலையிட் டேன்நான்
கஞ்சிக்குந் தன்னிலே தான்
கெஞ்சிப் புகுந் தவளல்ல
கண்டாசைப் பட்டேகொள்ளும்
பெண்டா னவள்
மஞ்சிற் கறுப் பழகர்
தஞ்சைப்பள் ளனுக் கேற்ற
மருதூர் இளையபள்ளி

நானே யாண்டே.
பள்ளன் குடித்தரங் கூறுதல்

09.சுக்கிரத் தேவர் தாயைச்
சக்கரத் தாழ்வார் கொன்ற
துட்டப் பிரமகத்தி
விட்டுப் போகத்
தெக்கண விட்டுணு வான
முக்கூட லுற் றழகர்
திருவடி வைக்குமன்றே
வரும் அடியேன்
பக்கமே தூரப் போயும்
தக்கசோ றென்வெள் ளாண்மை
பள்ளாபள் ளான்பார்
மெய்கொள் ளாதவர்
மைக்கடல் முத்துக் கீடாய்
மிக்கநெல் முத்துண் டாக்கும்
வடிவழ கக்குடும்பன்
நானே யாண்டே.

நாட்டு வளம்:

முத்த பள்ளி

10.கறைபட் டுள்ளது வெண்கலைத் திங்கள்
கடம்பட் டுள்ளது கம்பத்து வேழம்
சிறைபட் டுள்ளது விண்ணெழும் புள்ளு
திரிபட் டுள்ளது நெய்படுந் தீபம்
குறைபட் டுள்ளது கம்மியர் அம்மி
குழைபட் டுள்ளது வல்லியங் கொம்பு
மறைபட் டுள்ளது அரும்பொருட் செய்யுள்
வளமை ஆசூர் வடகரை நாடே.

இளைய பள்ளி

11.காயக் கண்டது சூரிய காந்தி
கலங்கக் கண்டது வெண்தயிர்க் கண்டம்
மாயக் கண்டது நாழிகை வாரம்
மறுகக் கண்டது வான்சுழி வெள்ளம்
சாயக் கண்டது காய்குலைச் செந்நெல்
தனிப்பக் கண்டது தாபதர் உள்ளம்
தேயக் கண்டது உரைத்திடுஞ் சந்தனம்

சீவல மங்கைத் தென்கரை நாடே.

நகர் வளம்:

முத்த பள்ளி

12.சோதி மாமணி வீதி நெருக்கும்
சுரும்பு பாடி இரும்பும் உருக்கும்
சாதி நால்வளம் நீதி பெருக்கும்
தடத்து வாளை குடத்தை நெருக்கும்
போதில் மேய்ந்திள மேதி செருக்கும்
புனமெல் லாந்தண் மலர்விண் டிருக்கும்
ஆதி நாதர் அனாதி யொருத்தர்
அழகர் முக்கூடல் ஊரெங்கள் ஊரே.

இளைய பள்ளி

13.தத்தும் பாய்புனல் முத்தம் அடைக்கும்
சாலைவாய்க் கன்னல் ஆலை யுடைக்கும்
கத்தும் பேரிகைச் சத்தம் புடைக்கும்
கலிப்பு வேலை ஒலிப்பைத் துடைக்கும்
நித்தம் சாறயர் சித்ரம் படைக்கும்
நிதியெல் லாந்தன் பதியிற் கிடைக்கும்
மத்தஞ் சூடும் மதோன்மத்த ரான
மருதீசர் மருதூர் எங்கள் ஊரே.

குறிஞ்சி

14.வானக் குருசில் வள்ளலாய்-வரைக்
கோனைப் பரிசு கொள்ளலாய்
வழங்கு மாறும் புறப்பட்டே-புனல்
முழங்கு மாறுந் திறப்பட்டே
தானக் களிறு படிந்திடக்-கொலை
ஏனக் களிறு மடிந்திடத்
தழையின் ஆரம் உந்தியும்-பசுங்
கழையின் ஆரம் சிந்தியும்
கானக் குளவி அலையவே-மது
பானக் குளவி கலையவே
காட்டுச் சாதி வேரிற்போய்க்-குற
மோட்டுச் சாதி ஊரிற்போய்ச்
சேனைப் புரவி அழகனார்-மரு
கோனைப் பரவி அழகுபூந்

தினையை வனத்தில் உதிர்த்துப்-பாலை
யனைய வனத்தை எதிர்ந்ததே.

பாலை.

எதிரும் பாலை மரவமும் - திரள்
வெதிரும் பாலை குரவமும்
இருப்பை ஈந்து கள்ளியும்- கரைப்
பொருப்பை ஈர்ந்து தள்ளியும்
முதிரும் பாறு முறையிடக்- கழு
குதிரும் பாறு சிறையிட
முள்வே லெயினக் கிடைஎழப் - பதி
வெள்வே லெயினப் படைஎழப்..

பிதிருங் காளை விழியுடன்-குடல்
அதிருங் காளை மொழியுடன்
பெரு மறத்திய ரல்லவே-எனுங்
கரும றத்தியர் செல்லவே
கதிருங் காலும் போலவே-சென்
றுதிரங் காலுஞ் சூலவேற்
கன்னி முலையிற் சுரந்தபால்-என
முன்னி முலையிற் பரந்ததே.

முல்லை.

15.முல்லைக் கோடி யடுக்கையின்-மலி
கொல்லைக் கோடி கடுக்கையின்
முட்டித் தோன்றி மவ்வலை-மது
கொட்டித் தோன்றி வெவ்வலை
இல்லைச் சாடி எண்ணெயும்-அயல்
எல்லைச் சாடி வெண்ணெயும்
எள்ளும் அவரை துவரையும்-உறை
கொள்ளும் அவரை எவரையும்
தொல்லைப் பாடு பண்ணியும்-துறு
கல்லைப் பாடு நண்ணியும்
தொடுத்துப் புவை நெற்றியைத்-தொட
மடுத்துப் புவை எற்றியே
குல்லைத் தானந் தேக்கி-மாலுக்
கெல்லைத் தான மாக்கிமால்
கொள்ளுங் கயத்தை நிகர்த்து-மருதந்
துள்ளுங் கயத்தில் பாய்ந்ததே.

மருதம்

16.பாயும் மருதஞ் செழிக்கவே-பணை
தோயும் மருதந் தளிர்க்கவே
பகட்டுக் கமலை வட்டத்தில்-புனல்
தகட்டுக் கமலக் குட்டத்தில்
போயும் எருமை பதறவே-உர
மீயும் எருமை சிதறவே
புழுதிச் சாலை நனைத்துமே-குளிர்
கொழுதிச் சாலை யனைத்துமே
சாயும் உரலுங் கரும்புந்தான்-அதில்
பாயும் முரலுஞ் சுரும்புந்தான்
சரிய முதலை முடுக்கியும்-வாழைப்
பெரியமுதலை அடுக்கியும்
காயுந் தவள வாரணம்-எதிர்
ஆயுந் தவள வாரணம்
கழனிக் குடிலைத் தொகுத்து-நெய்தலந்
துழனிக் குடிலிற் பகுந்ததே.

நெய்தல்

17.புகுந்த நெய்தலை மயக்கியே-மலர்
மிகுந்த நெய்தலைக் கயக்கியே
புடையிற் புளினஞ் சரியவே-அதன்
இடையிற் புளினம் இரியவே
பகுந்து நுழையப் பட்டினம்-திரை
முகந்து நுழையப் பட்டினம்
படைத்தி டாமை நிகழவே-நிலை
கிடைத்தி டாமை யிகலவே
உகுந்த தண்டலை நீக்கியே-புனல்
வகுந்து தண்டலை தாக்கியே
உப்பளத் தாரை யோட்டியும்-புனல்
அப்பளத்தாரை யீட்டியும்
தகுந்த டங்கடல் இறைவனைத்-தொழ
மகிழ்ந்தி டுங்கடன் முறையினிற்
சார்ந்து சுறவு நேர்ந்து-குறுக
வார்ந்து வெள்ளம் ஊர்ந்ததே.
ஆற்றுவெள்ளம்: பொருநையாறு
18. உதைத்து விசைகொண் டெதிர்த்துக் கடலின்
உதரங் கீறி யதிரும்நீர்
உதய வரைக்கும் பொதிய வரைக்கும்

ஓத்துப் போகும்படி முற்றும்போய்
பதைத்து நெளியும் துதிக்கை மூக்கன்
பண்ணை சாளை எண்ணெய்மீன்
பசலி திருக்கை கசலி கெளுத்தி
பண்ணாங் கும்பழம் பாசிமீன்
வதைக்கும் மகரங் குதிக்குஞ் சள்ளை
மத்தி உல்லம் பொத்திமீன்
மடந்தை கடந்தை செம்பொன் நொறுக்கி
மலங்கும் பஞ்சலை கருங்கண்ணி
புதைத்து மணலில் ஒதுக்கிக் கடலைப்
பொருநம் அழகர் கருணைபோல்
பொருநை யாறு பெருகி வார
புதுமை பாரும் பள்ளீரே.

நாட்டுப்புற பாடல்கள்

நாட்டுப்புற பாடல் எனப்படுவது நாட்டுப்புறங்களில் வாழும் மக்கள் தங்கள் அன்றாட வாழ்விலும், தொழிற்களங்களில் பணிநேரங்களில் களைப்பைக் குறைக்கும் வகையிலும், விழாக்களிலும் பாடும் பாடல்களைக் குறிக்கும். நடுகை(நடவு) மற்றும் ஏற்றம் போன்ற கூட்டுப் பணிகளின்போது பணியாளர்களிடையே ஓரிசைவை உண்டுபண்ணுவதிலும் இவற்றின் பங்கு உண்டு. இவை பெரும்பாலும் அந்தந்தக் காலகட்டத்தில் ஏற்படும் நிகழ்ச்சிகளின் மீதான நாட்டார் கருத்தை எதிரொலிக்கும்.

நாட்டுப் பாடல்கள், நாடோடிப் பாடல்கள், வாய்மொழி இலக்கியம், ஏட்டில் எழுதாக் கவிதைகள், காற்றில் வந்த கவிதைகள், மக்கள் பாடல்கள், மரபுவழிப் பாடல்கள், பாமரர் பாடல்கள், பரம்பரைப் பாடல்கள், நாட்டார் பாடல்கள் என பல்வகைப் பெயர்களால் நாட்டுப்புறப் பாடல்கள் அழைக்கப்படுகின்றன.

1. மழை

மானம் விடிவதெப்போ?

பூமியை நம்பி
புத்திரரைத் தேடி வந்தோம்,
பூமி பலியெடுக்க
புத்திரர் பரதேசம்,
மானத்தை நம்பி
மக்களைத் தேடி வந்தோம்
மானம் பலியெடுக்க
மக்களெல்லாம் பரதேசம்
ஏர் பிடிக்கும் தம்பியெல்லாம்
பின்னப் பட்டுநிக்கிறாங்க
அந்தக் குறை கேட்டு
வந்திறங்கு வர்ணதேவா
மேழி பிடிக்கும் தம்பியெல்லாம்
முகஞ் சோந்து நிக்கிறாங்க
அந்தக் குறை கேட்டு
வந்திறங்கு வர்ண தேவா,
காட்டுத் தழை பறித்து
கையெல்லாம் கொப்புளங்கள்
கடி மழை பெய்யவில்லை

கொப்புளங்கள் ஆறவில்லை.
வேலித் தழைபறித்து
விரலெல்லாம் கொப்புளங்கள்
விரைந்து மழை பெய்யவில்லை
வருத்தங்கள் தீரவில்லை,
மானம் விடிவதெப்போ,
எங்க மாட்டுப் பஞ்சம் தீர்வதெப்போ?
ஓடி வெதச்ச கம்பு
ஐயோ ! வருண தேவா
ஊடுவந்து சேரலையே
பாடி வெதச்ச கம்பு
ஐயோ வருண தேவா
பானைவந்து சேரலையே.

2. பஞ்சம்

ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் அடிக்கடி பஞ்சம் தோன்றியது. பசியால் பதறிய மக்கள் முகம் கண்டு தாய்மார் பதறினர். மக்களைக் கொல்ல வரும் பஞ்சத்தில், தங்களைப் படைத்த கடவுளை நோக்கி மழை வரம் வேண்டுகிறார்கள்.

வானத்தை நம்பியல்லோ
மக்களைத் தேடி வந்தோம்
மானம் பலியெடுக்க மக்கள் பரதேசம் -
மன்னரைல்லாம் தன் நாசம்,
பூமியைத் தேடியல்லோ
புத்திரரைத் தேடி வந்தோம்,
பூமி பலியெடுக்க புத்திரர் பரதேசம்
புண்ணியரும் தன்னாசம்
சோறு சோறு என்று சொல்லி
துள்ளுது பாலரெல்லாம்
அன்னம் அன்னம் என்று சொல்லி
அழுகுது பாலரெல்லாம்
கோடை அழிய வேணும்,
கொள்ளை மழை பெய்ய வேணும்,
மாவு கொதிக்க வேணும்,
குழந்தை பசியாற வேணும்,
பூமி விளைய வேணும்
புள்ளை பசியாற வேணும்.

உதவியவர் : ஜானகி
சேகரித்தவர் : கு. சின்னப்ப பாரதி
இடம் : முத்துகாபட்டி, நாமக்கல்வட்டம்,
சேலம் மாவட்டம்.

3. தாலாட்டு

தாயின் அன்பையும், சேயைச் சுற்றி எழும் கற்பனையையும் பாடலாக வழங்கும் பாட்டுருவம் தாலாட்டாகும். பணக்காரர் வீட்டிலும் தாய் குழந்தையைத் தாலாட்டுகிறாள். ஏழை எளியவரான மீன் பிடிப்பவரும், உழவரும், பண்டாரமும், தட்டாரும், கருமாரும், தச்சரும், கொத்தரும் தங்கள் இல்லங்களில் பிறந்த குழந்தைகளுக்குத் தமிழிசையால் அமுதூட்டித் தாலாட்டுகிறார்கள். காட்டு வெள்ளம் போல் வரும் தாயின் மன எழுச்சியைத் தாலாட்டில் கண்ட ஆழ்வார்கள் பிற்கால கவிஞர்கள் முதலியோர் இப்பாடல் வகைக்கு மெருகேற்றி, பிள்ளைத் தமிழாகவும், தேவர் தேவியர் தாலாட்டுகளாகவும், யாப்பிலக்கணக் கட்டுக்கோப்பில் அடக்கிப் பாடல்கள் இயற்றியுள்ளனர்.

பச்சை இலுப்பை வெட்டி

பவளக்கால் தொட்டிலிட்டு
பவளக்கால் தொட்டிலிலே
பாலகனே நீயுறங்கு
கட்டிப் பசும் பொன்னே-கண்ணே நீ
சித்திரப் பூந்தொட்டிலிலே
சிரியம்மா சிரிச்சிடு-கண்ணே நீ
சித்திரப் பூந் தொட்டிலிலே
பால் குடிக்கக் கிண்ணி,
பழந்திங்கச் சேணாடு
நெய் குடிக்கக் கிண்ணி,
முகம் பார்க்கக் கண்ணாடி
கொண்டைக்குக் குப்பி
கொண்டு வந்தான் தாய்மாமன்

ஆனை விற்கும் வர்த்தகராம்-உன் மாமன்
சேனைக் கெல்லாம் அதிகாரியாம்
சின்னண்ணன் வந்தானோ கண்ணே-உனக்கு

சின்னச் சட்டை கொடுத்தானோ உனக்கு
பட்டு ஜவுளிகளும் கண்ணே உனக்குப்
பல வர்ணச் சட்டைகளும்
பட்டுப் புடவைகளும் கண்ணே-உனக்கு
கட்டிக் கிடக் கொடுத்தானோ!
பொன்னால் எழுத்தாணியும்-கண்ணே உனக்கு
மின்னோலைப் புஸ்தகமும்
கன்னாரே ! பின்னா ரேன்னு-கண்ணே
கவிகளையும் கொடுத்தானோ !

(வட்டார வழக்கு : கன்னாரே, பின்னாரே-பொருள் விளங்கா மொழி-(ஆங்கிலம்).)

கண்ணே - நீ

மார்கழி மாசத்திலேதான்-கண்ணே நீ
மாராசாவைப் பார்க்கையிலே
தைப் பொங்கல் காலத்திலே-கண்ணே நீ
தயிரும், சோறும் திங்கையிலே
மாசி மாசக் கடைசியிலே-கண்ணே நீ
மாமன் வீடு போகையிலே
பங்குனி மாசத்திலே-கண்ணே நீ
பங்குச் சொத்தை வாங்கையிலே
சித்திரை மாசத் துவக்கத்திலே-கண்ணே நீ
சீர் வரிசை வாங்கையிலே,
வைகாசி மாசத்திலே-கண்ணே நீ
வயலைச் சுற்றிப் பார்க்கையிலே
ஆனி மாசக் கடைசியிலே-கண்ணே நீ
அடியெடுத்து வைக்கையிலே
அகஸ்மாத்தா ஆவணியில்-கண்ணே நீ
அரண்மனைக்குப் போகையிலே
ஐப்பசி மாசமெல்லாம் கண்ணே-நீ
அப்பன் வீடு தங்கையிலே
கார்த்திகை மாசத்திலும்-கண்ணே
கடவுளுக்குக் கையெட்டி.

பின் வரும் தாலாட்டுப் பாடல் நெல்லை மாவட்டத்திலுள்ள சிவகிரி முதல் குற்றாலம் வரையுள்ள பகுதிகளில் பாடப்படுகிறது. இந்நிலப் பரப்பு செழிப்பான நன்செய்ப் பிரதேசம் ஆகும். பல சிற்றாறுகள் இந்நிலப் பகுதியை வளப்படுத்துகின்றன. இப்பாடல்கள் நில வளத்தால் உழவனுக்கு ஏற்படும் பெருமிதத்தைச் சொல்லுகிறது. மலை சார்ந்த இப்பகுதியில் பல மலைக் கோயில்கள் உள்ளன. குறிஞ்சித் தெய்வமான வேலன் வள்ளி, தெய்வயானையோடு பல சிற்றார்களில் கோயில் கொண்டிருக்கிறான். இப்பகுதியிலுள்ள நிலத்தின் வளத்தைத் தன் குழந்தைக்கு எடுத்துச் சொல்லுகிறான் தாய். மலையில் விளையும் பொருள்களான ஏலக்காயும், ஜாதிக்காயும், அவனுடைய மூத்த மாமன் கொல்லையில் விளைகின்றனவாம். மாமன் பெருமை புதிய முறையில் சொல்லப்படுகிறது. மருதமும், குறிஞ்சியும், இயற்கையில் தம்முள் மயங்கி இருவகை நிலங்களின் விளை பொருள்களை யெல்லாம் தன் செல்வ மகனுக்கு அளிப்பதாகத் தாய் கனவு காண்கிறாள்.

ஆராரோ, ஆரிரரோ

மலட்டாறு பெருகிவர,
 மாதுளையும் பூச்சொரிய,
 புரட்டாசி மாதம்
 பிறந்த புனக் கிளியோ
 அஞ்சு தலம் ரோடாம்!
 அரிய தலம் குத்தாலம்!
 சித்திரத் தேர் ஓடுதில்ல !
 சிவ சங்கரனார் கோயிலுல!
 காடெல்லாம் பிச்சி!
 கரையெல்லாம் செண்பகப்பூ
 நாடெல்லாம் மணக்குதில்ல!
 நல்ல மகன் போற பாதை.

வண்டாளப் பட்சி,
 வயலெறங்கி மேயுதிண்ணு
 சிங்கார வில்லெடுத்து - நீ
 சிற கொடிக்க வந்த வனோ?

மதுரைப் பெரும்பாதை-ரெண்டு
 மங்கை நிண்ணு கோலமிட,
 குதிரைப் பதி போட்டு-சொக்கர்
 கோல மழிச்சாரே.

காடெல்லாம் ஓடி,

கதறி அலை மோதி,
காலெல்லாம் நோகுதையா,
கனியே உனைத் தேடி

வண்டடையும் சோலை,
மயிலடையும் குற்றாலம்,
வண்டடைஞ்ச சோலையிலே-நீ
வந்தடைஞ்ச வான்மயிலே.

ஊருணியும் வெட்டி,
உசந்த மடமும் கட்டி,
தாரணியார் பூசை செய்ய-நீ
தர்ம குல வம்முசமோ!

கடலோரம் கோயில் கட்டி,
கந்த னென்று பேர் விளங்கி,
அலையடிக்கு நேரமெல்லாம்-வேலவர்
ஆண்டி வேஷம் கொண்டாரோ?

4. விளையாட்டு

மார்கழி மாதம் சிறுவர்கள் சிறுவீடு கட்டி விளையாடுவார்கள். அங்கே செங்கல் அடுப்புபோட்டு சிறு பொங்கல் பொங்குவார்கள். திருமணம், குடும்ப விவகாரங்கள் எல்லாம் இங்கே நடக்கும். வீட்டில் நடந்த தகராறுகள் இங்கே நாடகமாக நடிக்கப்படும். ஒரு சிறுமி தனது கணவனான சிறுவன், சோறு இல்லை என்ற காரணத்தால், தன்னை அடிக்க வந்ததைத் தோழியிடம் கூறுகிறாள்: நண்டு ஒன்று பிடித்து துவையல் அரைத்து வைத்து கணவன் வரவை எதிர்நோக்கிக் காத்திருந்தாளாம். அவன் நெடு நேரம் வராததால் அவள் சாப்பிட்டு விட்டாளாம். அவள் சாப்பிட்டவுடன் அவன் வந்தானாம். உணவு இல்லை. அவன் அவளை அரட்டுவதையும் மிரட்டுவதையும் அவளே சொல்லட்டும்.

நண்டே நண்டே சிறு

செங்கால் நண்டே,
உசிரிருக்க ஓடிருக்க
உன்னைப் பிளந்து,
ஒரு குத்துப் புளியங்கா
தொவையல் வச்சி,
கன்னாங் கலத்தையும்
கழுவி வச்சி,
வருவான் வருவான்னு

வழி பார்த்தேன்
வராது போகவும்
வழிச்சுக்கிட்டேன்.
வந்தாண்டியம்மா மலை வயித்தன்,
குத்தக் குத்த வந்தாண்டி
குரங்குமூஞ்சி,
ஏலகிரி யெல்லாம் கிடுகிடுக்க
எடுத்தாண்டி சிலுக்குத் தடியை
அடிக்க அடிக்க வந்தாண்டி
ஆனைவயித்தன்,
அடிச்சிட்டுப் போகச் சொல்லு-
நொப்பன் மவனை!

(வட்டார வழக்கு: வழிச்சுக்கிட்டேன்-தின்றுவிட்டேன்; வயித்தன்-வயிற்றான் (வயிறு உடையவன்); நொப்பன்-உங்கள் அப்பன்)

சடுகுடு

நான்தான் விரன்
நல்ல முத்து பேரன்
வெள்ளிப் பிரம்பு எடுத்து
விளையாட வாரேண்டா
தங்சப் பிரம்பு எடுத்து
தாலிகட்ட வாரேண்டா, வாரேண்டா,
குடு குடு சல்லி
குப்பன் சல்லி
ராவுத்தன் சல்லி
ரவ்வாச் சல்லி
வேத்து வடியும் சாராயம்
காத்து இருந்து பூசை பண்ணும்
காவடிப் பண்டாரம்
சடு குடு என்பது
சாட்டை என்பது
மேட்டுப் பத்திரி
முத்தையா நாடான்
செத்துக் கிடக்கான்
சம்புருக் கொண்டாடா
சம்புருக் கொண்டாடா

(சேகரித்தவர்:எம். பி. எம். ராஜவேலு
இடம்:மீளவிட்டான், தூத்துக்குடி வட்டம், திருநெல்வேலி மாவட்டம்)

5. திருமணம்

திருமணத்தின் போது வாழ்த்துக் கூறுதல் நமது தமிழ் நாட்டின் பழமையான வழக்கம். தற்காலத் திருமண வாழ்த்துக்களில் மணமகளுக்கு வாழ்த்துக் கூறுவது மட்டுமே வழக்கத்தில் இருக்கிறது. திருமணத்திற்கு முன் நிகழ்ந்த பல சம்பவங்களும் இவ் வாழ்த்தில் கூறப்படும். மணப்பந்தல் வர்ணனை, மணமகன், மணமகள் பெருமை, மணச்சடங்கு முறை, ஆரத்திப்பாட்டு முதலியன யாவும் இதனுள் இடம் பெறும்.

மங்கல வாழ்த்து (திருநெல்வேலி மாவட்டம்)

வாழ்த்துங்கள் வாழ்த்துங்கள்
வாள் விசய மைந்தருக்கு
கேளுங்கள் கேளுங்கள்
எல்லோரும் கேளுங்கள்
கோல வர்ணப் பந்தலிலே
கூறுகிறேன் கேளுங்கள்
சொர்ண மணிப் பந்தலிலே
சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்
இந்தச் சபை தன்னிலே
எல்லோரும் கேளுங்கள்

எங்கள் குடி தழைக்க
இளவரசு வேணுமென்று
அரசுமுதல் வேண்டுமென்று
அன்னை தவஞ் செய்து
பிள்ளை முதல் வேண்டுமென்று
பெரிய தவஞ் செய்து.
பாலன் முதல் வேண்டுமென்று
பாரத்தவம் செய்து
தொண்ணூறு நாளாகத்
துளசிக்கு நீர்வார்த்து
முன்னூறு நாளாக
முல்லைக்கு நீர் வார்த்து
ஐந்நூறு நாளாக
அரசுக்கு நீர் வார்த்து

வேண தவஞ் செய்து
 வேம்புக்கு நீர் வார்த்து
 வெந்த மாத்தின்றால்
 விரதம் கலையுமிண்ணு
 பச்சை மாத்திண்ணு
 பகவானைப் பூசை செய்து
 செம்பொன் மலரெடுத்துச்
 சிவனாரைப் பூசை செய்து
 பசும் பொன் மலரெடுத்து
 பார்வதியைப் பூசை செய்து
 வெள்ளை மலரெடுத்து
 வினாயகரைப் பூசை செய்து
 நவகிரகப் பூசை
 நாயகியும் தான் செய்து
 அன்னையும் தந்தையும்
 அருந்தவங்கள் தான் செய்து
 முந்தித் தவமிருந்து
 முன்னூறு நாள் சும்ந்து
 மங்களமாக
 மைந்தரைப் பெற்றெடுத்தாள்
 மலரில் உதித்தவர்தான்
 மா தவத்தால் வந்தவர்தான்
 புவில் உதித்தவர்தான்
 புண்ணியத்தால் வந்தவர்தான்
 தவத்தால் பிறந்தவர்தான்
 தருமத்தால் வந்தவர்தான்
 பிச்சிப் பூத் தொட்டிலிலே
 புரண்ட குமாரர்தான்
 மல்லிகைப் பூந் தொட்டிலிலே
 வளர்ந்த குமாரர்தான்

சேகரித்தவர் : கு. சின்னப்ப பாரதி
 இடம் : பரமத்தி, சேலம் மாவட்டம்.

பெண் அழைப்பு

தென்னையும் வாழையும் கட்டி அலங்கரித்த பந்தலிலே மணப்பெண்ணை
 அழைத்து வந்து உட்கார வைக்கிறார்கள்.

கல்யாணம் கல்யாணம்
 காரிழைக்குக் கல்யாணம்
 என்னைக்குக் கல்யாணம்
 இளங்கொடிக்கு கல்யாணம்
 சித்திரை மாதத்திலே
 சீர்பாகம் தேதியிலே
 ஞாயிறு திங்களுக்கு
 நல்ல புதன்கிழமை
 கல்யாண மென்று சொல்லி
 கடலேறிப் பாக்குமிட்டார்
 முகூர்த்தம் நடக்குதிண்ணு
 முடிமன்னர்க்குப் பாக்குமிட்டார்
 ஐம்பத்தாறு அரசர்க்கும்
 அருமையாய் சீட்டெழுதி
 வாழைமரம் பிளந்து
 வாசலெல்லாம் பந்தலிட்டார்
 தென்னை மரம் பிளந்து
 தெருவெல்லாம் பந்தலிட்டார்
 பந்தல் அலங்கரித்து
 பாவையை உட்காரவைத்தார்

சேகரித்தவர் :சடையப்பன்
 இடம் :கொங்க வேம்பு,தருமபுரி.

6. குடும்பம் இல்லறம்

அரிசி முளப் போட்டு
 அரமனையும் சுத்தி வந்தா
 அரிசி மண மணக்கும்
 அரமனையும் பூ மணக்கும்
 பருப்பு முளப் போட்டு
 பட்டணமும் சுத்தி வந்தா
 பருப்பு மண மணக்கும்
 பட்டணமும் பூ மணக்கும்
 வரிசை மணாளனோடு
 வாய் சிரித்துப் பேசி வந்தால்
 வாழ்க்கை நெய் மணக்கும்
 வாசநறும் பூ மணக்கும்

வட்டார வழக்கு : முளப்போட்டு-முளைப்போட்டு.

உதவியவர் : பழனியப்பன்

சேகரித்தவர் : கு.சின்னப்ப பாரதி

இடம் : காரிபாளையம்,

சேலம் மாவட்டம்.

சமையல்

சமையல் தெரியாதவள் படும்பாட்டை இப்பாடலில் நாம் காண்கிறோம். இவள் கணவன் கதவடைத்துக் கொல்லுகிறான். இவள் எதிர்த்து நிற்கவும் தயாராயில்லை. அவள் தகப்பனாருக்குச் சொல்லிவிடவும் தயாராயில்லை. காலையில் ஓடிப்போய் விடுவதாகச் சொல்லுகிறாள்.

கான மிளகா வச்சு
கறிக்கு மசால் அரைச்சுக்கூட்டி
குழம்பு ஒரைச்சதுண்ணு
கொல்லுதாரே கதவடைச்சு !
காளான் குழம்பு வச்சு
களியவே கிண்டி வச்சு
துரந்து வச்சு ஆறித்திண்ணு
துடுப்பெடுத்துக் கொல்லுதாரே !
படிச்சவண்ணு தெரிஞ்சிருந்து
பாவி மகன் என்னைக் கூட்டி
கூழுக் காச்சத் தெரியலேண்ணு
குறுக் கொடியக் கொல்லு தாரே !
சுண்டச் செவப் பிண்ணுல்ல
சொக்கியவர் என்னைக் கட்டி
சோறு காச்சத் தெரியலேண்ணு-என்
சொகுசைக் குறைக்காரே !
அறியாத ஊரிலேயும்
தெரியாம வாக்கப் பட்டேன்
அடியாதங்க புடியாதங்க
விடியாம ஓடிப்போரேன்

(வட்டார வழக்கு : ஒரைச்சது-எரித்தது ; படிச்சவண்ணு-படித்தவள் என்று ; குறுக்கு-இடுப்பு ; சுண்டச் சிவப்பு-விரலால் சுண்டினால் சிவந்து விடும் ; அடிபடி-சேர்ந்து வருவது வழக்கு.

சேகரித்தவர் : S.M. கார்க்கி

இடம் : சிவகிரி, நெல்லை மாவட்டம்)

7. விவசாயம் உழவுக் காளை

மின்னேரு எருதுக்கெல்லாம்
என்ன என்ன அடையாளம்
நெத்திக்குச் சிட்டிகளாம்
நெலம் பார்க்கும் கண்ணாடி
வாலுக்குச் சல்லடமாம்
வாகுக்கை பொன்னாலே
கொம்புக்குக் குப்பிகளாம்
கொணவாலு சல்லடமாம்
தூக்கி வைக்கும் கால்களுக்கு
துத்திப் பூ சல்லடமாம்
எடுத்து வைக்கும் கால்களுக்கு
எருக்கம் பூ சல்லடமாம்
மண்டியிடும் கால்களுக்கு
மாதளம் பூ சல்லடமாம்
இத்தனையும் ஒப்பதமாம்-எங்க
சப்பாணிப் பிள்ளையார்க்கு
கட்டக் காட்டுக் கொல்லையிலே-ரெண்டு
காரிக்காளை மின்னேரு
காரிக்காளை வித்த பணம்
கருத்தப் பொண்ணு மார்மேல
செங்காட்டுக் கொல்லையிலே-ரெண்டு
செக்காளை மின்னேரு
செக்காளை வித்த பணம்
செவத்தப் பொண்ணு மாருமேல

(சேகரித்தவர்:கவிஞர் சடையப்பன் ,இடம்:அருர்,தருமபுரி)

ஏற்றப் பாட்டு

காதலன் : பட்டுப் பையாம் வெள்ளிக் குச்சாம்
தில்லாலங்கிடி லேலம்
பதினாறு வெத்திலையாம்
தில்லாலங்கிடி லேலம்
சின்னப் பையன் குடுத்த பை
தில்லாலங்கிடி லேலம்
சிரிக்கு தோடி இடுப்பு மேலே
தில்லாலங்கிடி லேலம்
காதலி : மலையோரம் கெணறு வெட்டி

தில்லாலங்கிடி லேலம்
 மாணுக் கொம்பு ஏத்தம் வச்சு
 தில்லாலங்கிடி லேலம்
 மாமன் மகன் இறைத்த தண்ணி
 தில்லாலங்கிடி லேலம்
 மஞ்சாத் தோட்டம் பாயுதோடி
 தில்லாலங்கிடி லேலம்
 குன்னோரம் கிணறு வெட்டி
 தில்லாலங்கிடி லேலம்
 கொய்யாக் கொம்பு ஏத்தம் வச்சு
 தில்லாலங்கிடி லேலம்
 கொழுந்தனாறு இறைக்கும் தண்ணீ
 தில்லாலங்கிடி லேலம்
 கொய்யத் தோட்டம் பாயுதோடி
 தில்லாலங்கிடி லேலம்
 மலையோரம் போற மாமா
 தில்லாலங்கிடி லேலம்
 மயிலிரண்டு புடிச்ச வாய்யா
 தில்லாலங்கிடி லேலம்
 குன்னோரம் போற மாமா
 தில்லாலங்கிடி லேலம்
 குயிலிரண்டு புடிச்சி வாய்யா
 தில்லாலங்கிடி லேலம்

சேகரித்தவர்:கவிஞர் சடையப்பன்
 இடம் :அருர்,சேலம்.

8. ஒப்பாரி

சிறப்பாக வாழ்ந்த குடும்பத்தின் தலைவன் மாய்ந்து போனான். மனைவியைச் சிறுசிறு குழந்தைகளோடு விட்டு அவன் இறந்து போனான். அவள் வாழ்நாள் மட்டும், தான் சீரும் சிறப்புமாக வாழப் போவதாக எண்ணியிருந்தாள். புராதன நகரமான மதுரை நெடுநாட்கள் புகழோங்கி நிலைத்திருப்பது போலத் தன் குடும்பமும் நிலைக்குமென்று கனவு கண்டாள். ஆனால் திடீரென்று கணவன் மாண்டான். தந்தையும், சிற்றப்பன்மாரும் வந்தனர் ; அவர்களிடம் துயரத்தைச் சொல்லிக் கதறி அழுகிறாள் அவள்.

சீமை அழியுதுண்ணு நான்
 சிந்தையிலும் எண்ணலியே ;

சீமை அழியலியே-என்
சிறப்பழிஞ்ச மாயமென்ன?
மருத அழியுதுண்ணு நான்
மனசிலேயும் எண்ணலியே !
மருத அழியலியே-என்
மதிப்பழிஞ்ச மாயமென்ன?
கடுகு சிறுதாலி
கல் பதிச்ச அட்டியலாம்
கல்பதிச்ச அட்டியலை-நான்
கழட்டி வைக்க நாளாச்சே
மிளகு சிறுதாலி
வைத்த அட்டியலு
வைச்ச அட்டியலை-நான்
முடிஞ்ச வக்க நாளாச்சே
பட்டு கழட்டி வச்சேன்
பாதம் வரை வெள்ளையிட்டேன்
சிகப்பு கழட்டி வச்சேன்-என்
தேகமெல்லாம் வெள்ளையிட்டேன்
ஆத்துல புல்லறுத்து
அறுகம்புல்லு பந்தலிட்டு
அரும மக தாலி வாங்க-ஓங்க
ஐவருக்கும் சம்மதமோ
குளத்துல புல்லறுத்து
கோரம்பா பந்தலிட்டு
குழந்தை மக தாலி வாங்க-ஓங்க
கூட்டார்க்கும் சம்மதமோ?

(வட்டார வழக்கு: மருத-மதுரை ; வச்ச-வைத்த.
சேகரித்தவர் :S.M. கார்க்கி. இடம் :சிவகிரி,நெல்லை)

சித்தர் பாடல்கள் சிவவாக்கியர் பாடல்கள்

சித்தர்களுள் சிறப்பாக குறிப்பிடத்தக்கவர் இவர். தாயுமானவரால் குறிப்பிடப்படுபவர். இவரது காலம் பெற்றோர் இயற்பெயர் முதலிய விவரங்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இவரது நூல் சிவவாக்கியம் எனப்படுகிறது. சித்தர் இலக்கியத்தில் சிவவாக்கியர் பாடலுக்குத் தனி மதிப்பு தரப்படுவதுண்டு. இவர் பாடல்களில் வழக்கமான சித்தர் கருத்துக்களான யோகம், குண்டலினி, நிலையாமை ஆகிய கருத்துகளுடன் புரட்சிகரமான கருத்துகளையும் கூறுவதால் இவர் புரட்சிச் சித்தர் என்றும் கூறப்படுகின்றார்.

முடப்பழக்கங்களைச் சாடுதல்:

பூசைபூசை யென்றுநீர் பூசைசெய்யும் பேதைகள்
பூசையுள்ள தன்னிலே பூசைகொண்டது எவ்விடம்?
ஆதிபூசை கொண்டதோ, அனாதிபூசை கொண்டதோ?
ஏதுபூசை கொண்டதோ? இன்னதென்று இயம்புமே!

வாயிலே குடித்தநீரை எச்சிலென்று சொல்கிறீர்
வாயிலே குதப்புவேத மெனப்படக் கடவதோ?
வாயிலெச்சில் போக வென்று நீர்தனைக் குடிப்பீர்கள்
வாயில்எச்சில் போனவண்ணம் வந்திருந்து சொல்லுமே!

விக்கிரக ஆராதனை எதிர்ப்பு:

நட்டகல்லைத் தெய்வமென்று நாலுபுட்பம் சாத்தியே
சுற்றிவந்து மொணமொணயென்று சொல்லு மந்திரம் ஏதடா
நட்டகல்லும் பேசுமோ நாதனுள் ளிருக்கையில்
சுட்டசட்டி சட்டுவம் கறிச்சுவை அறியுமோ

ஓசையுள்ள கல்லைநீ உடைத்திரண்டாய் செய்துமே
வாசலிற் பதித்தகல்லை மழுங்கவே மிதிக்கின்றீர்
பூசனைக்கு வைத்த கல்லில் பூவும் நீரும் சாத்து கிறீர்
ஈசனுக்குகந்த கல்லெந்தக் கல்லு சொல்லுமே

சாதி வேற்றுமைகளைக் கடிதல்:

சாதியாவ தேதடா சலந்திரண்ட நீரெலாம்
பூதவாசல் ஒன்றலோ பூதம்ஐந்தும் ஒன்றலோ?
காதில்வாளி, காரை, கம்பி, பாடகம்பொன் ஒன்றலோ?
சாதிபேதம் ஒதுகின்ற தன்மைஎன்ன தன்மையோ?

பறைச்சியாவ தேதடா? பணத்தியாவ தேதடா?

இறைச்சிதோல் எலும்பினும் இலக்கமிட்டு இருக்குதோ
பறைச்சி போகம் வேறதோ பணத்திபோகம் வேறதோ
பறைச்சியும் பணத்தியும் பகுத்துபாரும் உம்முளே

குதம்பைச் சித்தர் பாடல்கள்

பெண் குழந்தை இல்லாத குறைக்கு ஆணாய்ப் பிறந்த இவரைப்
பெண்குழந்தை போல அலங்காரம் செய்து மகிழ்வார்களாம். அப்படி அணிகலன்கள்
அணியும் நிலையில் காதில் குதம்பை என்ற ஆபரணத்தை
அணிந்திருக்கையில் அவ்வளவு அழகாகக் காட்சி தருமாம் அந்தக் குழந்தை.
அதனால் அதனை 'குதம்பை' என்ற சிறப்புப் பெயராலேயே அழைக்கத்
தொடங்கினார்களாம்.

இந்தக் கதை இப்படியிருக்க, இவர் இடையர் குலத்தைச் சேர்ந்த
கோபாலர் தம்பதியர்க்கு மகனாகப் பிறந்து சித்தர் ஒருவரிடம்
ஞானோபதேசம் பெற்று மயிலாடுதுறையில் சித்தியடைந்தார் என்ற வரலாறும்
கூறப்படுவதுண்டு. அழகணி சித்தரின் என் கண்ணம்மா, அகப்பேய் சித்தரின்
அகப்பேயைப் போன்று குதம்பைச் சித்தரின் பாடல் கண்ணிகளில் 'குதம்பாய்' என்ற
வார்த்தை ஜாலம் வருகின்றது. இவர் 'குதம்பை' என்ற காதணியணிந்த பெண்ணை
முன்னிலைப்படுத்திப் பாடுவதால் இவர் குதம்பைச் சித்தர் என்ற பெயர் பெற்றார்
என்பர்.

கண்ணிகள்:

வெட்ட வெளிதன்னை மெய்யென்று இருப்போர்க்குப்

பட்டயம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்

பட்டயம் ஏதுக்கடி?

1

மெய்ப்பொருள் கண்டு விளங்கும்மெய்ஞ் ஞானிக்குக்

கற்பங்கள் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்

கற்பங்கள் ஏதுக்கடி?

2

காணாமற் கண்டு கருத்தோடு இருப்போர்க்கு

வீணாசை ஏதுக்கடி - குதம்பாய்

வீணாசை ஏதுக்கடி?

3

வஞ்சகம் அற்று வழிதன்னைக் கண்டோர்க்குச்

சஞ்சலம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்

சஞ்சலம் ஏதுக்கடி?

4

தந்திரமான தலந்தனில் நிற்போர்க்கு

மந்திரம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்

மந்திரம் ஏதுக்கடி? 5

சத்தியமான தவத்தில் இருப்போர்க்கு
உத்தியம் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
உத்தியம் ஏதுக்கடி? 6

நாட்டத்தைப் பற்றி நடுவணை சேர்வோர்க்கு
வாட்டங்கள் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
வாட்டங்கள் ஏதுக்கடி? 7

முத்தமிழ் கற்று முயங்குமெய்து ஞானிக்குச்
சத்தங்கள் ஏதுக்கடி - குதம்பாய்
சத்தங்கள் ஏதுக்கடி? 8

கடுவெளிச் சித்தர் பாடல்

கடுவெளி என்பது 'வெட்டவெளி'. இச் சித்தர் உலகை வெட்ட
வெளியாகக் கண்டு தம் வாழ்வின் அனுபவங்களை பிறரும் அறிந்து நலம்
பெறுவதற்காகப் பாடிய பாடல்களே கடுவெளிச் சித்தர் பாடல்களாக நமக்கு
அறிமுகமாகின்றன. இவரது இயற்பெயரோ வரலாறோதெரியாத நிலையில்
இவரது ஜீவசமாதி காஞ்சிபுரத்தில் இருக்கிறது என்ற செய்தியை மட்டும் போகர்
தெரிவித்துள்ளார்.

நந்த வனத்திலோ ராண்டி - அவன்
நாலாறு மாதமாய்க் குயவனை வேண்டி
கொண்டுவந் தானொரு தோண்டி - மெத்தக்
கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டுடைத் தாண்டி 1

கள்ளவே டம்புனை யாதே - பல
கங்கையி லேயுன் கடம்நனை யாதே
கொள்ளைகொள் ளநினை யாதே - நட்புக்
கொண்டு பிரிந்துநீ கோள்முனை யாதே. 2

திருமூலர் இயற்றிய திருமந்திரம்

இவர் கயிலாய பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர் என்றும் சித்தர்களில்
முதலாமவரும் முதன்மையானவருமான சிவபிரானிடமும் நந்தீசரிடமும் உபதேசம்
பெற்றவர் என்றும் கருத்து நிலவுகிறது. பதஞ்சலி, வியாக்கிரம பாதரோடு சிதம்பரம்
கனக சபையில் இறைவனின் திருநடனம் கண்டு களித்தவர் என திருமந்திரம்
கூறுகிறது.

இவர், வான்வழி வரும் போது மூலன் எனும் இடையன் இறந்து கிடப்பதையு அவனது உடலைச் சுற்றிச் சூழ்ந்து பசுக்கள் கதறி வருந்துவதையும் கண்டவர். அருளாளராகிய அவரது உள்ளத்தில் பசுக்களின் துன்பத்தைப் போக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் தோன்றியது. உடனே மூலனின் உடலில் கூடுவிட்டுக் கூடு பாய்ந்தார். ஆனால் மூலனின் மனைவியுடன் வாழ விரும்பாது தம் பழைய உடலைத் தேட அவ்வுடலைக் காணாது திகைத்து முடிவில் உடலிலேயே இருந்து அற்புதங்கள் பல புரிந்தார் என்று கூறப்படுகிறது. இவர் 8000 திருமந்திரங்கள் இயற்றியதாக அகத்தியர் கூறுகிறார். ஆனால் இப்போது 3000 திருமந்திரங்கள் மட்டுமே கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன.

இது தவிர வைத்தியம், வாதம், யோகம், ஞானம் என்னும் துறைகள்பற்றியும் பாடியுள்ளார்.

கல்வி:

கற்றறிவாளர் கருதிய காலத்துக்
கற்றறிவாளர் கருத்தில் ஓர் கண் உண்டு
கற்றறிவாளர் கருதி உரைசெய்யும்
கற்றறி காட்டக் கயல் உள ஆக்குமே.

நூல் ஒன்று பற்றி நுனி ஏற மாட்டாதார்
பால் ஒன்று பற்றினால் பண்பின் பயன் கெடும்
கோல் ஒன்று பற்றினால் கூடா பறவைகள்
மால் ஒன்று பற்றி மயங்குகின்றார்களே.

வானச் சிறப்பு:

அமுதாறு மாமழை நீர் அதனாலே
அமுதாறும் பன்மரம் பார்மிசை தோற்றுங்
கமுகூறு தெங்கு கரும்பொடு வாழை
அமுதாறுங் காஞ்சிரை ஆங்கது வாமே.

வரை இடை நின்று இழி வான்நீர் அருவி
உரை இல்லை உள்ளத்து அகத்து நின்று ஊறும்
நுரை இல்லை மாசு இல்லை நுண்ணிய தெள் நீர்க்
கரை இல்லை எந்தை கழுமணி ஆறே.

அன்புடைமை:

அன்பு சிவம் இரண்டு என்பர் அறிவிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிகிலார்
அன்பே சிவமாவது ஆரும் அறிந்தபின்
அன்பே சிவமாய் அமர்ந்திருந்தாரே.

என்பே விறகா இறைச்சி அறுத்திட்டுப்
பொன் போல் கனலில் பொரிய வறுப்பினும்
அன்போடு உருகி அகம் குழைவார்க்கு அன்றி
என்போல் மணியினை எய்த ஒண்ணாதே.

பட்டினத்தார்

இளமை முதலே இவர் வாழ்வில் அற்புதங்கள் பல
நிகழ்ந்ததாய்ச்சொல்லப்படுகின்றது. வானுலக தேவர்களில் ஒருவரான குபேரன்
தான் இப்பூவுலகில் பட்டினத்தாராக அவதரித்தார் என்று திருவெண்காட்டுப்
புராணம் கூறும். இவரது பெற்றோர்கள் சிவநேசன்-ஞானகலை ஆவர். இவர்களின்
தவப்பயனாய்ப் பிறந்தவரே பட்டினத்தார். இவருக்குப் பெற்றோர் வைத்த பெயர்
திருவெண்காடர். கப்பல் வணிகம் மூலம் பெரும் பொருள் ஈட்டிய சிவநேசர்
காலமான பின்னர், உரிய வயதில் இவரது தாயார் சிவகலை என்பவரை
திருவெண்காடருக்கு மணமுடித்தார். இல்லற வாழ்க்கை இனிதே நடந்தாலும்
குழந்தையில்லா ஏக்கம் திருவெண்காடரை வாட்டியது. இறைவனிடம்
முறையிட்டார். இறைவன் தாமே குழந்தை வடிவாய் சிவசருமர் என்ற சிவபக்தர்
மூலம் திருவெண்காடரைச் சேர்ந்தார். அன்பு மகனை மருதபிரான் என்று பெயரிட்டு
வளர்த்தார். குழந்தை பெரியவனானதும் வியாபாரம் செய்ய அனுப்பினார்.

தனது மகன் மூலம் வாழ்க்கையின் நிலையாமையை உணர்ந்து
கொண்ட திருவெண்காடர் தமது மைந்தனாக இதுநாள் வரை இருந்தது
திருவிடைமருதூர் பெருமான்தான் என்பதை உணர்ந்து மனம் வருந்தித் துறவறம்
பூண்டார். இந்தத் துறவு நிலை வருவதற்கு முன் தன் மனம் இருந்த நிலையை
பொருளாசை, பெண்ணாசை, வித்தையாசை என்று மனம் ஆசையின்
வாய்க்கப்பட்டு அலைக்கழிப்புற்ற நிலையை அழகிய கண்ணிகளாகப்
பாடுகின்றார்..

திருவேகம்பமாலை:

ஊருஞ்சதமல்ல; உற்றார் சதமல்ல; உற்றுப்பெற்ற
பேருஞ்சதமல்ல; பெண்டிர் சதமல்ல; பிள்ளைகளும்
சீருஞ்சதமல்ல; செல்வம் சதமல்ல; தேசத்திலே
யாருஞ்சதமல்ல; நின்றாள்சதம் கச்சிஏகம்பனே.

1

பொருளுடையோரைச் செயலிலும் வீரரைப்போர்க் களத்தும்
தெருளுடையோரை முகத்தினுந் தேர்ந்து தெளிவதுபோல்
அருளுடையோரைத் தவத்தில் குணத்தில் அருளிலன்பில்
இருளறு சொல்லிலும் காணத்தகும் கச்சி ஏகம்பனே

2

பொதுவான கருத்தில் பாடியவை:

பேய்போல் திரிந்து பிணம்போல் கிடந்து இட்ட பிச்சையெல்லாம்
நாய்போல் அருந்தி நரிபோல் உழன்று நன்மங்கை யரைத்
தாய்போல் கருதித் தமர்போல் அனைவர்க்கும் தாழ்மை சொல்லிச்
சேய்போல் இருப்பர்கண் டீர்உண்மை ஞானம் தெளிந்தவரே ! 1

நான் எத்தனை புத்தி சொன்னாலும் கேட்கிலை நன்னெஞ்சமே
ஏன் இப்படிக்கெட்டு உழலுகின்றாய்? இனி ஏதுமில்லா
வானத்தின் மீனுக்கு வன் தூண்டில் இட்ட வகையதுபோல்
போனத்தை மீள நினைக்கின்றனை என்ன புத்தியிதே 2

தாயாருக்குத் தகனக்கிரியை செய்யும்போது பாடியவை:

ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெலாம் நொந்து பெற்றுப்
பையலென்ற போதே பரிந்தெடுத்துச் - செய்ய இரு
கைப்புறத்தில் ஏந்திக் கனகமுலை தந்தாளை
எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி ? 1

முந்தித்தவம் கிடந்து முந்நூறு நாள் அளவும்
அந்திபகலாச் சிவனை ஆதரித்துத் - தொந்தி
சரியச் சமந்து பெற்ற தாயார் தமக்கோ
எரியத் தழல் மூட்டுவேன் ? 2

பொருள் இலக்கணம்

மக்களின் வாழ்வியலுக்கு உரிய ஒழுக்க நெறிகளை வகுத்துக் கூறுவதே பொருள் இலக்கணம் ஆகும். இப் பொருள் இலக்கணம் இருவகைப்படும்.

1. அகப்பொருள்

2. புறப்பொருள்

அகப்பொருள் என்பது , மக்களின் அகவாழ்க்கையில் நிகழும் காதல் மற்றும் இல்லற வாழ்க்கையின் இன்பம் பற்றிக் கூறுவதாகும். புறப்பொருள் என்பது வீரம், போர், வெற்றி, கொடை, நிலையாமை , வீடுபேறு முதலிய புறப்பொருள்களைக் கூறுவதாகும்.

1 அகப்பொருள்:

தலைவனும் தலைவியும் தம்முள் காதல் கொண்டு நிகழ்த்தும் அக வாழ்க்கைக் குறித்த ஒழுக்கத்தைக் கூறுவது அகத்திணை எனப்படும். அகத்திணை ஏழு வகைப்படும்.

அவையாவன:

- 1 குறிஞ்சி
- 2 முல்லை
- 3 மருதம்
- 4 நெய்தல்
- 5 பாலை
- 6 கைக்கிளை
- 7 பெருந்திணை

இவற்றில் குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை ஆகிய ஐந்து திணைகளும் ஒத்த தலைவன் தலைவி பற்றிய செய்திகளைப் பாடுவதால் அன்பின் ஐந்திணை என்று வழங்கப்படும்.

கைக்கிளை என்பது ஒருதலைக் காதல் குறித்துப் பாடுவது. பெருந்திணை என்பது பொருந்தாக் காதல் குறித்துப் பாடுவது. எனவே இவை இரண்டும் அன்பில் இருதிணை எனப்படும்.

கைக்கிளை, பெருந்திணை இரண்டையும் புறப்பொருள் திணைகளாகவும் குறிப்பிடுவர்.

அன்பின் ஐந்திணைகள் ஒவ்வொன்றிற்கும் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் ஆகிய மூன்றும் வகுக்கப்பட்டுள்ளன.

முதற்பொருள்:

அகவொழுக்கம் நிகழ்வதற்குக் காரணமான நிலமும் பொழுதும் முதற் பொருள் எனப்படும்.

நிலம்:

அன்பின் ஐந்திணைகளுக்குரிய நிலம் ஐவகைப்படும்.

அவையாவன:

குறிஞ்சி - மலையும் மலை சார்ந்த இடமும்
முல்லை - காடும் காடு சார்ந்த இடமும்
மருதம் - வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும்
நெய்தல் - கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும்
பாலை - மணலும் மணல் சார்ந்த இடமும் (குறிஞ்சியும் முல்லையும் தம்
இயல்பு நிலையில் இருந்து திரிந்த நிலம்)

பொழுது:

பொழுது என்பது பெரும்பொழுது, சிறு பொழுது. என இருவகைப்படும்.

பெரும்பொழுது

பெரும்பொழுது என்பது ஓர் ஆண்டின் காலப்பிரிவு ஆகும். ஆண்டில் உள்ள பன்னிரண்டு மாதங்களையும் ஆறு பிரிவுகளாகப் பிரிப்பர். இது நீண்ட காலப் பிரிவாக இருப்பதால் பெரும்பொழுது எனப்படுகிறது. ஆண்டில் உள்ள பன்னிரண்டு மாதங்களும் பின்வருமாறு ஆறு பெரும் பொழுதுகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன.

கார் காலம் - ஆவணி , புரட்டாசி
குளிர்காலம் - ஐப்பசி, கார்த்திகை
முன்பனிக் காலம் - மார்கழி, தை
பின்பனிக் காலம் - மாசி, பங்குனி
இளவேனில் காலம் - சித்திரை, வைகாசி
முதுவேனில் காலம் - ஆனி, ஆடி

சிறு பொழுது:

சிறுபொழுது என்பது ஒரு நாளின் காலப் பிரிவுகள் ஆகும். சிறுபொழுது பின்வருமாறு அமையும்.

வைகறை - விடியற்காலம்
காலை - காலை நேரம்
நண்பகல் - உச்சி வெயில் நேரம்
எற்பாடு - சூரியன் மறையும் நேரம்
மாலை - முன்னிரவு நேரம்
யாமம் - நள்ளிரவு நேரம்

இவ்வாறு சிறுபொழுது ஆறும் ஒரு நாளின் ஆறு கூறுகளாக இருப்பதை அறியலாம்.

ஐந்திணைகளுக்கு உரிய பொழுதுகள்

திணைகள்	பெரும்பொழுது	சிறுபொழுது
குறிஞ்சி	குளிக்காலம், முன்பனிக்காலம்	யாமம்
முல்லை	கார்காலம்	மாலை
மருதம்	ஆறு பெரும்பொழுதுகள்	வைகறை,காலை
நெய்தல்	ஆறு பெரும்பொழுதுகள்	எற்பாடு
பாலை	இளவேனிற்காலம், முதுவேனிற்காலம், பின்பனிக்காலம்	நண்பகல்

கருப்பொருள்:

ஒவ்வொரு நிலத்தையும் சார்ந்து அங்கு வாழும் உயிரினங்கள், பொருள்கள் யாவும் கருப்பொருள்கள் எனப்பட்டன

மக்கள், பறவை, விலங்கு ,ஊர், நீர், பூ , மரம், உணவு, பறை, யாழ் , பண், தொழில் ஆகியவை கருப்பொருள் எனப்படும்.

	குறிஞ்சி	முல்லை	மருதம்	நெய்தல்	பாலை
தெய்வம்	முருகன்	திருமால்	இந்திரன்	வருணன்	கொற்றவை
மக்கள்	குறவன், குறத்தி	இடையர், இடைச்சியர்	உழவர், உழத்தியர்	பரதர், பரத்தியர்	எயினர், எயிற்றியர்
உணவு	மலைநெல், தினை	வரகு, சாமை	செந்நெல், வெண்ணெல்	மீன், உப்பு விற்றுப் பெற்றவை	வழிப்பறி செய்தன, சூறை கொண்டன
ஊர்	சிறுகுடி	பாடி, சேரி	ஊர்கள்	பட்டினம், பாக்கம்	பறந்தலை, குறும்பு
நீர்	சுனை நீர்	காட்டாறு	ஆறு, பொய்கை	மணல்கிணறு, உவர்க்குழிநீர்	கூவல், வற்றிய சுனை
மரம்	வேங்கை, அகில்	கொன்றை, குருந்தம்	வஞ்சி, மருதம்	புன்னை, ஞாழல்	இருப்பை, பாலை
பூ	குறிஞ்சி	முல்லை, பிடவு	கழுநீர், தாமரை	நெய்தல், தாழை	மரா, குரா
பறவை	கிளி, மயில்	காட்டுக்கோழி, சேவல்	நீர்க்கோழி, நாரை	அன்னம், கடற்காகம்	கழுகு, பருந்து
விலங்கு	புலி, கரடி	பசு, முயல்	எருமை, நீர்நாய்	உப்பு சுமக்கும் எருது, சுறா	வலிவற்ற யானை, புலி
பறை	தொண்டகம்	ஏறுகோட்பறை	மணமுழவு	மீன்கோட்பறை	நிரைகோட்பறை
யாழ்	குறிஞ்சியாழ்	முல்லையாழ்	மருதயாழ்	நெய்தல்யாழ்	பாலையாழ்
பண்	குறிஞ்சிப்பண்	சாதாரிப்பண்	மருதப்பண்	செவ்வழிப்பண்	பஞ்சுரப்பண்
தொழில்	தினை அகழ்தல், வெறியாடல்	ஆநிரை மேய்த்தல், காளை விடுதல்	நெல்லரிதல் களை பறித்தல்	மீன் பிடித்தல், உப்பு விளைத்தல்	வழிப்பறி, சூறையாடல்

உரிப்பொருள்:

ஒவ்வொரு திணைக்கும் உரிய அகவொழுக்கம் உரிப்பொருள் எனப்படும்.

குறிஞ்சி - புணர்தலும் புணர்தலின் நிமித்தமும் (தலைவனும் தலைவியும் ஒன்று சேர்தல்)

முல்லை - இருத்தலும் இருத்தலின் நிமித்தமும்
(தலைவி, தலைவனது பிரிவைப் பொறுத்துக் கொள்ளுதல்)

மருதம் - ஊடலும் ஊடலின் நிமித்தமும் (தலைவனிடம் தலைவி பிணக்குக் கொள்ளுதல்)

நெய்தல் - இரங்கலும் இரங்கலின் நிமித்தமும் (தலைவி தலைவி தலைவனின் பிரிவினைத்தாங்க இயலாது வருந்துதல்)
பாலை - பிரிதலும் பிரிதலின் நிமித்தமும் (தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரிந்து பாலை வழியில் செல்வது குறித்து தலைவி வருந்துதல்)
இவ்வாறு எல்லாத் திணைக்கும் முதல்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

புறப்பொருள் இலக்கணம்

புறப்பொருள் என்பது அறம், பொருள், வீடுபேறு பற்றியும் கல்வி, வீரம், போர், தூது, வெற்றி, கொடை, நிலையாமை முதலியவை பற்றியும் கூறுவது ஆகும். ஒரு குறிப்பிட்ட அரசனையோ வள்ளலையோ குறுநில மன்னனையோ பெயரைச் சுட்டி அவனுடைய வீரம், வெற்றி, கொடை முதலியவற்றைப் பாடுவது புறப்பொருள் மரபு ஆகும். இவ்வாறு அன்றி ஒருவருக்கு அறிவுரை சொல்லுவது போலவும் யாரையும் சுட்டிக் கூறாமலும் புறப்பொருள் பாடல் அமைவதும் உண்டு. அகப்பொருள் பாடல் போலவே புறப்பொருள் பாடல்களும் திணை, துறை அடிப்படையில் அமைந்துள்ளன. ஆனால் முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் போன்ற இலக்கணங்கள் புறப்பொருளுக்கு இல்லை. புறத் திணைகள் போரை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. போர் செய்யச் செல்லும் அரசனும் படைகளும் போரிடும் முறைக்கு ஏற்ப வெவ்வேறு பூக்களை அணிந்து சென்று போரிடுவர். அவர்கள் அணிந்து செல்லும் பூக்களின் பெயர்களே திணைகளுக்குப் பெயர்களாக அமைந்துள்ளன. பின்வரும் புறத்திணைகள் யாவும் பூக்களின் பெயர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டவையே.

புறத்திணைகள்:

வெட்சி

கரந்தை

வஞ்சி

காஞ்சி

உழிளை

நொச்சி

தும்பை

வாகை

பாடாண்

பொதுவியல்

இவற்றின் விளக்கம் பின்வருமாறு:

வெட்சி:

ஆநிரை கவர்தல். அக் காலத்தில் பகை அரசனிடம் போர் செய்ய நினைக்கும் ஒருவன் போரின் முதல் கட்டமாகப் பகை அரசனது பசுக் கூட்டங்களைக் கவர்ந்து செல்வான். இது வெட்சித் திணை எனப்படும். வெட்சி வீரன் வெட்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

கரந்தை:

ஆநிரை மீட்டல். பகை அரசன் கவர்ந்து சென்ற பசுக்கூட்டங்களை அவற்றிற்கு உரியவன் மீட்டுவரச் செய்யும் போர், கரந்தைத் திணை எனப்படும். கரந்தை வீரன் கரந்தைப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

வஞ்சி:

பகைவர் நாட்டின்மீது படை எடுத்தல் . மண்ணாசையால் பகைவர் நாட்டைப் பிடிப்பதற்காக அந்த நாட்டின் மேல் படை எடுத்துச் செல்லுதல் வஞ்சித் திணை எனப்படும். வஞ்சி வீரன், வஞ்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

காஞ்சி

படை எடுத்து வந்தவர்களை எதிர்நின்று தடுத்தல். படை எடுத்து வரும் பகை அரசனைத் எதிர்த்துத் தாக்கித் தம் நாட்டைக் காத்தல் , காஞ்சித் திணை எனப்படும். காஞ்சி வீரன் காஞ்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

இளமை நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை முதலியவை குறித்துப் பாடுவது காஞ்சித் திணை எனத் தொல்காப்பியம் கூறும்

உழிஞை:

பகை நாட்டினர் மதிலை வளைத்துப் போர் புரிதல் . பகை அரசனுடைய கோட்டையை வெல்லக் கருதிய அரசன் தன் படைகளோடு மதிலைச் சுற்றி முற்றுகை இடுதல் உழிஞைத் திணை எனப்படும். உழிஞை வீரன் உழிஞைப்பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

நொச்சி:

பகைவர்கள், மதிலைக் கைப்பற்ற விடாமல் காத்தல் . பகை அரசன் படை எடுத்து வந்து கோட்டை மதிலைச் சூழ்ந்து கொண்டபோது, தன்னுடைய கோட்டையைக் காத்துக் கொள்ள அரசன் போர் செய்தல் நொச்சித் திணை எனப்படும். நொச்சி வீரன் நொச்சிப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

தும்பை:

இரு நாட்டு வீரர்களும் எதிர்நின்று போரிடல் . பகை அரசர்கள் இருவரும் போர்க் களத்தில் எதிர் எதிர் நின்று போரிடுதல் தும்பைத் திணை எனப்படும். தும்பை வீரன் தும்பைப் பூச் சூடி, போருக்குச் செல்வான்.

வாகை:

பகைவரை வென்றவர் வெற்றி விழாக் கொண்டாடுதல். போரில் வெற்றி பெற்ற அரசனைப் புகழ்ந்து பாடுதல் வாகைத் திணை எனப்படும். வெற்றி பெற்றவர்கள் வாகைப் பூவைச் சூடி வெற்றியைக் கொண்டாடுவார்கள்.

பாடாண் :

இதுவரை சொன்ன புறத்திணைகள் போர் நிகழ்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. பாடாண் திணையில் புகழ்,கொடை, இரக்கம்,கடவுள் வாழ்த்து, அரசனை வாழ்த்துதல் முதலியவை இடம்பெறும்.

பொதுவியல்:

வெட்சி முதல் பாடாண் திணை ஈறாக உள்ள புறத்திணைகளுக்குப் பொதுவானவற்றையும் , அவற்றுள் கூறாமல் விடுபட்ட செய்திகளையும் கூறுவது பொதுவியல் திணை ஆகும்..

மாணவர்களின் கவனத்திற்கு

பாடத்திட்டத்தில் (SYLLABUS) குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அலகு ஐந்து பகுதியில் இருந்தும் வினாக்கள் கேட்கப்படும். எனவே அலகு- 5க்கு உரிய-'NONBHU BY D.SELVARAJ' என்னும் நூலையும் நல்ல முறையில் படித்து தேர்வு எழுத வேண்டும்.

நான்காம் பருவம்

ஆசியஜோதி

கருணைக் கடல்

கவிமணி சி. தேசிக விநாயகம் பிள்ளை

கவிமணி தேசிக விநாயகம் 27 சூலை 1876-26 செப்டம்பர் 1954) 20ஆம் நூற்றாண்டில் குமரி மாவட்டத்திலுள்ள தேரூரில் வாழ்ந்த ஒரு புகழ் பெற்ற கவிஞர். பக்திப் பாடல்கள், இலக்கியம் பற்றிய பாடல்கள், வரலாற்று நோக்குடைய கவிதைகள், குழந்தைப் பாடல்கள், இயற்கைப் பாட்டுகள், வாழ்வியல் போராட்ட கவிதைகள், சமூகப் பாட்டுகள், தேசியப் பாட்டுகள், வாழ்த்துப் பாக்கள், கையறு நிலைக் கவிதைகள், பல்சுவைப் பாக்கள் என விரிந்த தளத்தில் செயல்பட்டவர்.

சிவதாணுப்பிள்ளை -ஆதிலட்சுமி தம்பதியர்க்கு இரண்டு பெண் குழந்தைகளை அடுத்து மூன்றாவதாக தேசிக விநாயகம் பிறந்தார். இரண்டு பெண்களுக்கு பின் பிறந்த ஆண் மகவுக்கு தான் வணங்கும் தேசிக விநாயகரின் பெயரை வைத்தார் சிவதாணுப்பிள்ளை. ஒன்பதாவது வயதில் தன் தந்தையை இழந்தார். எம். ஏ. படித்த கவிமணி பின் ஆசிரியர் பயிற்சி படித்து தான் படித்த பள்ளியிலேயே ஆசிரியர் ஆனார். உமையம்மை எனும் பெண்ணை 1901இல் மணம் முடித்தார். நாஞ்சில் நாட்டார் தன் மனைவியை குட்டி, பிள்ளாய் என்று அழைத்து கொண்டிருந்த நாட்களில் கவிமணி தன் மனைவியை தாயி என்று மரியாதையுடன் அழைப்பார். குழந்தைப்பேறு இல்லாத கவிமணி தனது அக்காள் மகன் சிவதாணுவை தனது மகன் போல வளர்த்தார்

நாகர்கோவிலிலுள்ள கோட்டார் ஆரம்பப்பள்ளி, நாகர்கோவில் ஆசிரியர் பயிற்சிப்பள்ளி மற்றும் திருவனந்தபுரம் பெண்கள் கல்லூரி போன்றவற்றில் ஆசிரியராக 36 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார்.

தமிழில் குழந்தைகளுக்காக முதன்முதலில் தொடர்ச்சியாகப் பாடல்களை எழுதினார். 1938 ஆண்டு வெளியான அவருடைய மலரும் மாலையும் தொகுதியில் 25 க்கும் மேற்பட்ட குழந்தைப் பாடல்கள், 7 கதைப் பாட்டுகள் இடம்பெற்றிருந்தது..

ஆராய்ச்சித் துறையிலும் தேசிக விநாயகம் பிள்ளை பல அரிய பணிகளை ஆற்றியிருக்கிறார். 1922-இல் 'மனோன்மணியம் மறுபிறப்பு' என்ற திறனாய்வுக் கட்டுரையை எழுதினார். சென்னை பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப் பேரகராதி உருவாக்கத்தில் மதிப்பியல் உதவியாளராக இருந்தார். கம்பராமாயணம் திவாகரம், நவநீதப் பாட்டியல் முதலிய பல நூல்களின் ஏட்டுப் பிரதிகளைத் தொகுத்திருக்கிறார். 'காந்தஞ்சர்ச்சாலை' பற்றிய ஆய்வு நூலை எழுதினார்.

24 திசம்பர் 1940 இல் சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரியில் தமிழவேள் உமாமகேசுவரம் பிள்ளை, கவிமணி என்ற பட்டம் வழங்கினார். 1943 இல் அண்ணாமலை அரசர் ஆத்தங்குடியில் பொன்னாடை போர்த்திக் கௌரவித்தார். பெரும் பொருள் வழங்க முன் வந்தபோது அதை வாங்க மறுத்து விட்டார். 1954 இல்

கவிமணிக்குத் தேரூரில் நினைவு நிலையம் அமைக்கப்பட்டது. அக்டோபர் 2005இல் இந்திய அரசு அஞ்சல் தலை வெளியிட்டுச் சிறப்பித்தது.

கருணைக் கடல்

(அரசு வாழ்வைத் துறந்து நள்ளிரவில் வெளிப்பட்டு சென்ற புத்தர், பிம்பிசார மன்னனுடைய யாகத்துக்காகக் கொண்டு செல்லப்பட்ட ஆட்டு மந்தையின் மத்தியில், துன்புற்றிருந்த ஒரு நொண்டி ஆட்டுக்குட்டியைத் தம் தோளில் சுமந்து கொண்டு சென்று, யாகசாலையை அடைந்து, மன்னனுக்கு அறவுரை போதித்து, நாடெங்கும் உயிர்க் கொலையை நிறுத்திய வரலாறு இதனுள் கூறப்படுகிறது.)

- மந்தை பெரியமந்தை - உணவின்றி
வாடி மெலியும் மந்தை,
சிந்தை தளரும் மந்தை நடக்கவும்
சீவ நிலாத மந்தை. 1
- கண்ணிலே கண்டபுல்லை - நின்றொருவாய்
கௌவிட வொட்டாரையோ!
தண்ணீர் குடிப்பதற்கும் - விலகிடச்
சம்மதி யாரேஜயோ! 2
- காடு மலைகளெல்லாம் - ஓடியோடிக்
கால்களும் ஓய்ந்தனவோ!
ஆடுக ளாயிடினும் - எவரிவ்
அநியாயம் செய்வரையோ! 3
- தன்னந் தனியாகி - ஒருமறி
தாவிமுன் ஓடுவதையோ!
பின்ஓர் இளமறியும் - கிந்தியிங்கு
பீடைப் படுதேஜயோ! 4
- கல்நெறி கொண்டதுவோ? - விழுந்தொரு
கால்முட மானதுவோ?
செல்லும் வழிநீள - உதிரமும்
சிந்திப் பெருகுதையோ! 5
- ஓடும் மறிதேடித் - தாயுமுன்னில்
ஓரடி வைத்தவுடன்,
வாடும் மறியை எண்ணி - விரைந்துபின்
வந்து தயங்குதையோ! 6

இத்தனையும் கண்டுமனம் இரங்கி, நொண்டும்
இளமறியை இருகரத்தின் எடுத்து, வையம்
அத்தனையும் தாங்குபுயம் அணிய ஏந்தி,
அருளுருவாம் அண்ணலும் அத்தாயை நோக்கி 7

“அல்ல லுறவேண்டாம் - இனித்துயர்
ஆறி வருவாயம்மா!
செல்லு மிடத்தில் உன்தன் - மதலையைத்
சேர்த்து விடுவேனம்மா. 8

ஏழைப் பிராணிகளின் - இடர்களைந்து
இன்ப மளிப்பதுபோல்,
வாழும் உலகிதனில் - செயுமொரு
மாதவம் வேறுமுண்டோ? 9

மீளாத் துயர்க்கடலில் - உயிரெலாம்
வீழ்ந்து முழுகையிலே,
பாழாங் குகைதேடிச் செயுந்தவம்
பாவமே ஆகுமம்மா!” 10

என்றுகனிந் துளமுருகி எழுந்த காலை,
எமன்விட்ட தூதுவர்போல் ஆட்டை யெல்லாம்
குன்றிருந்து துரத்திவரு மவரைக் கண்டு,
குவலயத்தில் அருள்மாரி மொழியும் ஐயன்; 11

“மாலைப் பொழுதின்னும் ஆகவில்லை - வெயில்
மண்டை பிளந்து வெடிக்குதையோ!
சாலை வழிஇந்த ஆடுகளும் - எங்கு
சாய்ந்து செலுமையா கூறும்” என்றான. 12

அம்மொழி கேட்டவ் விடையருமே - “எம்ம
ஆளும் இறவன தாணையினால்,
செம்மறி நூறு, வெள் ளாடும் ஒருநூறு
சேர்த்து வருகிறோம்” என்றுரைத்தார். 13

இன்றிரா யாகம் முடியுதென்றார் - அதில்
இத்தனை யுங்கொலை யாகும்என்றார்;
நின்றுசொல நேரம் இல்லைஎன்றார் - இன்னும்
நீண்ட வழிபோக வேண்டும்என்றார். 14

வள்ளலும் உள்ளம் வருந்தி, யானும் - அந்த

மாமகம் காண வருவேனென்று,
துள்ளும் மறியுஞ் சுமந்துகொண்டு - தாயும்
சேர்ந்து தொடர வழிநடந்தார் 15

மானேந்தும் ஈசனுளம் நாண, ஆட்டின்
மறியேந்து பெருங்கருணைப் புனித வள்ளல்,
வானேந்து மதில்மீது கொடிகள் ஆடும்
மாநகரின் திருவாயில் வந்தபோது; 16

செங்கதிர் வெம்மை தணிந்ததடி! - வாசத்
தென்றல் உலாவி எழுந்ததடி!
பொங்கி வருஞ்சோணை மாந்தியும் - ஒரு
பொன்னிறம் பெற்றுப் பொலிந்ததடி! 17

முல்லை மலர்ந்து மகிழ்ந்ததடி! - ஆம்பல்
மூடிய வாயும் திறந்ததடி!
எல்லை யிலாமலர்ச் சோலையிலே-வண்டும்
இன்னிசை பாடித் திரிந்ததடி! 18

தாயும் இரங்கி வருகுதடி - கன்றும்
தாவிக் குதித்தோடிச் செல்லுதடி!
ஆயும் பொழிலில் பறவையெல்லாம் - அந்தி
அங்காடி போல ஒலிக்குதடி! 19

வையகந் தன்னில் உயிர்களின் மீதருள்
மாரி பொழியும் பெரியவனாம்
ஐயனைக் கண்டவர் கொண்ட அதிசயம்
ஆராலே கூற இயலுமடி! 20

வாயிலைக் காத்திடும் சேவகரும் - வழி
மாறா விலகி ஒதுங்கிநின்றார்;
தாயினும் மிக்க தயாளன் இவன் - போல்இத்
தாரணி கண்டதும் உண்டோன்றார். 21

பாதையிற் சென்றவர் பார்த்துநின்றார் - ஒரு
பக்கமாய் வண்டிகள் ஓட்டிநின்றார்;
மாதவம் ஈதலால் வேறுளதோ! - என
வாயார வாழ்த்திப் புகழ்ந்துநின்றார். 22

சந்தை இரைச்சல் அடங்கியது! - கடைச்
சண்டையும் இல்லா தொடுங்கியது!

வந்தவர் போனவர் கண்களுக்கும் - அந்த
வள்ளல் முகம் விருந் தானதம்மா ! 23

கூடம் எடுத்தகை தாழ்ந்திடாமல் - ஒரு
கொல்லனும் கண்டு திகைத்து நின்றான்;
ஊடுபா வோட்டிய சாலியனும் - நூலை
ஓட்டி முடியாது விட்டுவந்தான். 24

மண்ணைச் சுமந்து வருங்குயவன் - ஈதோர்
மாமுனி என்று வணங்கி நின்றான்;
எண்ணெய்க் குடமேந்து வாணியனும் - இவர்
யாரோ பெரியர் எனப் பணிந்தான். 25

பள்ளிச் சிறுவரும் சாடிவந்தார் - அவர்
பக்கத் தண்ணாவியும் ஓடிவந்தார்;
கள்ளரும் உள்ளம் மறந்துநின்றார் - வட்டக்
காரரும் காசுப்பை விட்டுவந்தார். 26

மாடும் அரிசியைத் தின்றதம்மா! - அதை
மாற்றி யடிப்பாரும் இல்லையம்மா!
வீடும் திறந்து கிடந்ததம்மா! - உலை
வெந்திடும் சோறும் குழைந்ததம்மா! 27

பெண்டுகள் வாசலில் கூடிநின்றார் - இந்தப்
பேரரு ளாளனும் யாரோன்றார்;
கண்டவர் உள்ளம் கனியுதென்றார் - இவண்
கண்ணின் அழகினைப் பாடும் என்றார் 28

கன்னி ஒருமகள் மையெழுதி - இரு
கண்ணும் எழுதுமுன் ஓடிவந்தாள்;
பின்னும் ஒருமகள் கூந்தலிலே - சூடும்
பிச்சி மலர்கையில் சுற்றிவந்தாள். 29

பாலுக் கழுத மதலையுமே - ஐயன்
பக்கம் வரக்களிப் புற்றதென்றால்,
சேலொக்கும் மாதர் விழிகள் - அவன்முகச்
செவ்வியில் ஆழ்வது அதிசயமோ! 30

கண்ணிற் கருணை விளங்குதென்றார் - நடை
கம்பீர் மாகவுங் காணுதென்றார்;
எண்ணில் இடையனும் ஆகான் என்றார் - இவன்

இராஜ குலத்தில் பிறந்தோன் என்றார்; 31

யாகப் பசுவை எடுத்துவரும் - இவண்
எண்ணரும் பக்தி யுடையன் என்றார்;
மாகந் தொழுதேவ ராஜன்என்றார் உயர்
மாதவச் செல்வன் இவனே என்றார். 32

செம்பு நிறைந்துபால் சிந்திடவே - சிலர்
சிந்தை மறந்து கறந்துநின்றார்;
எம்பிரான் செல்லும் வழியின் சிறப்பெலாம்
எங்ஙனம் சொல்லி முடிப்பேன், அம்மா ! 33

வையமிசை உயிர்கள் படும் துயரை எண்ணி
மறுகும் உளத்து அயலொன்றும் அறியானாகி,
ஐயனும் அவ் வீதிவழி நடந்து, மன்னன்
அரியமகம் செய்யுமிடம் அணுகி னானே. 34

தாரணி மன்னவன் பிம்பிசாரன் - யாக
சாலை நடுவினில் வந்துநின்றான்;
ஆரணம் ஓதிய அந்தணரும் - நிரந்து
அங்கிரு பக்கமாய்க் கூடிநின்றார் 35

மந்திரம் ஓதி எரிவளர்த்தார் - புகை
வானை யளாவி எழுந்ததம்மா!
இந்தன மிட்டுப் பெருக்கிநின்றார் - தீயும்
ஏழுநா விட்டுச் சுழன்றதம்மா! 36

பண்டங்கள் வாரி இறைத்தாரம்மா!
பானங்கள் அள்ளிச் சொரிந்தாரம்மா!
குண்டம் நிறையநெய் விட்டாரம்மா! - எரி
கோபுரம் போல உயர்ந்ததம்மா! 37

வேதம் விதித்த விதிமுறையில் - ஒரு
வெள்ளாடு கண்டு பிடித்துவந்து,
பாதக மான பலியிடவே - அங்கு
பாரில் கிடத்தி யிருந்தாரம்மா; 38

ஆடுகள் விட்ட உதிரமெல்லாம் - அங்கோர்
ஆறாக ஓடிப் பரந்ததம்மா!
நாடியவ் வேள்விக் களத்தை விரித்திட
நாவும் நடுங்கி ஓடுங்கு தம்மா ! 39

நீட்டிக் கழுத்தை அறுப்பதற்கோ? - அதன்
நெஞ்சை வகிர்ந்து பிளப்பதற்கோ?
தீட்டிய கத்தியும், கையுமாக - ஒரு
தீக்ஷிதர் முன்வந்த நின்றாரம்மா! 40

யாகத் திறைவரே! எண்ணருந் தேவரே!
அம்புவி யாளும் அரசர் பெருமான்
பிம்பி சாரப் பெருந்தகை, இந்நாள்
மறைகளில் விதிக்கும் வழிவகை யறிந்து
முறையிற் செய்து முடிக்கும்இம் மகத்தில்
பேணி உமக்கிடும் பெரும்பலி இதுவாம்;
உயிரொடு துள்ளி ஒழுகிடும் உதிரம்
கண்களிற் கண்டு களிப்பீ ராகுக!
சீரிய குணத்துஎம் செங்கோல் மன்னன்
பாரில் செய்த பழியும் பாவமும்
தாங்கி இவ்வாடு சாவக் கையினில்
வாங்கும்இவ் வாளால் வதைத்துஅவ்
வூனையும் எரிவாய் இடுவன், யாவும்
பொரியாய்ப் புகையாய்ப் போவது குறித்தே 41

என்று சொல்லியாக தீக்ஷிதரும் - வாளை
ஏந்திய கையினை ஒங்குகையிலே,
பொன்றும் உயிரினைக் காக்கவரும் - அந்தப்
புண்ணிய மூர்த்தியும் ஓடிவந்து 42

“அண்ணலே இக்கொடும் பாவிஇவ் வேளையில்
ஆட்டினைக் கொல்லா தருள்புரிவீர்
திண்ணிய ஞான முடையவரும் - இந்தத்
தீவினை செய்வரோ?” என்றுரைத்தான் 43

காலிலே கட்டிய கட்டவிழ்த்தான் - அதன்
கண்டம் இறுக்கிய கட்டவிழ்த்தான்;
வாலிலே கட்டிய கட்டவிழ்த்தான் - அதன்
வாயிறினிற் கட்டும் அவிழ்த்துவிட்டான்! 44

நின்றவர் கண்டு நடுங்கினரே - ஐயன்
நேரிலே நிற்கவும் அஞ்சினரே;
துன்று கருணை நிறைந்தவள்ளல் - அங்கு
சொன்ன மொழிகளைக் கேளும், ஐயா; 45

“வாழும் உயிரினை வாங்கிவிடல் - இந்த
மண்ணில் எவர்க்கும் எளிதாகும்;
வீழும் உடலை எழுப்புதலோ - ஒரு
வேந்தன் நினைக்கினும் ஆகாதையா! 46
வாரும் விரும்புவ தின்னுயிராம் - அவர்
என்றுமே காப்பதும் அன்னதேயாம்;
பாரில் எறும்பும் உயிர்பிழைக்கப் - படும்;
பாடு முழுதும் அறிந்திலீரோ? 47

ஆட்டின் கழுத்தை அறுத்துப் பொசுக்கிநீர்
ஆக்கிய யாகத்து அவியுணவை
ஈட்டும் கருணை இறைவர் கைகளில்
ஏந்திப் புசிப்பரே? கூறுமையா! 49

மைந்தருள் ஊமை மகனை ஒருமகன்
வாளால் அரிந்து கறிசமைத்தால்
தந்தையும் கண்டு களிப்பதுண்டோ? - இதைச்
சற்றுநீர் சோசித்துப் பாருமையா! 50

காடு மலையெலாம் மேய்ந்து வந்து - ஆடுதன்
கன்று வருந்திடப் பாலையெல்லாம்
தேடிஉம் மக்களை ஊட்டுவதும் ஒரு
தீய செயலென எண்ணினீரோ? 51

மேடையில் நீங்களும் மூடிப் படுத்திட
மெல்லிய கம்பளி தானளித்து
வாடையி லாடிக் கொடுகுவதும் - அதன்
வஞ்சகச் செய்கையோ, சொல்லும்ஐயா? 52

அம்புவி மீதில்இவ் வாடுகளும் - உம்மை
அண்டிப் பிழைக்கும் உயிரலவோ?
நம்பி யிருப்பவர் கும்பி எரிந்திடில்
நன்மை உமக்கு வருமோ ஐயா? 53

காட்டுப் புலியின் கொடுமையஞ்சி - உங்கள்
கால்நிழல் தங்கிய ஆடுகளை
நாட்டுப் புலியென் கொல்லுவதோ? - அந்த
நான்மறை போற்றிய நீதிஐயா? 54

மண்ணில் வளர்ந்திடும் புல்லையுண்ணும்-வான

மாரி பொழிந்திடும் நீரையண்ணும்;
எண்ணிநீர் செய்யும் உதவியென்னாம்-இதை
ஏனோ உணர்ந்திலீர் மானிடரே! 55
பிள்ளையைக் கொன்று கறி சமைத்தீர் - அதன்
பெற்றோரை உண்ண அழைத்துநின்றீர்;
வள்ளலே உள்ளந் தெளிந்தவரே - இது
வாழ்வை யளிக்கும் செயலமோ? 56

மன்னுயி ரெல்லாம் உலகில் - ஒருதாயின்
மக்களென் றுண்மை அறிந்திலீரோ?
தன்னுயிர் போற்றிப் பெரும்பழி செய்வது
சண்டாளர் கண்ட நெறியலவோ? 57

மாண்ட மனிதனோர் ஆடுமாவான் - உடல்
மாறியோர் ஆடும் மனிதனாகும்;
நீண்ட உலகின் இயற்கைஐயா! - இது
நீதி நூல் கண்டிடும் உண்மைஐயா! 58

தாயென நம்பி வரும்உயிரை - யாக
சாலை நடுவில் கிடத்திஒரு
பேயெனக் கீறிப் பிளப்பதனால் - என்ன
பேறும் பெயரையும் பெற்றீரையா? 59

ஊனுண வின்றி உறவு கொண்டு - நிலத்து
உள்ளதை யாவரும் உண்டிருந்தால்
மானும் புலியும் ஒருதுறையில் - நீரை
வந்து குடிப்பதும் காணலாமே 60

ஆதலால், தீவினை செய்யவேண்டாம் - ஏழை
ஆட்டின் உயிரையும் வாங்கவேண்டாம்,
பூதலந் தன்னை நரகம் தாக்கிடும்
புத்தியை விட்டுப் பிழையும், ஐயா!" 61

வாய்பேசா உயிரெலாம் வாய்பெற்று அங்கு
வாதாடி வழக்கிட்ட வாரீ தென்னத்
தாய்போலுந் தயவுடைய தரும மூர்த்தி
சாற்றியநல் லறவுரைகள் யாவுங் கேட்டு62

தீக்ஷிதரும் வாளை விட்டெறிந்தார் - ஓமத்
தீயெரி குண்டம் அழித்துவிட்டார்;
மோக்ஷம் இவையுந் தருமோ என்றார்
மூர்த்தியின் பாதம் பணிந்து நின்றார். 63

“செய்பிழை யாவும் பொறுத்தருள்வீர்” - எனச்
சேவித்து மன்னனும் தாழ்ந்து நின்றான்;
“ஐயனே நாட்டில் கொலைதவிர்த்து - நாளை
ஆணையும் கட்டுவேன்” என்றுரைத்தான்.64

“மன்னுயி ரெல்லாம் தன்னுயிர் போல
நிலமுழு தாளும் நெடுமுடி யண்ணல்
பிம்பி சார்ப் பெரும்பெயர் வேந்தன்,
மெய்யகங் கண்டுஇவ் வையகம் உய்ந்திடத்
திருவருள் புரிந்த செய்தி இதுவாம்;
யாக சாலையில் பக்குவம் செய்தும்
யாக சாலையில் எரிவாய் ஊட்டியும்
பலவா முயிரின் குலம்வே ரறுத்தல்
பழியும் பாவமும் பயக்கும் செயலாம்.
ஆதலின்,
ஊனை உண்பதும் உயிர்க்கொலை புரிவதும்
இந்நாள் முதல்இந் நன்னாட் டெல்லையில்
இல்லா தொழிக; ஈதுஎம் ஆணை!
அருளடை யோர்க்கே அருளும்
உறுதுணை யாமென்று உளங்கொள் வீரே.” 65

மந்திர வோலை எழுதுபவர் - அந்த
மன்னவன் ஆணைஇம் மாநிலத்தில்
சந்திர சூரியர் உள்ளவரும் - நிலை
தந்தி டச் சாசனம் கண்டாரம்மா! 66

பாறைகள்மீது வரைந்துவைத்தார் - வழிப்
பக்கமும் தூணில் பொறிந்துவைத்தார்,
ஆறு குளங்கள் துறைகளிலும் - கல்லில்
ஆணை அழியாது எழுதிவைத்தார் 67

அங்காடி வீதியில் கண்டிடலாம் - சந்தி
அம்பலந் தோறுமே கண்டிடலாம்;
கங்கா நதிக்கரை எங்கும்இவ் வாணையைக்
காணா இடமேதும் இல்லைஐயா. 68

அந்நாள் முதலாம் பின்னா ளெல்லாம்
மாதமும் மாரி வானம் பொழிந்தது;
நாடு செழித்தது; நகரம் சிறந்தது;
உண்மை யறிவும் உதய மாயது;
செம்மை வளரந்தது; தீமை தேய்ந்தது;
புத்தன் உரையைப் பொன்னுரையாக
நித்தம் நித்தம் நினைத்த பயனாய்க்
கொல்லா விரதம் குவலயத்து
எல்லா உயிர்க்கும் இன்பளித் ததுவே! 69

வைரமுத்து கவிதைகள்

வைரமுத்து தேனி மாவட்டம் வடுகப்பட்டியில் ராமசாமி, அங்கம்மாள் ஆகியோருக்கு மகனாக 13/7/1953இல் பிறந்தார். இவர் 14 கவிதை தொகுப்புகளையும் நான்கு புதினங்களையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இவர் புகழ்பெற்ற தமிழ் திரைப்பட பாடல் ஆசிரியர் ஆவார். சிறந்த திரைப்பட பாடல் ஆசிரியருக்கான இந்திய அரசின் விருதை ஐந்து முறை பெற்ற சிறப்புக்குரியவர். மேலும், மத்திய அரசின் பத்மஸ்ரீ விருதும் தமிழக அரசின் கலைமாமணி விருதும் இவருக்கு வழங்கப்பட்டது.

1. நட்பு

நட்பு என்பது
சூரியன் போல்
எல்லா நாளும்
பூரணமாய் இருக்கும்

நட்பு என்பது
கடல் அலை போல்
என்றும்
ஓயாமல் அலைந்து வரும்

நட்பு என்பது
அக்னி போல்
எல்லா மாசுகளையும்
அழித்து விடும்

நட்பு என்பது
தண்ணீர் போல்
எதில் ஊற்றினாலும்
ஓரே மட்டமாய் இருக்கும்

நட்பு என்பது
நிலம் போல்
எல்லாவற்றையும் பொறுமையாய்
தாங்கிக் கொள்ளும்

நட்பு என்பது
காற்றைப் போல்
எல்லா இடத்திலும்
நிறைந்து இருக்கும்

2 . அலைகள்

அலைகளே! நீர்மேல் ஆடுந் தண்ணீர்
மலைகளே! கடலின் மந்திரக் கைகளே!

வித்தை புரிந்து வீசங் காற்று
நித்தந் திரிக்கும் நீர்க்கயி றுகளே!

காற்றெனுங் கயவன் கடலாம் கன்னியின்
மேற்புறம் உரியும் மெல்லிய துகில்களே!

கரையில் தற்கொலைக் காரியம் நடத்தல்
முறையா? சரியா? முடிவுரை என்ன?
கண்வழி புகுந்து கனவென மலர்ந்து
வெண்துகில் போர்த்து மேலே எழுந்து
விம்மித் தாழ்ந்த வெண்மார் புகளே!
தம்பலம் காட்டும் தண்ணீர் வெடிகளே!

கடல்நீர் விழாவில் கரக ஆட்டம்
நடத்தித் தோற்கும் நாடகக் கும்பலே!

கருப்புக் கடலுள் காசநோ யாலே
இருமித் துப்பும் எச்சில் மலைகளே!
கறுப்புக் கடற்றயிர் கடையப் படுகையில்
தெறித்த வெண்ணெய்த் திரைகளே! நீங்கள்

கரையில் கலையும் கடலின் கனவுகள்
கரைக்கன் னத்தில் கடல்முத் தங்கள்
நகர்ந்து விரைந்து நடந்து கரையில்
தகர்ந்து போகும் தண்ணீர்ச் சுவர்கள்

3 . பாடம்

நீதிமொழி சொன்ன
ஆதிமொழி எது?

தமிழா? சீனமா?
இலத்தீனா? கிரேக்கமா?
இல்லை.... எதுவுமில்லை....
இயற்கை தன்
நெற்றியில்....புருவத்தில்
கண்ணில்....கன்னத்தில்

மார்பில்....அக்குளில்
எழுதிவைத்த நீதியைத்தான்
மனிதன் மொழிபெயர்த்தான்

மேல்நோக்கி எரியும் தீ -
மேல்நோக்கி முட்டும் விதை -
மேல்நோக்கி உயரும் முகில் -
மேல்நோக்கி வளரும் மனிதன் -
எல்லாம் மேல்நோக்கியே!

கீழ்நோக்கிப் பொழியும்
மழைமட்டும் பொய்த்துவிடின்
மேல்நோக்கி வளர்வன
பூமியில் ஏது?
மழை சொன்னது :

"கருணை உள்ளவனே
உயிர்களுக்குத்
தலைமை தாங்குகிறான்"
கரை விழித்திருக்கிறதா?
தூங்கிவிட்டதா?
தெரியாது
பாடத் தெரிந்த பறவைகள்
தன் பாடலுக்குக் கைதட்டுமா? கைகொட்டுமா?
தெரியாது

தாய்மொழியே புரியாத மனிதர்க்குத்
தன்பாடல் புரியுமா? புரியாதா?
தெரியாது

ஆனால் கூழாங்கற்களை
வாயில்போட்டுக் கொண்டு
நதி பாடிக்கொண்டே போகிறது
நதியும் ஒரு கதை சொன்னது :

"கடமையைச் செய்
பலனை எதிர்பாராதே!"

ஏறுவோர் அனைவரையும்
குனிந்துவரச் சொல்கிறது

இறங்குவோர் அனைவரையும்
நிமிர்ந்து செல்லச் செய்கிறது

மலை சொன்னது :

"பணிந்து வாழ்ந்தால்
உயர்ந்து போவாய்
நிமிர்ந்து திரிந்தால்
இறங்கிப் போவாய்"

வேர்களை அறுத்தோடும்
நதியின் மீதும்
கலகலவென்று பூச்சொரியும்
கரையோரத்துக் கிளைகள்...
அறுத்ததற்குக் கோபமில்லையாம்
நனைத்ததற்கு நன்றியாம்

மரம் சொன்னது :

"இன்னா செய்தார்க்கும்
இனியவை செய்"
முகவரி இல்லாமல்
பூமிக்கு வருகிறது
எங்கே சிப்பி விழித்திருக்கிறதோ
அங்கே விழுந்து முத்தாகிறது

மழைத்துளி சொன்னது :

"முத்துக்கான வித்து
எப்போதும் விழலாம்
விழித்திரு மனிதா விழித்திரு"

கீழே சேறு
மேலே பாசி

தன்னைச் சுற்றிலும் தவளையர் கீதம்
ஆனாலும்
தண்ணீர்த் தீயாய் பூத்திருக்கும்
தாமரைக்குத்தான்
என்னவொரு சௌந்தர்ய கம்பீரம்!

தாமரை சொன்னது :

"சார்பால் பெருமை பெறுவது எளிது

சார்புக்குப் பெருமை தருவதே பெரிது"
அஸ்தமனம் என்றார்கள்
ஆந்தைகள் மகிழ்ந்தன

நட்சத்திரங்கள்
கும்மி கொட்டிக் கொண்டாடின

தான் சாகவில்லை என்பதை
நிலவுக்கு ஒளியூட்டி
நிரூபித்தது சூரியன்

சூரியன் சொன்னது :
"மறைந்தும் மறையாதிருக்க
உன் சுவடுகளை விட்டுச்செல்"

எரிமலை தும்மியது
ஐம்பது கிலோ மீட்டர்
அக்கினிக் குழம்பு

எந்தக் குடிமகனும்
இடம் பெயரவில்லை

அக்கினிக் குழம்பின் ஆறிய சாம்பலில்
உழுது பயிரிட்டதில்
ஆறுமடங்கு அமோகவிளைச்சல்

எரிமலை சொன்னது :
"எந்தவொரு தீமையிலும்
இன்னோர் நன்மை உண்டு"

செய்யாத பழியோ
தலையில் விழாமல் தடுத்தாட்கொள்ளுங்கள்
தாமரையிலைத் திவலைகள் நாங்கள்
கடுகி வீசாவண்ணம்
காற்றை கட்டிவையுங்கள்
எல்லாரும் சிரிக்கின்ற வாழ்வுகொடுங்கள்
எதிரியும் அழுகின்ற மரணம் கொடுங்கள்
எங்கள் வாழ்வின் கோப்பையை
ஊற்றும்போதே உடைத்துவிடாதீர்கள்
நிறைந்தபிறகு வழியவிடுங்கள்.

4. மரம்

மரங்களைப் பாடுவேன்.

வாரும் வள்ளுவரே மக்கட் பண்பில்லாதவரை என்ன சொன்னீர்?

மரம் என்றீர்!

மரம் என்றால் அவ்வளவு மட்டமா?

வணக்கம்,அவ்வையே நீட்டோலை வாசியான் யார் என்றீர்?

மரம் என்றீர்!

மரம் என்றால் அத்தனை இழிவா?

பக்கத்தில் யாரது பாரதி தானே?

பாஞ்சாலி மீட்க்காத பாமரரை என்ன வென்றீர்?

நெட்டை மரங்கள் என்றீர்!

மரங்கள் என்றால் அவ்வளவு கேவலமா?

மரம் சிருஷ்டியில் ஒரு சித்திரம்,

பூமியின் ஆச்சிரியகுறி,

நினைக்க நினைக்க நெஞ்சுறும் அனுபவம்,

விண்மீனுக்கு தூண்டில் போடும் கிளைகள்,

சிரிப்பை ஊற்றி வைத்த இலைகள்,

உயிர் ஒழுகும் மலர்கள்,

மனிதன் தரா ஞானம் மரம் தரும் எனக்கு!

மனிதன் தோன்றும் முன் மரம் தோன்றிற்று!

மரம் நமக்கு அண்ணன், அண்ணனை பழிக்காதீர்கள்!

மனித ஆயுள் குமிழிக்குள் கட்டிய கூடாரம்,

மரம் அப்படியா?

வளரும் உயிர்களில் ஆயுள் அதிகம் கொண்டது அதுவேதான்!

மனித வளர்ச்சிக்கு முப்பது வந்தால் முற்றுப் புள்ளி.

மரம் இருக்கும் வரை பூ பூக்கும் இறக்கும் வரை காய் காய்க்கும்.

வெட்டி நட்டால் கிளை மரமாகுமே,

வெட்டி நட்டால் கரம் உடம்பாகுமா?

மரத்தை அறுத்தால் ஆண்டு வளையம் வயது சொல்லும்.

மனிதனை அறுத்தால் உயிரின் செலவைத்தான் உறுப்பு சொல்லும்.

மரத்திற்கும் வழக்கை விழும் மறுபடி முளைக்கும்.

நமக்கோ உயிர் பிரிந்தாலும் மயிர் உதிர்ந்தாலும்.

ஒன்றென்று அறிக!

மரங்கள் இல்லையேல் காற்றை எங்கே போய் சலவை செய்வது?

மரங்கள் இல்லையேல் மழைக்காக எங்கே போய் மனுச் செய்வது?

மரங்கள் இல்லையேல் மண்ணின் மடிக்குள்ளே ஏதப்பா ஏரி?

பறவைக்கும் விலங்குக்கும் மரம் தரும் உத்திரவாதம் மனிதர் நாம் தருவோமா?
மனிதனின் முதல் நண்பன் மரம்!
மரத்தின் முதல் எதிரி மனிதன்!
ஆயுதங்களை மனிதன் அதிகம் பிரயோகித்தது மரங்களின் மீதுதான்!

உண்ண கனி,
ஒதுங்க நிழல்,
உடலுக்கு மருந்து,
உணர்வுக்கு விருந்து,
அடைய குடில்,
அடைக்க கதவு,
அழகு வேலி,
ஆட தூளி,
தடவ தைலம்,
தாளிக்க எண்ணை,
எழுத காகிதம்,
எரிக்க விறகு,

மரம்தான் மரம்தான் எல்லாம் மரம்தான்!!
மறந்தான் மறந்தான் மனிதன் மறந்தான்!!
பிறந்தோம் தொட்டில் மரத்தின் உபயம்,
நடந்தோம் நடைவண்டி மரத்தின் உபயம்,
எழுதினோம் பென்சில் பலகை மரத்தின் உபயம்,
மணந்தோம் மாலை சந்தனம் மரத்தின் உபயம்,
கலந்தோம் கட்டில் என்பது மரத்தின் உபயம்,
துயின்றோம் தலையணை பஞ்சு மரத்தின் உபயம்,
நடந்தோம் பாதுகை ரப்பர் மரத்தின் உபயம்,
இறந்தோம் சவப்பெட்டி பாடை மரத்தின் உபயம்,
எரிந்தோம் சுடலை விறகு மரத்தின் உபயம்,
மரம்தான் மரம்தான் எல்லாம் மரம்தான்,
மறந்தான் மறந்தான் மனிதன் மறந்தான்,
மனிதா மனிதனாக வேண்டுமா மரத்திடம் வா ஒவ்வொரு மரமும் போதி மரம்!!

5 . செம்மொழி

ஒலிக்கடலில் முதன் முதலாய்
உதித்து வந்த பேரலையே
கலைக்கடலை நாவினால்
கடையவந்த செவியமுதே !

பிறந்தநாள் அறியாத
பேரழகே பிறமொழிகள் !
இறந்தநாள் காண நிதம்
இளமை பெற்று வந்தவளே
நயந்த மொழிகளிங்கு
நாலாயிரமிருந்தும்
உயர்ந்தவளே உன்னைப்போல் !
உயிர்மெய்யோடிருப்பவர் யார்?
வல்லினமும் மெல்லினமும்
வளமான இடையினமும்
நல்லினமாய் ஒன்று பட்டு
நடக்க வழி செய்தவளே!
உயர்மொழி நீ !
தனிமொழி நீ!
உன்னதமாம் செம்மொழி நீ!
உயிர்மொழி நீ!
மெய்மொழி நீ!
உயர்வைத் தருபவள் நீ!
முதியவளாய் இருந்தாலும்
மோகம் தரும் அழகால்
புதியவளாய் இருப்பவளே
புவைபோல் மலர்பவளே!
கன்னியென்பார் உனை நீயோ
கனிப்பிள்ளை பல பெற்ற
அன்னை!
இது என்ன அதிசயம் எனக்கேட்டால்
கன்னி அன்னை நீ
அந்தக் கன்னி மரிபோல
அன்னவர்க்கோ ஓர் ஏசு
உனக்கோ பல ஏசு
வைதாலும் தித்திக்கும் மதுரமே!
காலக்கை
கொய்தாலும் மலர்வளத்தில்
குறையாத புவனமே!
நில்லாத காற்றைப்போல்
நிமிர்கின்ற ஒளியைப்போல்
எல்லார்க்கும் பொதுவாக
இருப்பவளே உன்னை நாம்
உச்சரிக்கும் போதிலே

ஊறுகின்ற வாயதன்
எச்சிலும் தேனாகும்
இதழ்களும் புவாகும்
பாடையிலே தேவர்களின்
பாடைகள் போனபின்னும்
மக்கள்
பாடையிலே ஆடையிலே
படிப்படியாய் செழித்தவள் நீ!
முப்பதே ஒலிகளுக்குள்
முழுவுலகம் அளப்பவளே!
ஒப்பே இல்லாத
உயர்குறளை பெற்றவளே!
வலஞ்சுழி தேடுகின்ற
வாக்கிய நதியே!
நலஞ்செழித் தோங்குகின்ற
நாணய நா நயமே!
எம்மொழிக்கும் மூத்தவளே!
எம்மொழியாய் வாய்த்தவளே!
செம்மொழியாய் மொழிகளுக்குள்
செம்மாந்திருப்பவளே!
சேய்கள் பிரசவித்த
தாயே !உயர்ந்த மேல
வாய்கள் பிரசவித்த
வார்த்தை வசந்தமே!
சமண பவுத்தச்
சமயத் துறவிகளும்
தமது மொழி என்று
தாலாட்ட வளர்ந்தவளே!
தேவாரம் தொடுத்தவளே!
திருவாசகத்தேனே!
நாவார ஆழ்வாரின்
நயங்களில் ஆழ்ந்தவளே!
ஏசு மதத்தார்
ஈந்ததொரு கொள்கையினால்
ஏசா மதத்தை
எம் தமிழர்க் களித்தவளே!
மக்கா மதீனாவின்
மக்காத கொள்கையுடன்
நிக்கா முடித்தவளே!

நேயம் வளர்த்தவளே!
 மதம் மாற்ற வந்தவரை
 மதம் மாற்றி வைத்தவளே!
 நிதம் மாற்றம் பெற்றிங்கு
 நித்தம் வளர்பவளே!
 இமயத்தில் கொடியேற்றி
 இறுமாந்திருந்தவளே!
 சமயங்கள் அனைத்தையும்
 சமமாக மதித்தவளே!
 உன்னாலே பிறந்தோம்
 உன்னாலே வளர்ந்தோம்
 உன்னாலே பெருமை பெற்று
 உலகத்தில் வாழ்கின்றோம்
 அகம் நீ
 புறம் நீ எம்
 ஆருயிரும் நீ
 எங்கள் முகம் நீ
 முகவரி நீ
 முடியாத புகழும் நீ

6 . விதைச்சோளம்

விடுபடும் முயற்சிகளுள் ஒன்றாக மனிதன் விவசாயம் கண்டறிந்தான் .
 ஆனால் விவசாயத்தில் ஈடுபட்டிருக்கும் உழவர்களில்பெரும்பான்மையோர்
 விலங்குகளுக்கான சுகத்தையும் சுதந்திரத்தையும் கூட இழந்து நிற்கிறார்கள்.அப்படி
 வாழப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் ஒரு வாழ்க்கையின் குறுக்குவெட்டுத் தோற்றம்தான்
 .இந்த நாட்டுப்பாட்டு.

ஆடி முடிஞ்சிருச்சு
 ஆவணியும் கழிஞ்சிருச்சு
 சொக்கிகொளம் கோடாங்கி
 சொன்னகெடு கடந்திருச்சு

காடு காஞ்சிருச்சு
 கத்தாழை கருகிருச்சு
 எலந்த முள்ளெல்லாம்
 எலையோட உதிந்திருச்சு

வெக்க பொறுக்காம
 றெக்க வெந்த குருவியெல்லாம்

வெங்காடு விட்டு
வெகுதூரம் போயிருச்சு

பொட்டு மழை பெய்யலையே
புழுதி அடங்கலையே
உச்சி நனையலையே
உள்காடு உழுகலையே

வெதப்புக்கு விதியிருக்கோ
வெறகாக விதியிருக்கோ
கட்டிவச்ச வெங்கலப்ப
கண்ணீர் வடிச்சிருச்சே

காத்துல ஈரமில்ல
கள்ளியில பாலுமில்ல
எறும்பு குளிச்சேர
இருசொட்டுத் தண்ணியில்ல

மேகம் எறங்கலையே
மின்னல் ஒண்ணுங் காங்கலையே
மேற்க கருக்கலையே
மேகாத்து வீசலையே

தெய்வமெல்லாம் கும்பிட்டுத்
தெசையெல்லாம் தெண்டனிட்டு
நீட்டிப் படுக்கையில
நெத்தியில ஒத்தமழை

துட்டுள்ள ஆள் தேடிச்
சொந்தமெல்லாம் வாரதுபோல்
சீமைக்குப் போயிருந்த
மேகமெல்லாம் திரும்புதய்யா
வாருமய்யா வாருமய்யா
வருண பகவானே
தீருமய்யா தீருமய்யா
தென்னாட்டுப் பஞ்சமெல்லாம்

ஒத்தஏரு நான் உழுகத்
தொத்தப்பசு வச்சிருக்கேன்
இன்னும் ஒரு மாட்டுக்கு

எவனப் போய் நான் கேட்டேன்?

ஊரெல்லாம் தேடி
ஏர்மாடு இல்லாட்டி
இருக்கவே இருக்கா
இடுப்பொடிஞ்சு பொண்டாட்டி

காசு பெருத்தவளே
காரவீட்டுக் கருப்பாயி
தண்ணிவிட்டு எண்ணெயின்னு
தாளிக்கத் தெரிஞ்சவளே

சலவைக்குப் போட்டாச்
சாயம் குலையுமின்னு
சீல தொவைக்காத
சிக்கனத்து மாதரசி

கால்மூட்ட வெதச்சோளம்
கடனாகத் தாதாயி !
கால்மூட்ட கடனுக்கு
முழுமூட்ட அளக்குறண்டி

ஊத்துதடி ஊத்துதடி
ஊசிமழை ஊத்துதடி
சாத்துதடி சாத்துதடி
சடைசடையாச் சாத்துதடி

பாழும் மழைக்குப்
பைத்தியமா புடிச்சிருச்சு?
மேகத்தக் கிழிச்சு
மின்னல் கொண்டு தைக்குதடி

முந்தாநாள் வந்த மழை
மூச்சுமுட்டப் பெய்யுதடி
தெசைஏதும் தெரியாம
தெரபோட்டுக் கொட்டுதடி

கூர ஒழுகுதடி
குச்சுவீடு நனையுதடி
ஈரம் பரவுதடி
ஈரக்கொல நடுங்குதடி

வெள்ளம் சுத்திநின்று
வீட்ட இழுக்குதடி
ஸ்தியில சரிபாதி
அடிச்சிக்கிட்டுப் போகுதடி

குடி கெடுத்த காத்து
கூர பிரிக்குதடி
மழைத்தண்ணி ஊறி
மஞ்சுவரு கரையுதடி

நாடு நடுங்குதய்யா
நச்சுமழை போதுமய்யா
வெதவெதைக்க வேணும்
வெயில்கொண்டு வாருமய்யா

மழையும் வெறிக்க
மசமசன்னு வெயிலடிக்க
மூலையில் வச்சிருந்த
மூட்டையப் போய் நான் பிரிக்க

வெதச்சோளம் நனைஞ்சிருச்சே
வெட்டியாய் பூத்திருச்சே
மொளைக்காத படிக்கு
மொளைகட்டிப் போயிருச்சே

ஏர்புடிக்கும் சாதிக்கு
இதுவேதான் தலையெழுத்தா?
விதிமுடிஞ்ச ஆளுக்கே
வெவசாயம் எழுதிருக்கா?

காஞ்சு கெடக்குதுன்னு
கடவுளுக்கு மனுச்செஞ்சா
பேஞ்சு கெடுத்திருச்சே
பெருமாளே என்னபண்ண?

7 . சிரிப்பு

வாழ்க்கை பூட்டியே கிடக்கிறது
சிரிப்புச் சத்தம் கேட்கும்போதெல்லாம்
அது திறந்து கொள்கிறது

வாழ்வின்மீது இயற்கை தெளித்த
வாசனைத் தைலம் சிரிப்பு
எந்த உதடும் பேசத் தெரிந்த
சர்வதேச மொழி சிரிப்பு

உதடுகளின் தொழில்கள் ஆறு
சிரித்தல் முத்தமிடல்
உண்ணல் உறிஞ்சல்
உச்சரித்தல் இசைத்தல்

சிரிக்காத உதட்டுக்குப்
பிற்சொன்ன ஐந்தும்
இருந்தென்ன? தொலைந்தென்ன?
தருவோன் பெறுவோன்
இருவர்க்கும் இழப்பில்லாத
அதிசய தானம்தானே சிரிப்பு

சிரிக்கத் திறக்கும் உதடுகள் வழியே
துன்பம் வெளியேறிவிடுகிறது

ஒவ்வொருமுறை சிரிக்கும்போதும்
இருதயம்
ஒட்டடையடிக்கப்படுகிறது

சிரித்துச் சிந்தும் கண்ணீரில்
உப்புச் சுவை தெரிவதில்லை
முள்ளும் இதுவே
ரோஜாவும் இதுவே

சிரிப்பு
இடம்மாறிய முரண்பாடுகளே
இதிகாசங்கள்
ஒருத்தி
சிரிக்கக்கூடாத இடத்தில்
சிரித்துத் தொலைத்தாள்
அதுதான் பாரதம்
ஒருத்தி
சிரிக்க வேண்டிய இடத்தில்
சிரிப்பைத் தொலைத்தாள்
அதுதான் ராமாயணம்

எந்தச் சிரிப்பும்
மோசமானதில்லை

பாம்பின் படம்கூட
அழகுதானே?

சிரிப்பொலிக்கும் வீட்டுத்திண்ணையில்
மரணம் உட்கார்வதேயில்லை

பகலில் சிரிக்காதவர்க்கெல்லாம்
மரணம்
ஒவ்வொரு சாயங்காலமும்
படுக்கைதட்டிப் போடுகிறது

ஒரு
பள்ளத்தாக்கு முழுக்கப்
பூப் பூக்கட்டுமே
ஒரு
குழந்தையின் சிரிப்புக்கு ஈடாகுமா?
காதலின் முன்னுரை
கடனுக்கு மூலதனம்
உதடுகளின் சந்திரோதயம்
விலங்கைக் கழித்த மனிதமிச்சம்
சிரிப்பை இவ்வாறெல்லாம்
சிலாகித்தாலும்
மரிக்கும்வரை சிரிக்காத மனிதர்கள்
உண்டா இல்லையா?

சிரியுங்கள் மனிதர்களே!
பூக்களால் சிரிக்கத் தெரியாத
செடிகொடிகளுக்கு
வண்டுகளின் வாடிக்கை இல்லை

சிரிக்கத் தெரியாதோர் கண்டு
சிரிக்கத் தோன்றுமெனக்கு

சற்றே உற்றுக் கவனியுங்கள்
சிரிப்பில் எத்தனை ஜாதி?
கீறல்விழுந்த இசைத்தட்டாய்
ஒரே இடத்தில் சுற்றும்

உற்சாகக் சிரிப்பு
தண்ணீரில் எறிந்த தவளைக்கல்லாய்
விட்டுவிட்டுச் சிரிக்கும் வினோதச் சிரிப்பு

தலையில் விழுந்த தாமிரச் சொம்பாய்ச்
சென்றடித் தேய்ந்தழியும் சிரிப்பு

கண்ணுக்குத் தெரியாத
சுவர்க்கோழி போல
உதடு பிரியாமல்
ஓசையிடும் சிரிப்பு

சிரிப்பை இப்படி
சப்த அடிப்படையில்
ஜாதி பிரிக்கலாம்

சில
உயர்ந்த பெண்களின் சிரிப்பில்
ஓசையே எழுவதில்லை

நிலவின் கிரணம்
நிலத்தில் விழுந்தால்
சத்தமேது சத்தம்?

சிறுசிறு சொர்க்கம் சிரிப்பு
ஜீவ அடையாளம் சிரிப்பு
ஒவ்வொரு சிரிப்பிலும்
ஒருசில மில்லிமீட்டர்
உயிர்நீளக் கூடும்

மரணத்தைத் தள்ளிப்போடும்
மார்க்கம்தான் சிரிப்பு
எங்கே!
இரண்டுபேர் சந்தித்தால்
தயவுசெய்து மரணத்தைத்
தள்ளிப் போடுங்களேன்!

8 .உலகமயமானவன்

ஒரு பூதம் வருகிறது
உலக பூதம்
கோட்டு தூட்டு அணிந்த
நாகரிக பூதம்.

அடலாண்டிக் கடலில் ஒரு காலூன்றி
பசிபிக் கடலில் மறுகால் உஊன்றி
வங்காள விரிகுடாவில் வாய் கொப்பளித்து
கண்டங்கள் உண்ணவரும் மேற்கு பூதம்

வளரா நாடுகளைத் தின்று முடித்து
வளரும் நாடுகளில் கைதுடைத்து
ஏழை நாடுகளை
வெற்றிலை போடும்
வியாபார பூதம்

மாடி மனைகளை
மேலும் மேலும் விண்ணில் ஏற்றுமாம்
குடிசைகளை மிதித்து
குழிக்குள் தள்ளுமாம்
வேலை இழந்த சிற்றூர் மக்களை
ஒரே துடைப்பத்தில் வாரிப் பெருக்கி
நகரத் தொட்டிகளில்
குப்பையாய்க் கொட்டுமாம்.

"நில்லாய் நெடும் பூதமே
ஊரழிக்க வந்த உன்
ஊர் சொல்லிப் போ என்றேன் "
கடைவாயில் தேசங்கள் ஒழுக
"யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்றது "
"பேர் என்ன சொல் என்றேன்
"உலகமயமானவன்.என்றது "

பாண்டியன் பரிசு பாரதிதாசன்

புரட்சிக்கவி பாரதிதாசன், ஏப்ரல் 29, 1891 ஆம் ஆண்டு புதுவையில் செங்குந்தர் கைக்கோள முதலியார் மரபில், பெரிய வணிகராயிருந்த, கனகசபை முதலியார், இலக்குமி அம்மாள் ஆகியோருக்குப் பிறந்தார். கவிஞரின் இயற்பெயர் கனகசுப்புரத்தினம். 1920-ஆம் ஆண்டில் பழநி அம்மையார் என்பவரை மணந்து கொண்டார்.

இவர் சிறு வயதிலேயே பிரெஞ்சு மொழிப் பள்ளியில் பயின்றார். ஆயினும், தமிழ்ப் பள்ளியிலே பயின்ற காலமே கூடியது. தமது பதினாறாம் வயதிலேயே, கல்வே கல்லூரியில் தமிழ்ப் புலமைத் தேர்வு கருதிப் புகுந்தார். தமிழ் மொழிப் பற்றும், முயற்சியால் தமிழறிவும் நிறைந்தவராதலின், இரண்டாண்டில், கல்லூரியிலேயே முதலாவதாகத் தேர்வுற்றார். பதினெட்டு வயதிலேயே அவர் அரசினர் கல்லூரித் தமிழாசிரியாரானார்.

இசையுணர்வும், நல்லெண்ணமும் அவருடைய உள்ளத்தில் கவிதையுருவில் காட்சி அளிக்கத் தலைப்பட்டன. சிறு வயதிலேயே சிறுசிறு பாடல்களை, அழகாகச் சுவையுடன் எழுதித் தமது தோழர்களுக்குப் பாடிக் காட்டுவார்.

நண்பர் ஒருவரின் திருமணத்தில், விருந்துக்குப் பின், சி. சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் நாட்டுப் பாடலைப் பாடினார். பாரதியாரும் அவ்விருந்துக்கு வந்திருந்தார். ஆனால் கவிஞருக்கு அது தெரியாது. அப்பாடலே, அவரைப் பாரதியாருக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தது.

புதுவையிலிருந்து வெளியான தமிழ் ஏடுகளில், "கிறுக்கன்", "கிண்டல்காரன்", "பாரதிதாசன்" எனப் பல புனைப் பெயர்களில் எழுதி வந்தார்.

தந்தை பெரியாரின் தீவிரத் தொண்டராகவும் விளங்கினார். மேலும் அவர் திராவிடர் இயக்கத்தில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டார். அதன் காரணமாகக் கடவுள் மறுப்பு, சாதி மறுப்பு, மத எதிர்ப்பு போன்றவற்றினை தனது பாடல்கள் மூலம் பதிவு செய்தார். பிரபல எழுத்தாளரும், திரைப்படக் கதாசிரியரும், பெரும் கவிஞருமான பாரதிதாசன், அரசியலிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டார். புதுச்சேரி சட்டமன்ற உறுப்பினராக, 1954-ஆம் ஆண்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

1946, சூலை 29-இல் அறிஞர் அண்ணாவால், கவிஞர் "புரட்சிக்கவி" என்று பாராட்டப்பட்டு, ரூ.25,000 வழங்கப்பட்டுக் கௌரவிக்கப்பட்டார். பாரதிதாசன் அவர்கள், நகைச்சுவை உணர்வு நிரம்பியவர். கவிஞருடைய படைப்பான "பிசிராந்தையார்" என்ற நாடக நூலுக்கு, 1969-இல் சாகித்ய அகாடமியின் விருது கிடைத்தது. இவருடைய படைப்புகள் தமிழ்நாடு அரசினரால் 1990-இல் பொது உடைமையாக்கப்பட்டன.

பாண்டியன் பரிசு

{ அன்னமஎன் பேழையைத் தேடித் தருவோனையே

நான் மணப்பேன என்றாள். }

முன்பாண்டு வைத்தியத்தில் முறைநடாத்தி

முத்தாண்டான் எனும்பெயரை நிலைநிறுத்தும்
தென்பாண்டி நாட்டான்பால் என்மு தாதை
சிறைச்சோழனைவென்று, பெற்ற தான
என்பாண்டி யன்பரிசை எனக்களிப்போன்
எவனெனினும் அவனுக்கே உரியேன் ஆவேன்
அன்பாண்டாரே, இதுஎன் உறுதி யாகும்
அருள்புரிய வேண்டுமென்றாள் தெருள் உள்ளத்தாள்.

காற்றுக்கும் ஆடாமல், கனல்தனக்கும்
கரியாமல் நன்முறையில் முப்பழத்தின்
சாற்றுக்கு நிகரான மொழியா ளே, நீ
சாற்றுமொழி ஒவ்வொன்றும் நோக்கும் போது
நூற்றுக்கொன் றேஅன்றோ மானே! உன்றன்
நுண்ணுறிவால் நீயுரைத்த வாறு நானும்
ஏற்றுக்கொண் டேனதுபோல் ஆகட்டும்; தீர்ப்
பிதுவென்றான் மதிபெற்ற வேழ மன்னன்.

{ அன்னத்தின் எண்ணத்தை அரசன் ஒப்பினான்.
இம்முடிவை முரசறைவிக்கக் கேட்டுக் கொண்
டாள் அன்னம் }

"இம்முடிவை நாட்டார்க்கு முரசுறைந்தே
இயம்புவிக்க வேண்டுகின்றேன் என்றாள் அன்னம்!
செம்முடியை அசைத்திட்டான் மன்னன், ஆங்கே
செயல்முடிப்போம் என்றார்கள் அங்கிருந்தோர்...
"அம்முடிவால் தீமைபல நேர்தல் கூடும்.
அன்னமே, மருமகளே, இதனைக் கேட்பாய்!
தன்முடிமேல் பேழையினைத் தூக்கி வந்த
தண்டுன்று கிழவரை நீ மணப்ப துண்டோ!"

எனக்கேட்டான் நரிக்கண்ணன், அன்னம் சொன்னாள்;
'ஈவார்ஓர் கிழவரெனில் எனைமணக்க
நினைப்பாரோ? நினைப்பரெனில் கிழவரல்லர்-
நெஞ்சத்தில் இளைத்தாரே வயதில் முத்தார
எனஉரைக்கப், பின்னும்நரிக் கண்ணன்: "நோயால்
இடருற்றோன் என்றாலோ?" என்று கேட்டான்.
"தனியரசு போக்காத நோயை நானே
தவிர்க்கின்ற பேறுபெற்றால் மகிழ்வேனென்றாள்.

"பகையாளி யாயிருந்தால் தீமை" என்றான்

"பகையாளி உறவாளி ஆதல் உண்டு;
மிகஉறவும் பகையாளி ஆதல்உண்டு
வியப்பில்லைஇது" என்றாள், 'குழந்தை யாயின்
நகையாரோ" என்றுரைத்தான். "அவ்வ ரும்பு
நன்மணத்தைச் செய்யுமெனல் நகைப்பே!" என்றாள்
"இகழ்சாதி ஒப்புவதோ!" என்று கேட்டான்,
"இவ்வுலகில் எல்லாரும் நிகரே" என்றாள்!

கூழையே னுங்கொண்டு காட்டு மேட்டுக்
கொல்லையே னும்சுற்றித் திரியு மந்த
ஏழையே னும் கண்ணுக் கினியான் இன்றேல்
இம்மியே னும்வாழ்வை இனியான் வேண்டேன்!
"கோழையே னும்பெண்டிர் இவ்வா ரோதும்
கொள்கை ஏ னில்லைகாண்: இன்பம் இன்றேல்,
பேழைஏன்? சீர்த்திஏன்? பெற்றிருக்கும்
பெண்மை ஏன்? இளமைஏன்?" என்றான் மாமன்.

ஒத்தஅன்பால் ஒருத்திபெறும் காத லின்பம்
ஒன்றுதான் இங்குள்ள தென்று ரைத்தாய்;
செத்தவன்பால் ஒருத்திபெறும் இன்பம் உண்டு
சேதிஇது புதிதாகும்; கேட்கவேண்டும்:
மெத்த, வன்பால் வஞ்சத்தால் மான மின்றி
மிக்கபெரு மக்களெல்லாம் ஏங்க ஏங்கச்
சொத்துஅவன்பால் பெற்றவனை மாற்றி அந்தத்
தூயான்பால் அன்பர்பெறச் செய்தல் இன்பம்!

இன்பம்வரும் வழிகள் பல உண்டு மண்ணில்!
எதிர்த்துநேர் வெற்றிபெற முடியா தென்றே
அன்பமைய உறவாடித் தன்னை வாளால்
அழித்துப்பின் முழுநாடும் அடைந்தான் என்றால்,
பின்பவன்பால் பொன்னாட்டை மீட்கப் போக்கும்
பெருநாட்கள் ஒவ்வொன்றும் திருநா ளாகும்!
வன்பகையால் துடிக்கையிலும் தொண்டு செய்வோன்
வரவேற்கும் இன்பத்துக் களவே இல்லை!

என்றுபல கூறியபின். எழில்வேந் தன்பால்,
"என்பாண்டியன் பரிசைத் தேடு விக்க
இன்றுமுதல் நீவிர் நடு நின்று நோக்கி
இடரின்றிக் காப்பதுநும் கடனே" என்றாள்.
நன்றுமட மயிலேநீ செல்க என்றான்,-

"நரிகண்ணா, இருக்கின்றேன் நானும் இங்கே;
ஒன்றுபிழை என்றாலும் ஒப்பேன்! அன்னம்
ஒருத்தியிர் உன்குடியின் உயிருக்கொப்பாம்!

அன்னத்தின் அன்புடையார்; நரிக்கண் ணற்கே
ஆனவர்கள் என்னுமோர் பாகு பாடு
தன்னை நம் படைமறவர், உளவு காண்போர்
சற்றேனும் கருதாமல் நடத்தல் வேண்டும்;
சின்னநரிக் கண்ணனவன் வஞ்சம், சூழ்ச்சி,
செயநினைப்பான்; செய்திடுமுன் என்பால் சொல்க!
மன்னுகவே சரிநீதி என்று மன்னன்
வழுத்தினான் எல்லாரும் வணங்கிச் சென்றார்

{ முரசறையப்பட்டது! }

கதிர்நாட்டின் வீதியெல்லாம் யானை மீது
கடிமுரசு முழங்கினான்; அன்னம் என்னும்
கதிரைவேல் மன்னன்மகள் இழந்து போன
கவின் பாண்டியன் பரிசைத் தேடி
அதுபோதே அவனையோ அவன் குறிக்கும்
ஆளனையோ அவள்மணப்பாள்! தேடுவோர்க்கும்
எதிர்ப்பில்லை, -எவராலும் இடரும் இல்லை,
இதுவேழ மன்னவனார் ஆணை"என்றான்.

{ நீலி என்னும் தோழியிடம் அன்னம் வருத்த
முரைத்தாள். }

நிலவெரிக்கும் இரவினிலே அரச அன்னம்
நீலிஎனும் தோழியிடம் நிகழ்த்து கின்றாள்;
குலையெரிந்து போனதடி! ஆத்தா வின்மை
குறைப்பட்டுப் போனது; அவள் மணாளர்
நிலைகலங்கக் கணுக்காலை இழந்து போனார்!
நெற்றியிலே வாளின்நுனிபட்டதாலே,
மலைநிகர்த்த தோளுடையான் வேலனுக்கு
வாடிற்றாம் மலர் முகமும்! என்னால்! என்னால்!!

வீர்ப்பக் கிழவரைநான் கண்டேன்; அன்னார்
விளக்கமுறச் சொல்லவில்லை எனினும், "பெண்ணே!
ஆர்ப்பன் நாட்டுக்கு நரிபி றந்தான்?
அதுவெல்லாம் இல்லைஇனி நீயே ஆள்வாய்
நேரப்போ வதையெல்லாம் அறிவார் யாவர்?

நிலையறியா நரிக்கண்ணன் கூத்த டித்தான்!
தீரட்டும் என்னோயும்; ஆத்தா நோயும்!
சேரப்பல் லாண்டுநீ வாழி! என்றார்.

{ நீலியும் அன்னமும் பேசியிருக்கையில் நரியின்
மகன் பொன்னப்பன் வந்தான் }

பெரியார்வாய்ச் சொற்பலிக்கும் என்றாள் அன்னம்;
'பிழையார்செய் தாலுமவர் பிழையார் அம்மா!
உரியார்க்கோ தாயமும் உரிய தாகும்,-
ஒன்றுக்கும் அஞ்சற்க" என்றாள் நீலி!
நரியாரின் மகன்வந்தான் அங்கப் போது-
நான்உன்றன் அத்தான்என் றான் சிரித்தான்?
தெரியாதா நான் நேற்றுக் காலை, வீட்டுத்
தென்புறத்தில் நின்றிருந்தாய் பார்த்தேன் என்றான்.

என் அப்பன் உன் மாமன் ஆத லாலே
எனக்கு நீ மைத்துனிதான்! நானுன் அத்தான்!
பொன்னப்பன் என்று பெயர் எனக்கு! நான்,மேல்
போட்டிருக்கும் பொன்னாடை பார் நகைபார்!
உன்னைப்போல் நான் அழகன்; அழகி நீயும்;
ஒன்பதுதேர் எனக்குமுண்டு வெள்ளியாலே!
தின்னப்பல பண்டங்கள் வீட்டிலுண்டு
திடுக்கிட்டுப் போவாய்நீ அவற்றைக் கண்டால்!

தேனாலும் பாலாலும் என்றன் மேனி
செம்மையுடன் வளர்ந்ததுண்டு மெய்தான். இந்நாள்
மானாலும் கிளியாலும் இளைத்துப் போனேன்.
மலர்ச்சோலை தன்னில்நான் ஓடி ஆடி!
ஆனாலும் ஒருபேச்சுக் கேட்பாய்; நானோ
அரசன்மகன்! பலர்என்னை மணக்க வந்தார்
போனாலும் போகட்டும் அன்ன மென்னும்
புவையைத்தான் மணப்போமே எனநினைத்தேன்.

எவ்வளவோ வேலையுண்டு முடிக்கவேண்டும்;
இங்கிருந்து போய்முதலில் முரசு றைந்தே
எவ்வூர்க்கும் திருமணத்தை முழக்கச் சொல்லி
எங்கெங்கும் விதிகளை விளக்கச் சொல்லி
ஒவ்வொரு வீடும்சிறப்புச் செய்யச் சொல்லி
உன்பேரும் என்பேரும் எழுதி ஒலை

செவ்வையுறப் பிறநாட்டு மன்னர்க் கெல்லாம்
திருமணத்தின் அறிவிப்பை அனுப்ப வேண்டும்.

மணந்துகொண்டால் என்னிடமே இருக்க வேண்டும்
மரியாதை யாய்நடந்து கொள்ள வேண்டும்!
பிணம்போல எப்போதும் தூங்க வேண்டாம்!
பிச்சைக்காரர் வந்தால் அரிசி போடு!
பணம்போடு, குறைந்துவிடப் போவ தில்லை!
பாலினிக்கும்! நம்வீட்டில் மோர்பு ளிக்கும்!
துணிந்துநிற்பாய் என்னோடு திருடர் வந்தால்!
சுருக்கமென்ன முகத்தினிலே? அதெல்லாம் வேண்டாம்.
மனைவி என்றும் கணவனென்றும் இருந்தால் ஏதோ
மகிழ்ச்சியினால் கலாம்புலாம் எனக்கிடத்தல்
அனைவர்க்கும் உள்ளதுதான்; ஆனால் நாட்டின்
அரசனென்றும் குடிகளென்றும் இருத்த லாலே
எனைவந்து தொந்தரவு செய்ய லாமா?
எனக்கன்றோ அதுகுறைவு? நீயே சொல்வாய்
மனிதனுக்குத் தொல்லையுண்டு பண்ணு கின்றாய்;
மனைவியா மற்றென்ன விலங்குதானோ?

இவ்வகையாய்ப் பொன்னப்பன் அடுக்கு கின்றான்
இளவஞ்சி, நீலிமுகம் பார்த்துப் பார்த்தே
செவ்விதழின் கதவுடைத்து வரும்சிரிப்பைத்
திருப்பிஅழைத் துள்ளடக்கிக் கொண்டி ருந்தாள்
எவ்வளவோ சொல்லிவிட்டான், இன்னும் சொல்வான்;
என்தம்பி உனக்கென்ன பகையா? உன்னை
அவ்வளவாய் மதிக்கவில்லை என்று சொன்னால்
ஆர்குற்றம்? அப்படி நீ வைத்துக் கொண்டாய்!

மாமியார் ஒன்றுசொன்னால் மறுக்கின்றாயே
மருமகளைக் காப்பதெல்லாம் யார் பொறுப்பு
நாம்யார் அவரைவிடச் சிறியோ மன்றோ?
நம்பிள்ளை குட்டிகளை வளர்ப்பவர் யார்?
மீமீஎன் றழும்ஒன்று, மற்றும் ஒன்று
விளையாடும், ஒருபிள்ளை தேர்ந டத்தும்-
ஆமிந்த வேலையெலாம் அவர்பார்க் கட்டும்;
அதிலே நீ தலையிடுதல் சரியே இல்லை!

மணவீட்டின் வாயிலிலே கமுகும் தெங்கும்
வாழையும்கட் டுதல்வேண்டும்; ஒருபு றத்தில்

கணகணென இசைக்குருவி முழங்க வேண்டும்;
கைகாட்டிக் கண்காட்டி ஆடும் மாதர்
மணியரங்கில் அணிசெய்ய வேண்டும் அங்கு
வருவார்க்கு வெற்றிலையும் பாக்கும் தந்து
வணக்கத்தைச் சொல்லியனுப் புதலும் வேண்டும்-
வாயார நமைவாழ்த்தி அவர்கள் போவார்!

இவையெல்லாம் ஒருபுறமி ருக்க,நானோ
ஏழைகட்குச் சோறிட்டுத் துணியும் தந்து
கவலையிலா திருக்கும்வகை செய்வதென்று
காப்புக்கட் டிக்கொண்டேன்! அதுவு மின்றி
தவில் அடிப்போன் காதெல்லாம் கிழிப்பான்; அந்தச்
சந்தடியை விலக்கிவிட வேண்டும்! மிக்க
உவகையுடன் தாலியினைக் கட்டு கின்றேன்
உன்கழுத்தை என்பக்கம் திருப்புநன்றாய்-

ஏன்வெட்கப் படவேண்டும்? கட்டு வோன்நான்
இதனாலே யாருன்னை இகழ்வார் கூறு?
கூன் என்ன? நிமிர்ந்திருந்தால் நல்ல தன்றோ?
கூட்டமாய் வந்தவர்கள் போன பின்பு
ஏனத்தில் பசுப்பாலை ஏந்தி வந்தே
எனக்குமுனக் கும்கொடுக்கும் போது, நீஎன்
மானத்தைக் கெடுக்காதே சொன்னேன் சொன்னேன்:
வாங்கிக்கொள் நான்குடிப்பேன்; குடிப்பாய் நீயும்.

பிள்ளைகளை தூங்க வைத்த பிறகுதானே
பெற்றவள்தூங் கிடவேண்டும்? அதைவி டுத்துச்
சொள்ளொழுக நீமுன்பு தூங்க லாமா-
சொல்என்றான் கொட்டாவி விட்டுக் கொண்டே!
பள்ளிக்குப் போகையிலே பிள்ளை கட்குப்
பண்டங்கள் கொடுத்தனுப்பச் சொன்னான்; சொல்லி,
வெள்ளைவிழி காட்டி உடல் துவண்டு குந்தி
மெதுவாகப் படுத்துப்பின் குறட்டை விட்டான்!

சிரிக்கின்ற நீலியினை நோக்கி அன்னம்
தெளிந்திடும்உள் எத்தோடு செப்பு கின்றாள்;
"இருக்குமென நான்நினைத்தேன் அந்தப் பேழை
இவனிடத்தில் இல்லையடி, நல்ல வேளை;
சிரிக்க உடல் எடுத்தவனை மணக்கத் தக்க
தேவைஇல்லை; ஆனாலும் இவனைப் போலே

பொருத்தமில்லான் பேழையினைக் கொண்டு வந்தால்
பொற்றாலி புனையவோ வேண்டும்?!" என்றாள்.

{ நீலியும் அன்னமும் நிலா முற்றத்திற் சேர்ந்தனர்.

**அதே இரவில் நரிக்கண்ணனும் அமைச்சும்
தனித்துப் பேசியிருந்தார்கள். }**

சிரித்திருந்த நீலியவள் இரக்க முற்றாள்
சிலபேசி நிலாமுற்றம் நீங்கி னார்கள்!
விரித்திருந்த மெத்தையிலே தனிய றைக்குள்
மேம்பாட்டுத் தாமரைக்கண் கூம்ப லுற்றாள்
கிரிச்சென்னும் சுவர்க்கோழி வாய டங்கிக்
கிடக்கின்ற நள்ளிரவில் அமைதி யின்றி
நரிக்கண்ணன் தனக்குரிய அமைச்ச னொடு
நடுக்கமொடு பலபேசிக் கிடப்பானானான்,

தேன் வெறுக்கும் வண்டுண்டோ! நல் அறப்போர்ச்
செயல்வெறுக்கும் தமிழருண்டோ! தெண்ணீர் தன்னை
மீள்வெறுத்த துண்டோ? இவ் அன்ன மென்னும்
மின்னாள் தன் திருமணத்தை வெறுத்துரைத்தாள்
ஏன்வெறுத்தாள்? பேரின்பம் விரும்பு கின்றாள்!
எதைஅவள் பேரின்பமென நினைத்தாள்? யாவும்
தான்வெறுத்தும், என்குடியை வேரறுத்தும்
தன்பழிதீர்ப் பதையே பேரின்பம் என்றாள்.

பேழையினை, அதிலிருக்கும் பட்ட யத்தைப்
பெற்றபின்பு கதிர்நாட்டின் உரிமை தன்னை
வேழத்தா னிடம்காட்டி ஆட்சி பெற்று
வெள்ளெருக்கை என்வீட்டில் வளர்க்க அன்றோ
ஆழத்தில் உழுகின்றாள்! என்ன செய்வேன்!
அறிவுடையாய் உரைஎன்றான்! அமைச்சன் சொல்வான்;
பேழைகிடைக் காதபடி செய்ய வேண்டும்
கிடைத்துவிட்டால் பேரிழவே என்று சொன்னான்.

நமைச்சேர்ந்த படைமறவர் போல்உடுத்து
நம்மோடு நின்றிருந்தான் அவன்பால் தந்து
"சுமந்துபோய்த் தேரோட்டி யிடம் கொடுப்பாய்
தூய்தான பேழையினை" என்று சொன்னேன்
இமைக்குள்ளே கருவிழியைக் கொண்டு போகும்
எத்தனவன் பேழையினை ஏப்ப மிட்டான்

கமழாத புதர்ப்பூப்போல் திருடர் யாரும்
கதிர்நாட்டின் மலைமேல்தான் இருத்தல் கூடும்.

பெரும்பாலும் பேழையங்கே இருத்தல் கூடும்
பெருந்திரளாய் ஆட்களைநாம் அனுப்ப வேண்டும்!
ஒருவரையும் மலைப்பக்கம் விடுதல் வேண்டாம்!
ஊர்தோறும் தேடுவதும் தேவை என்று
நரிக்கண்ணன் உரைத்திட்டான். அமைச்சன் சொல்வான்:
நம்மலையில் பிறர்வருதல் கூடாதென்று
தெரிவித்தல் முறையல்ல, வேழ மன்னர்
திட்டத்தை நாம்மறுத்தல் கூடாதென்றான்.

ஆம்! இதற்கோர் சூழ்ச்சியினை நானுரைப்பேன்
அம்மலையில் இப்போதே பூதம் ஒன்றை
நாம்அனுப்பி அஞ்சும்வகை செய்யச் சொல்லி
நாடெல்லாம் அந்நிலையைப் பரப்ப வேண்டும்
போம்மக்கள் போவதற்கு நடுங்கு வார்கள்
போய்த்தேடு வாரெல்லாம் நாமே யாவோம்
மாநீறு பேசாமல் இதனைச் செய்க
நெடும்பேழை கிட்டும்என நரியுரைத்தான்.

{ நரிங்கண்ணனின் ஏற்பாட்டின்படி 'எட்டி'
என்பான் பூதம்போல் மலைமேல் ஏறிக் கூச்சலிட்டான். }
"எட்டி" எனும் ஓர்ஆளை அழைத்து வந்தே
எரிவிழியும் கருமுகமும் நீண்ட பல்லும்
குட்டைமயிர் விரிதலையும் கொடுவாள் கையும்
கூக்குரலும், நீர்ப்பாம்பு நெளியும் மார்பும்
கட்டியதோர் காருடையும் ஆக மாற்றிக்
காணுவார் நிலைப்படியே பூதம் ஆக்கி
விட்டார்கள் மலையின்மேல்! "எட்டி" நின்று
வெளியெல்லாம் அதிர்ச்சியுறக் கூச்சலிட்டான்.

{ பூதத்தைக் கண்டவரும் கேள்வியுற்றவரும்
அஞ்சி நிலைகுலைந்தோடினார்கள். }
ஒளிவிளைக்கும் கதிரவனும், தோன்றாக் காலை
உயிர்விளைக்க நெல்விளைக்கும் உழவரெல்லாம்
களிவிளைக்கும் தமிழாலே பண்டி தர்க்குக்
கலைவிளைக்கும் எளியநடைப் பாட்டுப் பாடிக்
குளிர்விளைக்கும் மலைசார்ந்த நன்செய் நாடிக்

கொழுவிளைக்க உழச்சென்றார்; காதில் கேட்டார்
வெளிவிளைத்த கூச்சலினை! மலைமேற் கண்டார்
விழிவிளைக்கும் எரியோடு கரும்புதத்தை

ஆழ்ந்தடிக்கும் ஏரடியும் தாற்றுக் கோலும்
அயலடிக்கும் வால்எருதும் நோக்கா ராகி
வீழ்ந்தடித்துக் கொண்டோடி நகர டைந்து
விலாஅடிக்கும் பெருமூச்சுவிட்டு நின்று
சூழ்ந்தடித்துத் தின்னஒரு கரிய பூதம்
சுடரடிக்கும் கொடுவாளும் கையுமாகத்
தாழ்ந்தடிமேல் அடிவைத்து வருங்கால் அந்தச்
சந்தடிகேட் டடியேங்கள் வாழ்ந்தோம் என்றார்.

இதுமட்டும் சிலர்உரைக்கக் கேட்கு மட்டும்
இன்னொருவன் புளுகினான் இயன்ற மட்டும்,
அதுமட்டும் தனியல்ல வான மட்டும்
அளவுடைய ஐந்தாறு பெரும்பு தங்கள்
குதிமட்டும் நிலத்தினிலே தோன்றா வாகிக்
கொண்டமட்டும் ஆட்களையும் வாயிற் கௌவி
எதுமட்டும் வருவேன்என் றெனையே பார்க்கும்
என்மட்டும் தப்பினேன் என்று சொன்னான்.

வாலிருந்ததா? என்றே ஒருசேய் கேட்டான்
வாலில்லை பின்புறத்தில் ஏதோ ஒன்று
கோலிருந்ததோ என்றும் கொடியோ என்றும்
கூறமுடியா நிலையில் இருந்த தென்றான்
மேலிருந்து வந்திடுமோ என்றான், அந்த
வீதிவரை வந்தனைப் பார்த்தேன் என்றான்
காலிருந்தும் போதாமல் இறக்கை வேண்டிக்
கடிதாக ஓடினான் ஐயோ என்றே!

அவனோடக் கண்டொருவன் ஓடஅங்கே
அத்தனைபே ரும்பறந்தார்! பூதம்! பூதம்
இவணோடி வந்ததெனக் கூச்ச லிட்டார்!
இவ்வீதி அவ்வீதி மக்கள் எல்லாம்
கவணோடும் கல்லைப்போல் விரைந்தா ரேனும்
எவ்விடத்தில் போவதென்றும் கருதவில்லை
கவலைஎரு துகள்போல மக்கள் யாரும்
கால்கடுக்க நகர்சுற்றிச் சுற்றி வந்தார்.

அத்தெருவில் அவ்வீட்டில் பூத மென்றும்
அதுபூதம் இதுபூதம் எனப்பு கன்றும்
தொத்துகின்ற வெளவால்போல் மரத்தின் மீதும்
தூங்குகின்ற பூனைபோல் பரண்கள் மீதும்
முத்தெடுக்கும் மனிதர்போல் கிணற்றி னுள்ளும்
மூட்டையினைப் போல்வீட்டின் இடுக்கி னுள்ளும்
மொய்த்திருக்க லானார்கள்! கருத்தின் பூதம்
முன்னிற்கும் பூதமாய் எங்கும் கண்டே!

முன்நடப்போர் பின்வருவோர் தம்மை எல்லாம்
முகம்திருப்பிப் பார்க்கும்முனம் பூதம் பூதம்
என்றலறி எதிர்வருவோர் தமைஅணைக்க
என்செய்வோம் பூதமென அவரும் ஓடி
நின்றிருக்கும் குதிரையையோ எதையோ தொட்டு
நிலைகலங்கி விழும்போதும் புழுதி தூற்றி
முன்றிலிலே பிள்ளைகளின் கண்கெடுத்து
முழுநாட்டின் எழில்கெடுக்க முழக்கஞ்செய்வார்.

{ நீலியோடு அன்னம்! }

நினைக்கையிலே என்நெஞ்சம் எரியு தேடி;
நினையாமல் இருப்பதற்கோர் வழியுமுண்டோ?
பனைக்கைஉறும் களிறுபோல் தந்தை யாரும்
படருமலர்க் கொடிபோலும் அன்னை யாரும்
எனைக்கையிலே ஏந்திவளர்த்த தார்கள் ஐயோ
இறக்கையிலே துடிக்கையிலே என்றன் பெண்ணே
உனைக்கையில்வைத் தோம்இப்போ துளத்தில் வைத்தோம்.
உயிர்விட்டோம் அயல்விடுத்தோம் எனச்சென்றாரோ?

நன்செய்வாய்ச் செந்நெலெலாம் பொன்ம லைபோல்
நனிகுவிக்கும் கதிர்நாட்டின் முடிபு னைந்த
பின்செய்வாய் அருஞ்செயல்கள் அறச்செ யல்கள்!
பெருநூலின் ஆராய்ச்சி, இளமை போகும்
முன்செய்வாய் என்றுரைத்த என்பெற் றோர்கள்
முதுநாட்டை விட்டாவி முடியும் போதில்
என்செய்வாய் என்செய்வான் என்றன் பெண்ணே
எனப்பரிவாய்க் கதறிற்றோ அவரின் செய்வாய்?

{ துயருறும் அன்னத்தை ஓடம் ஏறி உலவ நீலி
அழைத்தாள். }

{ படகு ஆற்றில் போகும்போது, மழையும் பெருங்
காற்றும்! }

கிழக்கினைநோக் கிப்படகு செல்லும் போதில்
கேள்விஇலார் நெஞ்சம்போல் இருண்டு, நீளும்
வழக்குடையார் செல்வம்போல் மின்னி மாய்ந்து
வண்பொருளை இழந்தான் போல் அதிர்ந்து பின்னர்
மழைக்கண்ணீர் உகுத்ததுவான் மேற்கி னின்று
வந்ததுசெய் யாற்றினிலே பெரிய வெள்ளம்
பழக்குலைமேல் எறிந்தகுறுந் தடியே போலப்
பாய்ந்ததொரு பெருங்காற்றுப் படகு நோக்கி!

தம்மாலா காதென்று கைவிட் டார்கள்
தடந்தோளால் படகோட்டும் மக்கள் யாரும்!
இம்மாநி லத்தின்வாழ் விதுவோ என்றே
இழைபோலும் இடையுடையாள் அழுதாள்! நீலி
கைமமீது தலைசாய்த்துக் கதற லானாள்!
கவிழ்ந்துபோம் நிலையினிலே வந்து ஓடம்,
செம்மானூர்க் கரையினிலோர் குடிசைக் குள்ளே
தெரிந்ததுதாய்க் கும்சேய்க்கும்! விரைந்தெழுந்தே

{ ஆத்தாவோடிருந்த வேலன் ஓடி, ஓடத்தை நிறுத்தி
இருவரையும் தன் குடிசைக்குக் கொணர்ந்தான். }

"விடை" என்று கேட்டான்சேய்! நடன்றாள் தாய்!
விரைந்தோடிப் பெருமரத்தில் கயிறு கட்டி
நெடுமுனையை ஒருகையாற் பற்றி நீந்தி,
நிலைதவறும் ஓடத்தில் ஏறிச் சேந்திக்
கடிதினிலே ஓடத்தைக் கரையில் சேர்த்தான்,
கசங்கியஓர் கொடிபோலக் கிடந்த அன்னத்
துடியிடைக்கும் நீலிக்கும் தோள் கொடுத்துச்
கரைபடர்ந்த சிறுகுடிசை தன்னில் சேர்த்தான்!

{ அன்னம், வேலன் அன்பு பேச்சுகள் }

ஆத்தாவே இவர்யார்என் றன்னம் கேட்டாள்!
அவன்தான் என்மகன் என்று சொன்னாள் ஆத்தா
தீத்தாவும் கண்ணுடையார் வேழ நாட்டார்
சிறைபிடிக்க, வருகையிலே மறித்தே என்னைக்
கடமைபுரிந் தான்இவனே என்றாள் ஆத்தா;

வாய்த்தீரே மானத்தை உயிரைக் காக்க
மறப்பரிது நும்நன்றி என்றாள் அன்னம்!

ஒருசற்றும் பயனில்லா உடம்பை, வாழ்வோ
உண்டில்லை எண்ணுமொரு மின்னைத், தின்ன
நரிசற்றும் விலகாத கூட்டைச், சான்றோர்
நகைப்புக்கே இலக்கான குமிழி தன்னை,
முரசுக்கு வாய்ஓயாக் குறட்டில் மன்னர்
முடிசாய்க்க நெடிதாண்ட மன்ன ரின்பெண்
ணரசுக்கோ ஆட்படுத்தா திருத்தல் வேண்டும்?
அறிவுக்கோ இழிவுதனை ஆக்க வேண்டும்!

எனையன்ற தந்தைக்கும் தாய்க்கும் மக்கள்
இனம்ஈன்ற தமிழ்நாடு தனக்கும் என்னால்
தினையளவு நலமேனும் கிடைக்கு மென்றால்
செத்தொழியும் நாள்ளனக்குத் திருநா ளாகும்
பனையளவு நலமேனும் தன்னலத்தைப்
பார்ப்பானோர் மக்களிலே பதடி யாவான்
உனைஒன்று வேண்டுகிறேன் என்னால் ஆவ
துண்டென்றால் அதற்கென்றன் உயிருண்டென்றான்,

இழந்தபாண் டியன்பரிசைத் தருவார்க் கென்னை
இழந்துபோ வேன், என்று முரசம் எங்கும்
முழங்கியஓர் சேதியினை அறியீர் போலும்!
முயலாமே இத்தனைநாள் கழித்தீர் போலும்
பழம்பெரிய பாண்டியனார் பேழைக் குள்ளே
பகைவர் தமை ஒழித்திடும்ஓர் குறிப்பும் உண்டு!
கொழுத்தபுகழ் உமக்குண்டு கொண்டு வந்தால்!
கொடைகொடுத்த தாகும்இந் நாட்டுக்கென்றாள்.

பேழையின தடையாளம், பறிபோய் விட்ட
பின்னிலைமை, முன்னிலைமை, பூதச் சேதி,
ஆழ உரைத் திடலானாள் அன்னம்! வேலன்
அத்தனையும் கேட்டிருந்தான். "நானோ மெத்த
ஏழைமகன்; நரிக்கண்ணர் ஆணை எங்கே
யானெங்கே, ஆயினும்என் கடமை உண்டு.
பேழையினைக் கொண்டுவந்து தருவேன்; அன்றிப்
பேருலகில் உயிர்வாழேன என்றான் வேலன்.

மாத்தீயன் நரிக்கண்ணன், காணா வண்ணம்

மறைந்தவளும், வேழனிடம் வழக்கும் இட்டுக்
காத்தவளும், நேர் நின்றே இன்றும் அன்றும்
காத்தவனை ஈன்றெடுத்துப் பாலும் ஊற்றிக்
காத்தவளும், இனிக்காப்பா ளும், பெண் ணாளின்
கண் ணெனவே வாழ்பவளும் ஆன அன்பின்
ஆத்தாவின் இடதுகை நோக்கி நோக்கி
அழுதிருந்தாள், வீரப்பன் நிலைக்கு நைந்தாள்.

{ கொய்யாக் குடியில் வீரப்பன், ஒரு குடிசையில்
இருக்கிறான், தோழன் ஒருவன் வருகிறான் }

செய்யாற்றின் கரையினிலே, செம்மா னூரில்
செல்வனையும், மனைவியையும், விட்டு வேறு
கொய்யாக்கு டிக்குச் சென் றான் வீரப்பன்,
கொய்திட்ட காலோடும் ஆட்க ளோடும்!
எய்துமோர் கால்நோயால் அவ்வி டத்தில்
இரவினில் ஒர் குடிசையிலே இருக்கும் போதில்
ஐயா என் றொருதோழன் அழைத்தான்; "இந்த
அரசாட்சி நம்மிடத்தில் வந்த" தென்றான்.

மாட்சியுறும் மன்னவனைப் பின்னால் குத்தி
மன்னவனின் இன்னுயிராய், வையத் தின்கண்
காட்சிக்கோர் ஒவியம்ஆய், வாழ்ந்து வந்த
கட்டழகை வஞ்சத்தால் வெட்டி வீழ்த்தி,
வாட்சுழலால் உயிர்சுழலக், கணக்கில் லாத
மக்களைவீழத் துங்கொடுமை தீரா இந்த
ஆட்சிக்குப் புறம்பாய்நான் இருக்கும் போதே
அற்றதுகால்! அரசுபெற்றால் உயிர்போம் என்றான்.

இருட்டறையில் உள்ள தடா உலகம்! சாதி
இருக்கின்ற தென்பானும் இருக்கின் றானே!
மருட்டுகின்ற மதத்தலைவர் வாழ்கின்றாரே!
வாயடியும் கையடியும் மறைவ தெந்தாள்?
சுருட்டுகின்றார் தம்கையில் கிடைத்தவற்றை!
சொத்தெல்லாம் தமக்கென்று சொல்வார் தம்மை
வெருட்டுவது பகுத்தறிவே! இல்லை யாயின்
விடுதலையும் கெடுதலையும் ஒன்றே யாகும்.

எல்லோர்க்கும் எல்லாம் என் றிருப்பதான
இடம் நோக்கி நடக்கின்ற திந்த வையம்

கல்லாரைக் காணுங்கால் கல்வி நல்காக்
கசடர்க்குத் தூக்குமரம் அங்கே உண்டாம்,
இல்லாரும் அங்கில்லை; பிறன் நலத்தை
எனதென்று தனியொருவன் சொல்வான் அங்கே!
நல்லாரே எல்லாரும் அவ்வையத்தில்
நமக்கென்ன கிழியட்டும் பழம்பஞ்சாங்கம்!

என்றுரைத்தான் வீர்ப்பன்! தோழன் சொல்வான்:
எழிற்பாண் டியன்பரிசைத் தேடு கின்றார்
தென்மலையிற் பிறர் அணுகா திருக்கும் வண்ணம்
செய்துவிட ஒருவனை அம் மலைமேல் ஏற்றித்
தின்ன வரும் பூதமிது என்று சொல்லித்
தெருவாரை அழும்பிள்ளை ஆக்கி வைத்தே
அன்னவரே பேழையினைத் தேட லானார்
அம்மலையை இன்றளந்தால் ஆள்மட்டந்தான்.

வீடெல்லாம் தரைமட்டம், ஆல் இருந்த
வேரெல்லாம் பறித்ததிலே கிணற்றின் மட்டம்!
காடகழ்ந்த நீருற்றின் ஆழங்காணில்
கடலுண்டே அது நமக்குக் கணுக்கால் மட்டம்!
ஈடற்ற கலைப்பொருள்கள் இருக்கும் மன்றம்,
எண்ணற்ற ஆய் கூடம், பள்ளி, இந்த
நாடழிய ஆளுகின்ற நரிக்கண் ணற்கோ
நல்லறிவோ அணுவுக்கும் மிகவும் மட்டம்!

முட்டையொடு கழுதைநடந் திருக்கும், பின்னே
முழுக்கூன்ன ஏகாலி செல்வான், அந்தப்
பாட்டையிலே பஞ்சுநிறை கூடை போகும்
உழவர்க்குப் பழங்கூழும் எடுத்துச் செலவார்
காட்டுநீலச்சாயம் கொண்டு செல்வார்,
குறுக்குநெடுக் காய்மக்கள் பல்பேர் செல்வார்!
காட்டாளோ பூதம் என்பான், அஞ்சி வீழ்வார்!
கரும்பூதம் வெண்பூதம் ஆவார் யாரும்.

அரண்மனையின் யானைவரப், பூதம் என்றே
அலறினார், மாவுத்தன்! வைக்கோல் வண்டி
எருதின்மேல் வீழ்ந்தான்! சாய்ந்ததுவைக்கோலும்
எழுப்பிவைத்த சாரந்தான் நெளிய உச்சி
இருந்தகொல் லூற்றுக்கா ரன்குதித் தான்!
எரியடுப்பால் கூரையும் வைக்கோலும் பற்றித்

தெருப்பற்றி எரிகையிலே, பூதம் அங்கே
சிரிப்பதென அலறினார் அடுத்த ஊரார்!

அஞ்சவைக்கும் பூதத்தை அஞ்ச வைக்கும்
அஞ்சாறு பூதத்தை நாமனுப்பிக்
கொஞ்சிவினை யாடவிட்டால் நல்ல தாகும்
கூறுகநீர் விடை என்றான். அதனைக் கேட்டு
நெஞ்சில்வைத்தே வீரப்பன், 'வேண்டு மானால்
நிகழ்த்துவோம். நடப்பதெல்லாம் அறிய வேண்டும்
வஞ்சமுற்ற நரிக்கண்ணன் ஆட்கள், எந்த
வழிச் சென்றார் என்பதையும் காண்போம் என்றான்.

கொண்டுவந்த பேழையினை மகனிடத்தில்
கொடுப்பதெனில், நான் கொடுத்தால் சிக்கல் உண்டாம்
பண்டெனது செயலை அவன் அறிய நேரும்;
பாண்டியனார் பரிசினையும் வெறுப்பான்' என்று
தொண்டுகிழ வன்புகன்றான்! 'மகனிடத்தில்
சொல்லாமல் பிறர்கையால் கொடுப்பீர்' என்றே
அண்டையிலே இருந்த அவன் சொல்ல; ஆம் ஆம்
அது நன்று நன்றென்றான் அவ்வீரப்பன்!

யாப்பிலக்கணம்

யாப்பு என்பதற்குப் புலவர்களால் செய்யப்பெறும் செய்யுள் என்பது பொருள். செய்யுள் இயற்றுதற்குரிய இலக்கணம் யாப்பிலக்கணமாகும். யாப்பு, பாட்டு, தூக்கு, தொடர்பு, செய்யுள் இவை யாவும் ஒரு பொருள் குறித்த பல சொற்களாகும்.

செய்யுளின் உறுப்புகள்:

செய்யுள் ஆறு உறுப்புகளை உடையது. அவை:

1. எழுத்து
2. அசை
3. சீர்
4. தளை
5. அடி
6. தொடை - என்பனவாகும்.

1. எழுத்து:

தமிழ் எழுத்துகளை யாப்பிலக்கண முறையில் மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

1. குறில் (க)
2. நெடில் (கா)
3. ஒற்று (க்) என்பனவாம்.

2. அசை:

எழுத்துகள் ஒன்று சேர்ந்து வருவது அசை (சொல்) ஆகும். அசை இரண்டு வகைப்படும்.

1. நேர் அசை
2. நிரை அசை

நேரசை:

1. குறில் தனித்து வருதல் - எ-டு : க, ப
2. குறிலும் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் - எ-டு : கல், பல்
3. நெடில் தனித்து வருதல் - எ-டு: கா, பா
4. நெடிலும் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் - எ-டு: கால், பால்

நிரையசை:

1. இரு குறில்கள் இணைந்து வருதல் - பல
2. இரு குறில்களுடன் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் - பலர்
3. குறிலும் நெடிலும் இணைந்து வருதல் - படா
4. குறிலும் நெடிலும் ஒற்றும் இணைந்து வருதல் - படாம்

3.சீர்:

செய்யுளில் ஓர் அசை தனியாகவோ, பல அசைகள் சேர்ந்தோ அமைந்து வருவது சீர் எனப்படும். அசைகள் ஒன்று சேர்ந்து வருவது சீர் ஆகும். (சீர்- ஒழுங்கு). சீர் நான்கு வகைப்படும். அவை:

- 1.ஓரசைச்சீர்
- 2.ஈரசைச்சீர்
- 3.மூவசைச்சீர்
- 4.நாலசைச்சீர்

1.ஓரசைச்சீர்

ஓரசைச்சீர் என்பது ஒரு அசையால் அமைவது. அசைச்சீர் என்ற மற்றொரு பெயரும் உண்டு. வெண்பாவின் ஈற்றில் நேரசை அல்லது நிரையசை தனித்து நின்று சீராய் அமையும். இவை நாள், மலர், காசு, பிறப்பு என்ற வாய்ப்பாட்டைக் கொண்டு முடியும்.

நேர் - நாள்

நிரை - மலர்

நேர் நேர் - நேர்பு - காசு

நிரை நேர் நிரைபு - பிறப்பு

2.ஈரசைச்சீர்

ஈரசைச் சீர் என்பது இரண்டு அசைகளால் ஆகி வருவது ஆகும்.

அவை:

தேமா, புளிமா , கருவிளம் , கூவிளம், என நான்கு வகைப்படும்.

நேர் நேர் - தேமா - (எ-டு) மா/மா

நிரை நேர் - புளிமா - (எ-டு) நல/மா

நிரை நிரை - கருவிளம் - (எ-டு) மதி/முகம்

நேர் நிரை - கூவிளம் - (எ-டு) தா/மரை

இவை நான்கும் ஆசிரிய உரிச்சீர் என்று வழங்கப்படும்.

3.மூவசைச்சீர்

மூன்று அசைகளால் ஆகி வருவது மூவசைச் சீர் எனப்படும். அவை:

நேர் நேர் நேர் - தேமாங்காய் - (எ-டு) வா/ழா/தார்

நிரை நேர் நேர் - புளிமாங்காய் - (எ-டு) மல/ரன்/ன

நிரை நிரை நேர் - கருவிளங்காய் - (எ-டு) குடிப்/பிறந்/தார்

நேர் நிரை நேர் - கூவிளங்காய் - (எ-டு) யா/மறிந்/த

மேற்கூறிய காய்ச்சீர் நான்கும் வெண்பா உரிச்சீர் என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஈரசைச்சீர்கள் ஒவ்வொன்றின் இறுதியிலும் நிரை என்னும் அசையைத் சேர்த்தால் மூவசைச்சீர்களாகிய கனிச்சீர் நான்கும் இடம்பெறும். அவை:

நேர் நேர் நிரை - தேமாங்கனி - (எ-டு) பூந் /தா/மரை
நிரை நேர் நிரை - புளிமாங்கனி - (எ-டு) இனி/தா/வது
நிரை நிரை நிரை - கருவிளங்கனி - (எ-டு) மரந்/தளிர்ந்த/தது
நேர் நிரை நிரை - கூவிளங்கனி - (எ-டு) கா/விரிக்/கரை

மேற்கூறிய நான்கும் வஞ்சி உரிச்சீர் என்று அழைக்கப்படுகிறது.
காய்ச்சீர்கள் நான்கும், கனிச்சீர்கள் நான்கும் சேர்ந்து மொத்தம் எட்டும்
மூவசைச்சீர்களாகும்.

4.நாலசைச்சீர்:

நான்கு அசைகளால் ஆகி வருவது நாலசைச்சீர் எனப்படும்.

இதற்கு பொதுச்சீர் என்ற வேறுபெயரும் உண்டு.

தேமா ,புளிமா , கருவிளம் ,கூவிளம் என்னும் நான்கினோடு தண்ணிழல்,
தண்பூ, நறும்பூ, நறுநிழல் என்னும் நான்கினையும் சேர்த்தால் வரும் 16 நான்கு
அசைச்சீர்களும் பொதுச்சீர் எனப்படும்.

நேர் நேர் நேர் நிரை -தேமாந்தண்ணிழல்
எ-டு: மந்/த/மா/ருதம்
நிரை நேர் நேர் நிரை -புளிமாந்தண்ணிழல்
எ-டு: இலங்/கு/சா/மரை
நிரை நிரை நேர் நிரை -கருவிளந்தண்ணிழல்
எ-டு: கடி/மல/ரேந்/திய
நேர் நிரை நேர் நிரை- கூவிளந்தண்ணிழல்
எ-டு:வா/லெயி/றா/றிய

நேர் நேர் நேர் நேர் - தேமாந்தண்பூ
எ-டு : அங்/ கண்/ வா/ னம்
நிரை நேர் நேர் நேர் -புளிமாந்தண்பூ
எ-டு: வடி/வார்/கூந்/தல்
நிரை நிரை நேர் நேர் - கருவிளந்தண்பூ
எ-டு : கடி/மல/ரேந்/தி
நேர் நிரை நேர் நேர் - கூவிளந்தண்பூ
எ-டு : வெங்/களி/யா/னை

நேர் நேர் நிரை நேர் -தேமாநறும்பூ
எ-டு: சிங்/கஞ்/சுமந்/த
நிரை நேர் நிரை நேர் -புளிமாநறும்பூ
எ-டு: செழு/நீர்ப்/பவ/எம்
நிரை நிரை நிரை நேர் -கருவிள நறும்பூ
எ-டு : முழு/மதி/புரை/யும்

நேர் நிரை நிரை நேர் -கூவிள நறும்பு
எ-டு: கொங்/கிவ/ரசோ/கின்

நேர் நேர் நிரை நிரை -தேமாநறுநிழல்
எ-டு: வெங்/கண்/வினைப்/பகை

நிரை நேர் நிரை நிரை -புளிமாநறுநிழல்
எ-டு: விளங்/ கும்/அணி/கலன்

நேர் நிரை நிரை நிரை -கூவிளநறுநிழல்
எ-டு: பொன்/புனை/நெடு/மதில்

நிரை நிரை நிரை நிரை -கருவிளநறுநிழல்
எ-டு: நனந்/தலை/யுல/குடை

இவ் பூச்சீர் எட்டும், நிழற்சீர் எட்டும் ஆகிய பதினாறும் நாலசைச்சீர்களாக கருதப்படும்.

4.தளை:

செய்யுளில் உள்ள சீர்களில், நின்ற சீரின் ஈற்றசையும், வருஞ்சீரின் முதலசையும் தம்முள் ஒன்றியும் ஒன்றாமலும் வருவது தளை எனப்படும்.. தளை ஏழு வகைப்படும். அவை,

- 1.நேரொன்றாசிரியத்தளை
- 2.நிரையொன்றாசிரியத் தளை
- 3.இயற்சீர் வெண்டளை
- 4.வெண்சீர் வெண்டளை
- 5.கலித்தளை
- 6.ஒன்றிய வஞ்சித்தளை
- 7.ஒன்றா வஞ்சித்தளை

1.நேரொன்றாசிரியத்தளை: (மா முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'மா' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நேர்' என வருமாயின் அது நேரொன்றாசிரியத்தளை எனப்படும்.

(உம்) பரிசில் வென்றான்

{பரி/சில் - நிரை நேர்-புளிமா,
வென்/ றான் - நேர் நேர் } மா முன் நேர்

2.நிரையொன்றாசிரியத்தளை: (விள முன் நிரை)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'விளம்' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நிரை' என வருமாயின் அது நிரையொன்றாசிரியத்தளை எனப்படும்.

(உம்) மாம்பழம் விழுந்தது

{மாம்/ பழம் - நேர் நிரை - கூவிளம்,
விழுந்/தது - நிரை நிரை } விள முன் நிரை

3.இயற்சீர் வெண்டளை: (மா முன் நிரை, விள முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'மா' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நிரை' என வந்தாலும், நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'விளம்' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நேர்' என வந்தாலும் அது இயற்சீர் வெண்டளை எனப்படும்.

(உம்) {கன்/று - நேர் நேர் - தேமா

குதித்/தது - நிரை நிரை }மா முன் நிரை

{ பா/லொடு -நேர் நிரை - கூவிளம்

தே/னும் -நேர் நேர் }விள முன் நேர்

4.வெண்சீர் வெண்டளை : (காய் முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'காய்' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நேர்' என வருமாயின் அது வெண்சீர் வெண்டளை எனப்படும்.

(உம்) {யா/தா/னும் -நேர் நேர் நேர் -தேமாங்காய்

நா/டா/மால் - நேர் நேர் நேர் }காய் முன் நேர்

5.கலித்தளை: (காய் முன் நிரை)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'காய்' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நிரை' என வருமாயின் அது கலித்தளை எனப்படும்.

(உம்) {செல்/வப்/போர்க்- நேர் நேர் நேர் -தேமாங்காய்

கதக்/கண்/ணன் - நிரை நேர் நேர் }காய் முன் நிரை

6.ஒன்றிய வஞ்சித்தளை : (கனி முன் நிரை)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'கனி' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நி' நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'கனி' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நிரை' என வருமாயின் அது ஒன்றிய வஞ்சித்தளை எனப்படும்.

(உம்) {செந்தா/மரை - நேர் நேர் நிரை -தேமாங்கனி

முகத்/கினி/வே -நிரை நிரை நேர்}கனி முன் நிரை

7.ஒன்றா வஞ்சித்தளை : (கனி முன் நேர்)

நிலைமொழியின் ஈற்றசை 'கனி' என முடிந்து வரும்மொழியின் முதலசை 'நேர்' என வருமாயின் அது ஒன்றா வஞ்சித்தளை எனப்படும்.

(உம்) {புந்தா/மரை -நேர் நேர் நிரை -தேமாங்கனி

போ/தல/மர -நேர் நிரை நிரை}கனி முன் நேர்

5.அடி

செய்யுள் அடிகளில் உள்ள சீர்களின் அளவைப் பொறுத்து அடி என்பது ஐந்து வகைப்படும்.

அவை:

- 1.குறளடி
- 2.சிந்தடி
- 3.அளவடி
- 4.நெடிலடி
- 5.கழிநெடிலடி

1.குறளடி :

இரண்டு சீர்களால் ஆன அடியைக் குறளடி என்பர்.

எ-டு பூந்தாமரை போதலமரத்
தேம்புனலிடை மீன்திரிதரும்

2.சிந்தடி :

மூன்று சீர்களால் ஆன அடியைச் சிந்தடி என்பர்.

எ-டு சோலை யார்ந்த சுரத்திடைக்
காலை யார்கழ லார்ப்பவும்
மாலை மார்பன் வருமாயின்
நீல வுண்க ணிவள் வாழும்.

3.அளவடி :

நான்கு சீர்களால் ஆன அடி, நேரடி என்றும் அளவடி என்றும் கூறப்படும்.

எ-டு பாட்டியே சிறுமலைப் பழங்கள் இந்தா
என்று பேரன் ஈய வந்தான்
தம்பியே உந்தன் தாத்தா வுக்குக்
கொடு போ! என்று கூறிக்
கொடுக்கப் போவதைக் கூர்ந்து நோக்குவளே

4.நெடிலடி:

ஐந்து சீர்களால் ஆன அடி நெடிலடி எனப்படும்.

எ-டு ஊரும் அரவமும் தாமரைக் காடும் உயர்வனமும்
தேரும் உடைத்தென்பரே தெவ்வர் வாழும் செழும் பதியே

5.கழிநெடிலடி :

ஆறு சீர்கள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட சீர்களை அடியாகக்

கொண்டது கழி நெடிலடி எனப்படும்.

எ-டு சிரித்திருந்த நீலியவள் இரக்க முற்றாள்
சில பேசி நிலா முற்றம் நீங்கி னார்கள்
விரித்திருந்த மெத்தையிலே தனிய றைக்குள்
மேம்பாட்டுத் தாமரைக்கண் கூம்ப லுற்றாள்
-இப்பாடலில் எட்டு சீர்கள் வந்துள்ளன.

6. தொடை :

செய்யுளில் பயின்று வரும் அடிகளிலோ சீர்களிலோ எழுத்துகள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது தொடை எனப்படும்.

அவை:

- 1.எதுகைத் தொடை
 - 2.மோனைத் தொடை
 - 3.முரண் தொடை
 - 4.இயைபுத் தொடை
 - 5.அளபெடைத் தொடை
 - 6.அந்தாதித் தொடை
 - 7.இரட்டைத் தொடை
 - 8.செந்தொடை
- என எட்டு வகைப்படும்.

1.எதுகைத் தொடை:

செய்யுளின் அடிகளிலோ சீர்களிலோ உள்ள இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது எதுகைத் தொடை எனப்படும்.

(உம்) காலத்தி னாற்செய்த நன்றி சிறிதெனினும்
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது

இங்கு, முதலடியின் இரண்டாம் எழுத்தும் (ல) இரண்டாமடியின் இரண்டாம் எழுத்தும் (ல) ஒன்றி வந்துள்ளன. இவ்வாறு இரண்டாம் எழுத்து ஒன்றி வருவது எதுகைத் தொடை எனப்படும்.

2.மோனைத்தொடை :

செய்யுளின் அடிகளிலோ சீர்களிலோ உள்ள முதலாம் எழுத்து ஒன்றி வரத் தொடுப்பது மோனைத் தொடை எனப்படும்.

(உம்) தோன்றிற் புகழோடு தோன்றுக அஃதில்லார்
தோன்றலின் தோன்றாமை நன்று.

இங்கு முதலடியின் முதல் எழுத்தும் இரண்டாம் அடியின் முதல் எழுத்தும் ஒன்றி வந்துள்ளன. எனவே இது மோனைத் தொடை எனப்படும்.

3.முரண் தொடை :

செய்யுளின், அடிகளிலோ சீர்களிலோ உள்ள சொல்லோ, பொருளோ முரண்பட்டு (எதிர்மாறாக) நிற்பது முரண்தொடை எனப்படும்.

(உம்) துன்பம் உறவரினும் செய்க துணிவாற்றி

இன்பம் பயக்கும் வினை

இக்குறட்பாவில் துன்பம் - இன்பம் என அடிகளில் முரண்பட்டு நிற்பதால், இவை முரண் தொடை ஆகும்.

4.இயைபுத் தொடை :

ஒரு செய்யுளின் அடிகளிலும், சீர்களிலும் இறுதி எழுத்தோ, அசையோ, சீரோ, ஒன்றி வருவது இயைபுத்தொடை எனப்படும்.

(உம்) தண்ணமுதுடன் ஏன்பிறந்தாய் வெண்ணிலாவே

தண்ணளியை ஏன்மறந்தாய் வெண்ணிலாவே

பெண்ணுடன் பிறந்ததுண்டோ வெண்ணிலாவே

பெண்மை கண்டும் காயலாமோ வெண்ணிலாவே

5.அளபெடைத்தொடை :

ஒரு செய்யுளின் அடிகளிலோ, சீர்களிலோ அளபெடை அமைந்து வருவது அளபெடைத்தொடை எனப்படும்.

(உம்) கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே

எடுப்பதூஉம் எல்லாம் மழை

இங்கு கெடுப்பதூஉங் - எடுப்பதூஉம் என இரண்டு அடிகளிலும் அளபெடுத்து வந்துள்ளதால் இது அளபெடைத் தொடை எனப்படும்.

6.அந்தாதித்தொடை :

செய்யுளில் ஓர் அடியின் இறுதிச்சீரின் இறுதி எழுத்தோ அல்லது அசையோ அல்லது சீரோ அடுத்த அடியின் தொடக்கமாக வருவது அந்தாதித் தொடை எனப்படும்.

(உம்)

வசந்த கால நதிகளிலே வைரமணி நீரலைகள்

நீர் அலைகள் மீதினிலே நெஞ்சிரண்டும் நினைவலைகள்

நினைவலைகள் தொடர்ந்து வந்தால் நேரமெல்லாம் கனவலைகள்

கனவலைகள் வளர்வதற்கு காமனவன் மலர்க்கணைகள் .

7.இரட்டைத்தொடை:

செய்யுளில் ஓர் அடி முழுவதும் ஒரே சொல்லே தொடர்ச்சியாக வருமாறு அமைத்துப் பாடுவது இரட்டைத் தொடை எனப்படும்.

(உம்) வாழி வாழி வாழி வாழி
அம்ம கோவே வாழி

8.செந்தொடை :

மேலே குறிப்பிட்ட ஏழு தொடைகளுக்கும் உரிய இலக்கணங்கள் எதற்குள்ளும் பொருந்தாமல் தனித்து நிற்கும் தொடை செந்தொடை எனப்படும்.

(உம்) பூத்த வேங்கை வியன் சினை யேறி
மயிலினம் அகவு நாடன்
நன்னுதல் கொடிச்சி மனத்தகத் தோளே

பா வகை

புலவர்களால் இயற்றப்படும் பாக்கள் வெண்பா ஆசிரியப்பா கலிப்பா வஞ்சிப்பா என நான்கு வகைப்படும்.

வெண்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. வெண்பாவின் இறுதி அடி மூன்று சீர்களைக் கொண்டும் பிற அடிகள் நான்கு சீர்களைக் கொண்டும் அமைந்திருக்கும்.
2. இயற்சீர் வெண்டளையும் வெண்சீர் வெண்டளையும் வரும் பிற தளைகள் வராது.
3. இயற்சீரும் வெண்சீரும் (காய்ச்சீர்) பயின்று வரும்.
4. ஈற்றடியின் இறுதிச் சீர் நாள் மலர் காசு பிறப்பு என்னும் வாய்ப்பாடுகளில் ஒன்றைப் பெற்று முடியும்
5. இரண்டு அடி முதல் பன்னிரண்டு அடிவரை வரும்.
6. செப்பலோசை உடையது.

வெண்பாவின் வகைகள்:

- 1 குறள் வெண்பா,
- 2நேரிசை வெண்பா
- 3இன்னிசை வெண்பா
- 4பஃறொடை வெண்பா
- 5நேரிசைச் சிந்தியல் வெண்பா
- 6இன்னிசைச் சிந்தியல் வெண்பா

1. குறள் வெண்பா:

வெண்பாவின் பொது இலக்கணத்தைப் பெற்று இரண்டு அடிகளைக் கொண்டு வருவது.

எ-டு நயன்இல சொல்லினும் சொல்லுக சான்றோர்
பயன்இல சொல்லாமை நன்று.

2. நேரிசை வெண்பா:

வெண்பாவின் பொது இலக்கணத்தைப் பெற்று நான்கு அடிகளாக வரும். இரண்டாம் அடியின் இறுதியில் தனிச்சொல் பெற்று வரும்.

எ-டு நெல்லுக்கு இறைத்தநீர் வாய்க்கால் வழிஓடிப்
புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம் - தொல்லுலகில்
நல்லார் ஒருவர் உளரேல் அவர்பொருட்டு
எல்லார்க்கும் பெய்யும் மழை.

ஆசிரியப்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. அடிதோறும் நான்கு சீர்களைப் பெற்று வரும்.
2. பெரும்பாலும் ஆசிரிய உரிச்சீர்கள் வரும். பிற சீர்களும் கலந்து வரும்.
3. குறைந்தது மூன்று அடிகளை பெற்று வரும். மிகுதியான அடிகளும் வரும்.
4. நேர்ரொன்றாசிரியத் தளையும் நிரையொன்றாசிரியத் தளையும் மிகுந்து வரும். பிற தளைகளும் வரும்.
5. ஈற்றடியின் இறுதிச்சீர் ஏ, ஓ, ஈ, ஆய், என், ஐ என்பனவற்றுள் ஒன்றைக் கொண்டு முடியும். ஏகாரத்தால் முடிவதே சிறப்பு.
6. அகவல் ஓசை உடையதாக வரும்.

ஆசிரியப்பாவின் வகைகள்:

1. நேர் இசை ஆசிரியப்பா
2. இணைக்குறள் ஆசிரியப்பா
3. நிலை மண்டில ஆசிரியப்பா
4. அடிமறி மண்டில ஆசிரியப்பா

நேர் இசை ஆசிரியப்பா

ஆசிரியப்பாவுக்கு உரிய இலக்கணத்தைப் பெற்று ஈற்று அயல் அடி மூன்று சீர்களாய் பிற அடிகள் நான்கு சீர்களை வரும்.

எ-டு பாரி பாரி என்று பல ஏத்தி
ஒருவர் புகழ்வர் செந்நாப் புலவர்
பாரி ஒருவனும் அல்லன்
மாரியும் உண்டுஈண்டு உலகு புரப்பதுவே

கலிப்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. பெரும்பான்மை காய்ச்சீரும் சிறுபான்மை கனிச்சீர் முதலான சீர்களும் கலந்து வரும்.
2. பெரும்பாலும் கலித்தளையே வரும். பிற தளைகள் சிறிது கலந்தும் வரும்.
3. அளவடியில் அமையும்.
4. துள்ளல் ஓசை உடையது.

கலிப்பாவின் வகைகள்:

1. ஒத்தாழிசைக் கலிப்பா
2. வெண் கலி
3. கொச்சகக் கலிப்பா

வஞ்சிப்பாவின் பொது இலக்கணம்:

1. பெரும்பாலும் இரு சீர் அடிகளாய் வரும்.
2. சில நேரங்களில் முச்சீர் அடிகள் வருவதும் உண்டு.
3. கனிச்சீர் பெரும்பான்மையாகவும் பிற சீர்கள் கலந்தும் வருவதுண்டு.
4. தனிச்சொல், சுரிதகம் என்ற உறுப்புகளைக் கொண்டு வரும்.
5. தூங்கலோசை ஓசை பெற்று வரும்.

வஞ்சிப்பாவின் வகைகள்:

1. குறளடி வஞ்சிப்பா
2. சிந்தடி வஞ்சிப்பா

அணி இலக்கணம்

செய்யுளில் அமைந்திருக்கும் அழகை விளக்குவது அணியிலக்கணம். இயல்பான அழகை ஆடை, அணிகலன்களால் மேலும் அழகுபடுத்திக் கொள்வதுபோல, ஒரு செய்யுளின் கருத்தைச் சொல்லாலும் பொருளாலும் அழகுபட எடுத்துரைப்பது 'அணி' இலக்கண இயல்பாகும்.

கவிஞர் தாம் கூற நினைத்த கருத்தைப் பாடல் வடிவில் அழகுபடப் புனைவதற்கான இலக்கணமாக அமைவது அணியிலக்கணம். தமிழில் எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் ஐந்திலக்கணத்தில் இது ஒன்று.

அணிகள் சிலவற்றையாவது அறிந்து கொள்வது, அழகிய பாடல்கள் எழுதும் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ளவும், படிக்கும் பாடல்களின் கருத்தாழத்தைப் புரிந்து கொள்ளவும் பயன்படும்.

பிற்கால அணியிலக்கண நூல்களில் சிறந்ததாக விளங்குவது தண்டியலங்காரம். இதில் தன்மையணி முதலாகப் பாவிக்கவணி ஈறாக முப்பத்தைந்து அணிகளும் அவற்றின் வகைகளும் எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன.

படைப்பாற்றலில் ஒன்றான பாடல் புனைதல் என்பதற்கு அணிகளைப் பற்றிய அறிவு தேவை. பாட்டு எழுதுவதற்கு மட்டுமன்றி பாடல் வடிவில் உள்ள பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைச் சுவைப்பதற்கும் அணியைப் பற்றிய அறிவு தேவை. அப்பொழுதுதான் அப்பாடல் நயங்களை முழுமையாக அறிந்து சுவைக்க முடியும். அணிகள் பல. அவற்றில் சிலவற்றை இங்கே காணலாம்.

1.உவமை அணி :

அணிகளில் இன்றியமையாதது உவமையணி ஆகும். மற்ற அணிகள் உவமையிலிருந்து கிளைத்தவையாகவே உள்ளன.

அணிகளில் முதலாவதாகவும் பிற அணிகளுக்குத் தாயாகவும் விளங்குவது உவமை அணியாகும். பழந்தமிழ் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியம், உவமையியல் என்னும் இயல் அமைத்து இவ்வணியை விளக்கிக் கூறியிருப்பதால் இதன் சிறப்பை அறியலாம்.

ஒரு பொருளைச் சிறப்பித்துக் கூற விரும்புவோர் சிறந்த எடுத்துக்காட்டு ஒன்றைக் கூறி அதனை விளக்குவர்.

போல, புரைய, அன்ன, இன்ன, அற்று, இற்று, மான, கடுப்ப, ஒப்ப, உறழ் போன்றவை உவம உருபுகளாக வரும்.

ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறும் போது உவம உருபு வெளிப்படையாக வந்தால் அது உவமை அணி ஆகும்.

**எ-டு: அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போலத் தம்மை
இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை**

பூமி தன்னைத் தோண்டுவரைப் பொறுத்துக் கொள்வது போல, நாம் நம்மை இகழ்ந்து பேசுவரைப் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பது இக்குறளின் பொருள்.

இங்கு போல என்ற உவம உருபு வெளிப்படையாக வந்துள்ளது .எனவே இது உவமை அணி ஆகும்.

மயில் போல ஆடினாள்.

மீன் போன்ற கண்.

இத்தொடர்களில் நடனம் ஆடும் பெண்ணோடு மயிலையும், கண்ணுடன் மீனையும் ஒப்பிட்டுள்ளனர்.

இத்தொடர்களில் வந்துள்ள 'போல', 'போன்ற' என்பவை உவம உருபுகளாகும். எனவே இவை உவமை அணியாகும்.

2. எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி:

ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளுடன் ஒப்பிட்டுக் கூறும் போது உவம உருபு மறைந்து வந்தால், அது எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி ஆகும்.

எ-டு:1 தொட்டனைத் தூறும் மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறும் அறிவு - குறள்

மணற்கேணியில் தோண்டிய அளவிற்கு நீர் ஊறும். மனிதர்கள் கற்கும்
அளவிற்கு ஏற்ப அறிவு பெருகும் என்பதே இக்குறளின் கருத்தாகும்.

இங்கு ஒப்பிட்டுக் கூறும் போது உவம உருபு வெளிப்படையாக வரவில்லை, மறைந்து
வந்துள்ளது. எனவே இது எடுத்துக்காட்டு உவமை அணி ஆகும்

எ-டு:2 அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதி
பகவன் முதற்றே உலகு

என்னும் திருக்குறளின் பொருள், 'எழுத்துக்கள் எல்லாம் அகரத்தை
முதலாகப் பெற்றுள்ளமை போல உலகம் ஆதிபகவனை முதலாக உடையது'
என்பதாகும்.

இங்கும் போல என்ற உவம உருபு வெளிப்படத் தோன்றாமல் அப்பொருள்
தோன்ற இடம் அளித்துள்ளமையால் இப்பாடலும் எடுத்துக்காட்டு உவமை
அணியாகும்.

3.இல்பொருள் உவமையணி:

உலகில் இல்லாத ஒன்றை இருப்பது போலவும், நடக்காத ஒன்றை நடப்பது
போலவும் உவமைப்படுத்திக் கூறுவதை இல்பொருள் உவமை அணி என்பர்.

எ-டு: ' மாலை வெயிலில் மழைத்தூறல் பொன்மழை
பொழிந்ததுபோல் தோன்றியது'.

'கொம்பு முளைத்த குதிரை போலக் காளை
பாய்ந்து வந்தது'.

இத்தொடர்களில் 'பொன்மழை பொழிந்தது போல்', 'கொம்பு முளைத்த
குதிரை போல' என்னும் உவமைகள் வந்துள்ளன.

உலகில் பொன் மழையாகப் பொழிவதும் இல்லை. கொம்பு
முளைத்த குதிரையும் இல்லை.

இவ்வாறு உலகில் இல்லாத ஒன்றை உவமையாகக் கூறுவதை
இல்பொருள் உவமை அணி என்பர்.

4.உருவக அணி:

உவமை வேறு உவமிக்கப்படும் பொருள் வேறு என்று இல்லாமல்
இரண்டும் ஒன்றே என்பது தோன்றும்படி கூறுவது உருவக அணியாகும்.

எ-டு :

வையம் தகளியா வார்கடலே நெய்யாக

வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச் - செய்ய

சுடர்ஆழியான் அடக்கே சூட்டினேன் சொல்மாலை

இடர்ஆழி நீங்குகவே .

என்று இப்பாடலில்,
 பூமி அகல்விளக்காகவும்,
 கடல் நெய்யாகவும்,
 கதிரவன் சுடராகவும்
 உருவகப்படுத்தப்பட்டு உள்ளன. எனவே. இப்பாடல் உருவக அணி அமைந்ததாகும்.
 'தமிழ்த்தேன்' என்று கூறுவதும் உருவகம் ஆகும்.
 இவ்வாறு உவமானம் வேறு, உவமேயம் வேறு எனத் தோன்றாத
 வகையில், உவமானத்தின் இயல்புகளை உவமேயத்தின்மேல் ஏற்றிக் கூறுவது
 உருவக அணி யாகும்.

5.இரட்டுறமொழிதல் அணி (சிலேடை அணி):

ஒரு சொல் அல்லது தொடர் இருபொருள் தருமாறு அமைவது
 இரட்டுறமொழிதல் அணியாகும். இதனைச் சிலேடை எனவும் வழங்குவர்.

எ-டு: முத்தமிழ் துய்ப்பதால் முச்சங்கம் கண்டதால்

மெத்த வணிகலமும் மேவலால் -நித்தம்

அணைகிடந்தே சங்கத் தவர்காக்க ஆழிக்கு.

இணைகிடந்த தேதமிழ் ஈண்டு - தனிப்பாடல் திரட்டு

பாடலின் பொருள்:

தமிழ்:

தமிழ், இயல் இசை நாடகம் என முத்தமிழாய் வளர்ந்தது;
 முதல் இடை கடை ஆகிய முச்சங்கங்களால் வளர்க்கப்பட்டது;
 ஐம்பெருங்காப்பியங்களை அணிகலன்களாகப் பெற்றது;
 சங்கப் பலகையில் அமர்ந்திருந்த சங்கப்புலவர்களால் காக்கப்பட்டது.

கடல்:

கடல், முத்தினையும் அமிழ்தினையும் தருகிறது;
 வெண்சங்கு, சலஞ்சலம், பாஞ்சசன்யம் ஆகிய மூன்று வகையான சங்குகளைத்
 தருகிறது;
 மிகுதியான வணிகக் கப்பல்கள் செல்லும்படி இருக்கிறது;
 தன் அலையால் சங்கினைத் தடுத்து நிறுத்திக் காக்கிறது.

இவ்வாறு தமிழுக்கும் கடலுக்கும்பொருந்துமாறு இரு
 பொருள் பட பாடி இருப்பதால் இது இரட்டுற மொழிதல் அல்லது சிலேடை அணி
 எனப்படும்.

6.ஏகதேச உருவக அணி :

கவிஞர், தாம் எடுத்துக்கொண்ட பல பொருள்களை

உருவகப்படுத்திக் கூறும்போது ஒன்றனை மட்டும் உருவகப்படுத்தி, அதனோடு தொடர்புடைய மற்றொன்றனை உருவகப்படுத்தாமல் விடுவது, ஏகதேச உருவக அணி எனப்படும்.

ஏகதேசம் - ஒரு பகுதி

**எ-டு பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் நீந்தார்
இறைவன் அடிசேரா தார்.**

இக்குறட்பாவில் பிறவியைக் கடலாக உருவகப்படுத்திவிட்டு, அதனைக் கடக்க உதவும் இறைவனடியைத் தெப்பமாக உருவகப் படுத்தாமையால், இஃது ஏகதேச உருவக அணி ஆயிற்று

7.பிறிது மொழிதல் அணி:

உவமையை மட்டும் கூறி, அதன் மூலம் கூறவந்த கருத்தை உணரவைப்பது பிறிதுமொழிதல் அணி எனப்படும்.

அதாவது, புலவர் தாம் கூறக் கருதிய பொருளை நேரடியாகக் கூறாமல், அதனை ஓர் எடுத்துக்காட்டின் வழிக் குறிப்பாக உணர்த்துவது பிறிதுமொழிதல் அணி எனப்படும்.

இதனைச் சுருக்கமாக 'உவமானத்தைக் கூறி உவமேயத்தை விளங்கவைப்பது' எனலாம்.

**எ-டு: பீலிபெய் சாகாடும் அச்சிறும் அப்பண்டம்
சால மிகுத்துப் பெயின்.**

'மென்மையான மயில் இறகே ஆனாலும் வண்டியில் ஓர் அளவுக்குமேல், ஏற்றினால் அவ்வண்டியின் அச்சு முறிந்து போகும்' என்பதே இக்குறளின் நேரடியான கருத்து.

மென்மையான மயில்தோகையே ஆயினும், அதனை அளவுக்கு விஞ்சி வண்டியிலேற்றின் அச்சு ஒடிந்துவிடும் என்பது உவமை.

பகைவர்கள் தனித்தனியே நோக்கும்போது மிக எளியோராயினும் ஒன்றுகூடின், தனிப்பட்ட பகை மன்னன் எவ்வளவு வலிமை உடையவனாயினும் அவனை எளிதில் வென்றுவிடுவர் என்பது, இதனால் பெறப்படும் பொருளாகும்.

எனவே இக்குறட்பாவில் பிறிதுமொழிதல் அணி இடம்பெற்றுள்ளது. இவ்வாறு உவமையைக் கூறிப் பொருளைப் பெற வைப்பது பிறிது மொழிதல் அணியாகும்.

8.வஞ்சப்புகழ்ச்சி அணி :

வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி என்பது புகழ்வது போலப் பழிப்பதும், பழிப்பது போலப் புகழ்வதுமாகும்.

எ-டு: பாரி பாரி என்றுபல ஏத்தி,
ஒருவற் புகழ்வர், செந்நாப் புலவர்
பாரி ஒருவனும் அல்லன்;
மாரியும் உண்டு, ஈண்டு உலகுபுரப் பதுவே

இப்பாடலின் பொருள்:

கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவனான பறம்பு மலை மன்னன் பாரி, வள்ளல் தன்மையில் சிறந்தவன். வந்தவர் கேட்பதற்கு முன்பே தானே முன்சென்று கொடுத்து மகிழ்பவன். கொடுப்பதில் அவனுக்கு இணையாருமில்லை என்ற புகழ் எங்கும்பரவிற்று.

பெரும் புலவராகிய கபிலர், இதனைப் பார்க்கிறார். அப்புலவர், புலவர் பலரும் பாரி ஒருவனையே புகழ்கின்றனர். பாரி ஒருவன் மட்டுமா கைமாறு கருதாமல் கொடுக்கின்றான்? மழையும்தான் கைமாறு கருதாமல் கொடுத்து இவ்வுலகத்தைப் புரக்கிறது. என மழையாகிய மாரியை உயர்த்திப் பாரியைப் பழிப்பது போலப் பாடுகிறார். ஆனால் உண்மையில் பாரி மட்டுமே பயன்கருதாது மழைபோலப் பிறர்க்கு உதவுகிறான் எனப் பாராட்டுவதே கபிலர் நோக்கம். அதனையே இப்பாடல் காட்டுகிறது.

இது பாரியை இகழ்வது போலத் தோன்றினாலும், பாரிக்கு நிகராகக்கொடுப்பவரில்லை என்று புகழ்கிறது. இது பழிப்பது போலப் புகழ்வது ஆகும்.

9.வேற்றுமை அணி :

புலவர் ஒரு செய்யுளில் இரண்டு பொருள்களைக் கூறி முதலில் அவற்றிற்கு இடையே உள்ள ஒற்றுமையையும், பின்னர் ஒரு காரணம் பற்றி அவ்விரண்டிற்கும் இடையே உள்ள வேற்றுமையையும் சுட்டிக்காட்டிப் பாடுவது வேற்றுமை அணி.

எ-டு : தீயினால் சுட்ட புண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு.

இத்திருக்குறளில் முதலில் நெருப்பு, கொடுஞ்சொல் ஆகிய இரண்டும் சுடும்தன்மை உடையவை என்று கூறப்படுகிறது. பின்னர், நெருப்பினால் சுட்ட காயம் ஆறிவிடும்; உள்ளத்தில் ஏற்பட்ட வடு ஆறாது என்று இரண்டுக்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு கூறப்படுகிறது. எனவே இது வேற்றுமை அணி ஆகும்.

10.சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி:

செய்யுளில் முன்னர் வந்த சொல், மீண்டும் மீண்டும் வந்து ஒரே பொருளைத் தருவதுசொற்பொருள் பின்வருநிலையணி ஆகும்.

எ-டு: எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

இக்குறட்பாவில் 'விளக்கு' என்னும் சொல் ஒரே பொருளில் பலமுறை வந்துள்ளதால் இது சொற்பொருள் பின்வருநிலையணி ஆகும்.

11.தற்குறிப்பேற்ற அணி:

இயல்பாக நடக்கும் நிகழ்ச்சியின் மீது கவிஞர் தன் கற்பனையை ஏற்றிக் கூறுவது தற்குறிப்பேற்ற அணி எனப்படும்.

எ-டு: போருழந்து எடுத்த ஆரெயில் நெடுங்கொடி
வாரல் என்பன போல்மறித்துக்கைகாட்ட.

சிலப்பதிகாரத்தில் ,கோவலனும் கண்ணகியும் மதுரை மாநகரத்திற்குள் நுழைய முற்படும்போது இயல்பாக காற்றில் ஆடும் வெற்றிக் கொடிகள், கோவலன் மதுரையில் கொல்லப்படுவான் என்று முன்னமே அறிந்து வரவேண்டாம் எனக் கையசைப்பதாக கவிஞர் தம் கற்பனையை ஏற்றிக் கூறியுள்ளார். எனவே இது தற்குறிப்பேற்ற அணி ஆகும்.

12.நிரல்நிறை அணி:

ஒரு செய்யுளில் சொல்லையும் பொருளையும் வரிசையாக நிறுத்தி அவ் வரிசைப்படியே பொருள் கொள்ள வைத்தல். அதாவது, சில சொற்களை முதலில் ஒரு வரிசையில் வைத்து அச்சொற்களோடு தொடர்புடைய சொற்களை அடுத்த வரிசையில் முறை மாறாமல் அமைப்பது நிரல்நிறை அணி ஆகும்.

எ-டு: அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் இல்வாழ்க்கை
பண்பும் பயனும் அது.

இத்திருக்குறளில் முதல் வரிசையில் அன்பையும் அறத்தையும் கூறி அடுத்த வரிசையில் அதனால் விளையும் பண்பையும் பயனையும் முறையாக கூறி இருப்பதால் இது நிரல் நிறை அணியாகும்.

மாணவர்களின் கவனத்திற்கு

பாடத்திட்டத்தில் (SYLLABUS) குறிப்பிட்டுள்ளவாறு அலகு ஐந்து பகுதியில் இருந்தும் வினாக்கள் கேட்கப்படும். எனவே அலகு- 5க்கு உரிய- 'THE DAL (NOVEL) BY PONNEELAN' என்னும் நூலையும் நல்ல முறையில் படித்து தேர்வு எழுத வேண்டும்.